

Hrvatski Glasnik

GLASILO HRVATSKOG KULTURNOG DRUŠTVA "NAPREDAK" ŽUPE SOLI

GODINA XV

Broj 166

TUZLA, RUJAN 2007.

Cijena 1 KM, 4 Kn

ISSN 1840-1260

FRANJEVAČKI SAMOSTAN SVETOG PAVLA

**VIII. MEĐUNARODNA
LIKOVNA KOLONIJA
"BREŠKE 2007"**

HKD NAPREDAK TUZLA - OD OSNUTKA DO GLAVNE PODRUŽNICE

**Mnogom je Napredak pružio pomoć
zato nek' ime se njegovo zlati.
Narod ga neće zaboravit' nikad:
od svih mu hvala!
I Bog nek' mu plati!**

Dragutin Domjanić

U ovakvim je prilikama potrebno je i uobičajeno pisati o rezultatima rada, o uspjesima i neuspjesima. Ipak prije svega želim Vas uvaženi čitatelji podsjetiti na dugu Napretkovu prošlost, na ovih 102. godine od njegovog osnutka, na godine u koje je ugrađena i naša želja da njegovu sjajnu tradiciju i svijetlu ideju nastavimo jačati i širiti u teškim vremenima rata i poraća, ali i u vremenu sveukupne globalizacije koje je ispred nas.

Želja za formiranjem društva koje bi pomagalo dječima Hrvatima, namještalo djecu na zanate, pojavila se već 1896. godine u Mostaru. Nakon dugih i mukotrpnih priprema u Mostaru je 14. rujna 1902. godine utemeljeno "Hrvatsko potporno Društvo za potrebe đaka srednjih i visokih škola". Prva podružnica ovog Mostarskog društva osnovana je upravo u Tuzli, 3. svibnja 1903. godine. Jedan od utemeljitelja i osnivač Mostarskog društva bio je i **Kosta Urumović** profesor gimnazije u Tuzli, koji će ubrzo postati i prvi predsjednik novoformirane Podružnice HKD Napredak u Tuzli. Nedugo nakon mostarskog hrvatskog potpornog Društva u Sarajevu je početkom studenog 1902. godine utemeljeno još jedno hrvatsko potporno društvo. Riječ je o "Hrvatskom društvu za namještanje djece u zanate i trgovine". Kao datum početka djelovanja uzima se razdoblje od 9. do 12. studenog 1902. godine. Uskoro, uslijed spajanja sarajevskog i mostarskog potpornog društva u jedno jedinstveno, HKD Napredak, i Tuzlanska podružnica mostarskog društva uzima ime HKD Napredak, a sva imovina prethodnog društva prelazi na Napredak. **Datum početka rada HKD Napredak u Tuzli je 19. 11. 1905. godine.** Na ovaj dan osnovane su i Podružnice u Zenici, Jajcu i Bosanskom Šamcu. Prvi predsjednik Podružnice u Tuzli bio je prof. Kosta Urumović. Od osnutka Podružnice do početka prvog svjetskog rata Napredak je u Tuzli razvio živu djelatnost: intenziviran je rad i kod tuzlanskih Hrvata se probudila volja za radom na prosvjetnom polju odgajanjem učeničke i naučničke mladeži uspjela i da je ostvaren značajan prihod.

Još 1922. g. Hrvati grada Tuzle odlučili su se na velik i težak korak - izgraditi Hrvatski dom koji bi bio dom svim hrvatskim društvima grada Tuzle. Ta zamisao počinje se sprovoditi u djelo 1925. godine U najljepšem dijelu Tuzle, dvadesetak metara od glavne ulice, kupljena je kuća od Čazim-bega Gradaševića za 207.500 dinara (donaciju u iznosu od 10 000 dinara dala je središnja Uprava HKD Napredak), a ugovor o kupovini potpisali su odborici Zvonko Lukendić i Ante Tadić. Tijekom 1929. godine zgrada je adaptirana i proširena (dograđena je dvorana), na što je potrošeno oko 300 000 dinara koji su vidu kredita dobiveni od Hipotekarne banke. Potpora središnje Uprave nije izostala ni 1930. godine kada uslijed teške ekonomske krize i dugova koji su sve više rasli, naročito prema Hipotekarnoj banci, prijeto opasnost da zgrada Hrvatskog doma bude prodana. U spašavanje doma uključili su se svi Hrvati Tuzle, a posebice Napredak. Akciju je vodio **Aleksandar Precca**, predsjednik Napretka. Središnjica također reagira te dotira svu članarinu i prihode sa zabava u zadnje dvije godine. Tako se zajedničkom aktivnošću i predanim radom svih Hrvata Tuzle uspio vratiti dug Banci a ostatak novca se iskoristio za obnovu Doma

Nakon 2. svjetskog rata za HKD Napredak Tuzla, dolaze teška vremena. Nova vlast nije imala sluha za Napretkovo djelovanje i njegovu misiju, tako da je Okružnicom od 31. ožujka 1949. g. vlast zabranila djelovanje HKD Napredak, a sva imovina imala se predati Savezu kulturno-prosvjetnih društava Bosne i Hercegovine. Ta odluka, u kojoj se konstatira da svi organi i institucije HKD "Napredak" obustavljaju svoje djelovanje, počinje se primjenjivati od 1. travnja 1949. godine. Osim Kotarskog odbora u Tuzli, obustavlja se i rad podružnica sa prostora ovog kotara: Lukavac, Živinice, Paski, Lipnica, Pogorici, Dokanj, Breške, Husino, Orašje, Kolovrat, Križani i Bukinje. **Hrvati Tuzle najteže su podnijeli gubitak Hrvatskog Doma.** Ukinućem HKD Napredak 1949. godine počinje padati prašina zaborava na sve ono što je u prethodne 44 godine Društvo uradilo za dobrobit bosansko-hercegovačkog čovjeka. O HKD Napredak, slijedećih 40 godina niti se piše niti govori, pa čak ni u negativnom kontekstu. Te 1949. godine Napredak je doživio, nasilnu, kliničku smrt. Sve što je vezano za Napredak postaje Tabu-tema sve do nastupanja demokratskih promjena 1990. g. Novi vjetrovi koji su zapuhali na prostorima BiH skinuli su prašinu zaborava sa HKD Napredak.

Na obnoviteljskoj skupštini u Sarajevu, 29. rujna 1990. godine, Napredak se poput Feniksa ponovno

Kosta Urumović

pojavljuje na društvenoj i kulturnoj sceni Bosne i Hercegovine i za vrlo kratko vrijeme, zahvaljujući nespornoj podršci širokih krugova, preuzima svoju prirodnu i nezaobilaznu ulogu unutar njenog konstitutivnog Hrvatskog naroda. U radu skupštine sudjelovali su iz Tuzle **fra Josip Bošnjaković** - gvardijan, **Drago Pavić** i **Ivo Andrić Lužanski**. Na inicijativu fra Josipa Zvonimira Bošnjakovića, gvardijana Franjevačkoga samostana i grupe simpatizera Napretka, koji su se okupljali u župnom uredu Samostana Sv. Petra i Pavla, formirana je inicijativna jezgra, koja je pripremala obnovu rada Napretka u Tuzli. Zabilježeno je da su istom idejom okupljeni 29. listopada 1990. godine u samostanu: *fra Josip Bošnjaković, Višnja Car, Drago Pavić, Lidija Pavić, fra Petar Matanović, Josip Biloš, Čestimir Dušek, Vinko Dobričić, Ivan Martinašević - Hans, Vera Gojo, Franjo Mott, Ana Čolić, Zlatko Čolić, Zvonko Čolić, Tomo Idžaković, Vlado Tvrtković, Katica Martinović, Franjo Pešić, Ludvig Truntić, Tomislav Križan, Viktor Šimunović, Marko Tomić, Božo Bonić, Jakob Križan, Ankica Štefanović, Boris Mariolović, fra Roko Šponjak, Ante Bilić, Pero Bilić, Anamarija Gojo, Dragan Matić, Ivan Ivić, Mato Petrović, Petar Barišić, Ivo Petrović, Marica Petrović, Ivan Marić.*

(NASTAVIT ĆE SE)

Prof. dr. sc. Miroslav Petrović

Naslovnica:
Umjetnici i domaćini pred
Samostanom

ČETVORICA DRŽAVNIKA PROGLAŠENI HUMANISTIMA 20. STOLJEĆA

Ambasadori mira **Elizabet Rehn** i predsjednik *Svjetske nogometne federacije (FIFA)* **Sep Blater** uručili su na svečanosti u Sarajevu najviše priznanje *Internacionalne lige humanista (ILH)* "Povelje mira - Državnik - humanista 20. stoljeća" hrvatskom predsjedniku **Stjepanu Mesiću**, bivšem predsjedniku Slovenije **Milanu Kućanu** i bivšem predsjedniku Makedonije **Kiri Gligorovu**, dok četvrti laureat, bivši češki predsjednik **Vaclav Havel** nije mogao doputovati u Sarajevo zbog bolesti.

Ova značajna priznanja četvorica državnika dobila su zbog svog kontinuiranog zalaganja za demokraciju, slobodu, mir i toleranciju u Europi i svijetu. Značajnu ulogu pri dodjeli priznanja, koje je prošle godine potpisao jedan od utemeljitelja ILH, pokojni **dr. Ivan Supek**, imao je i odnos sve četvorice državnika prema Bosni i Hercegovini. Istaknuvši da se u ILH plaše trenutnih političkih i nacionalnih podjela, posebno među mladima, glavni tajnik ILH, **Zdravko Šurlan** pozvao je bosanskohercegovačke lidere da se ugledaju na dobitnike priznanja ILH i krenu njihovim putem.

Bivši makedonski predsjednik **Gligorov** je naglasio da biti promotor mira u balkanskim etnički netolerantnim prostorima nije bilo ni lako ni jednostavno. Za njega je mir jedini instrument za opstanak i efikasno suočavanje s problemima na ovim prostorima. Njegov bivši slovenski kolega, **Milan Kućan**, kazao je da mu je ovo priznanje posebno, jer ga daje institucija koja se zalaže za vođenje politike zasnovane na etičkim principima. Govoreći o situaciju u BiH, Kućan je kazao da nije pravo pitanje hoće li BiH opstati, nego kakva će biti i što uraditi kako bi ona bila zajednica svih njenih naroda i građana.

Predsjednik Republike Hrvatske, **Stjepan Mesić**, založio se za jačanje i očuvanje cjelovitosti BiH, a protiv tretiranja njezinih entiteta kao država. Mesić je govoreći na svečanoj sjednici Internacionalne lige humanista (ILH) ustvrdio da Hrvatska čvrsto stoji na poziciji očuvanja BiH.

"Cjelovita BiH u kojoj će pripadnici tri jednakopravna konstitutivna naroda uživati u svakome njezinome dijelu i u svakome trenutku ista prava, nezaobilazna je za stabilnost regije. Nijedan djelić BiH nije i ne može biti moneta za potkusurivanje bilo koga, nije i ne može biti kompenzacija za bilo koje promjene do kojih je došlo ili će još doći u regiji, poručio je Mesić", dodajući kako Hrvatsku zabrinjava svaki potez koji bi mogao ugroziti cjelovitost BiH.

Daytonski sporazumi, kazao je, prekinuli su rat, ali nisu uspostavili čvrste temelje trajnog mira, uspostavili su entitete, ali im nisu dali status država u državi. Stoga ih Hrvatska, poručuje njezin predsjednik, tako nikada i neće tretirati. Svoje obraćanje na svečanosti Mesić je završio riječima "BiH će biti ili nas neće biti", što je praćeno gromoglasnim pljeskom u dvorani.

Dejan JAZVIĆ

SVEČANA PROMOCIJA DODJELE POČASNOG DOKTORATA NAUKA TADEUSZU MAZOWIECKOM

REKTOR UNIVERZITETA U TUZLI PROF. DR. SC. DŽEMO TUFEKČIĆ
PREDATI ĆE NA SVEČANOSTI DIPLOMU POČASNOG
DOKTORATA NAUKA UNIVERZITETA U TUZLI TADEUSZU
MAZOWIECKOM, U PETAK, 5. LISTOPADA 2007. U 11 SATI U
DVORANI BOSANSKOGA KULTURNOG CENTRA U TUZLI.

Tadeusz Mazowiecki (rođen 18. travnja 1927. godine u Plocku) je poljski političar, društveni radnik, novinar i autor, jedan od bivših lidera pokreta Solidarnost i prvi ne komunistički premijer u srednjoj i istočnoj Europi nakon drugog svjetskog rata. Mazowiecki je liberalni katolički intelektualac, nadasve umjereni političar poznat po dosljednostima i principijelnostima. On je moralna vertikala ne samo poljskog, već i europskog društva.

Više od trideset godina Mazowiecki je bio disident i oporbeni političar u Poljskoj u vrijeme komunizma. Početkom osamdesetih godina prošlog stoljeća, Mazowiecki je kao jedan od lidera pokreta Solidarnost bio je zatvaran.

Postavši prvi nekomunistički premijer započinje tranziciju poljskog društva liberalizacijom, otvaranjem, slobodnim tržištem i ekonomskim reformama. Autor je preambule modernog ustava Poljske.

U kolovozu 1992. godine imenovan je Specijalnim izvištajem UN-ove Komisije za ljudska prava za bivšu Jugoslaviju i postaje jednim od najautentičnijih svjedoka ratova na tim prostorima. Posjećuje logore, stratišta, intervjuira protjerane, zatočene, obespravljene građane i pokušava alarmirati svjetsku javnost. Sačinjava osamnaest izvještaja u kojima su dosljedno i autentično opisana sva kršenja ljudskih prava do kojih su on i njegov tim uspjeli doći. Ostavku na tu dužnost podnosi 27. srpnja 1995. godine, sedam dana nakon pada Srebrenice, u znak prosvjeda zbog neadekvatne reakcije međunarodne zajednice u ratu u Bosni i Hercegovini.

"Karakter mog mandata dopušta mi samo daljnje opisivanje zločina i povreda ljudskih prava. No, u ovom kritičnom trenutku smo prisiljeni shvatiti stvarni karakter tih zločina, kao i odgovornost Europe i međunarodne zajednice za vlastitu bespomoćnost. U Poljskoj se borimo protiv totalitarnog sistema, uz viziju Europe u budućnosti. Kako možemo vjerovati u Europu budućnosti, koju će stvoriti djeca napuštenih u sadašnjosti?"

Mazowiecki u pismu ostavke upućenom glavnom tajniku UN-a.

Mijo Krešić, doministar sigurnosti o reformi policije

Hrvati bez sugovornika o reformi policije

"Kada je u pitanju Reforma policije i zadnji stav koji je izišao iz ureda Visokog predstavnika u BiH ipak nije najbolje rješenje", stav je Mije Krešića doministara Sigurnosti u Vijeću Ministara BiH. "Medutim njegov prijedlog postavlja dobra osnova i u sebi je sadržao velike kompromise i mislim da na kraju kroz određene popravke može biti rješenje za prilike kakve su trenutno unutar BiH. Mislim da prijedlog Visokog predstavnika može biti dobra osnova, a osobno smatram da će se s ovim prijedlogom definitivno ući u proces Reforme policije" kazao je Krešić istaknuvši da očekuje još određenih popravaka njegova prijedloga. Krešić je dodao da on osobno ima određene prijedloge i HDZ BiH je visokom predstavniku i dostavio te prijedloge. "Očekujem da će se u naredno vrijeme nastaviti pregovori i da će sporazum o reformi policije biti potpisan i da će započeti određene aktivnosti u tom pravcu" dodao je Krešić. Zanimalo nas je može li Ministarstvo sigurnosti na bilo koji način utjecati na političke stranke, s obzirom da se dalji razgovori sve više osporavaju.

"Ministarstvo Sigurnosti nema nikakvu posebnu poziciju po ovom pitanju, s obzirom da se tu radi o političkim razgovorima i da su čelnici političkih stranaka ti koji trebaju prihvatiti prijedlog kako bi to bilo poslije provedeno kroz parlamentarnu proceduru s obzirom da znamo da reforma policije zahtijeva donošenje niza zakona u Parlamentarnoj skupštini BiH i samim tim mora se imati pristanak svih za što je koncenzus neophodan" kazao je Krešić, smatrajući da bez obzira na izjave pojedinih političkih zvaničnika koncenzus nije daleko i moguć je kroz određene kompromise. Ako se bolje sagleda situacija, jasno je da trenutno pregovore najviše koči bošnjačka strana, srpska to vješto koristi, dok hrvatska strana jedina spremna na kompromis a nema sugovornika. "Ne bih komentirao eventualne ustupke hrvatske strane. Mi gledamo cjelokupni proces i nastupamo s pozicije da nađemo kvalitetno rješenje za sve, a bez kvalitetnog rješenja bez sudionika u pregovoru nema ni adekvatnog rješenja, tako da naše prijedloge koje smo mi uputili Visokom predstavniku ne bih iznosio." kazao nam je Krešić.

Ministarstvo sigurnosti nema nikakve posebne ingerencije kada je u pitanju trenutna situacija oko pregovora o reformi policije. Mi ćemo jednu od najvažnijih uloga dobiti tek onda kada se potpiše sporazum o reformi policije i ono će voditi određene aktivnosti u smislu provođenja sporazuma. "Što se mene tiče reforma policije treba krenuti što prije, s obzirom na to da smo u nizu slučajeva vidjeli da policijski sustav unutar naše zemlje je jako kompliciran i zadaje velike probleme ljudima koji provode zakon. BiH je jedna mala država koja mora imati cjelovit sigurnosni sustav koji će biti dobro uvezan unutar kojeg će postojati dobra koordinacija" kazao je Krešić.

Gledajući na trenutnu situaciju u našoj zemlji i sve više isplivavanja nacionalnog na površinu, član Predsjedništva HDZ BiH Mijo Krešić je dosta optimističan po pitanju jedne policije u BiH. "Neće postojati nikakve prepreke da u BiH bude jedna policija, jedina stvar je u tome na koji će način ona biti organizirana. U BiH treba jedan policije i kao takva će zaživjeti uz uvažavanje trenutne zbilje unutar BiH. Policija mora biti prilagođena našoj stvarnosti. Ne znam što neki podrazumijevaju pod jedinstvenom policijom, jer je to jako širok pojam. Kroz prijedlog Visokog predstavnika držim da je dat dosta dobar model da se zadovoljenje sva tri europska principa i oni su ovdje dosta dobro inkorporirani. Moj stav i ranije je bio da izvješće Direkcije koje je dano je samo jedan od mogućih rješenja kroz koji se mogu zadovoljiti ta tri principa" zaključio je Krešić, dodavši da malo više želi za kompromisom u konačnici

Maja Nikolić

može dati dobra rješenja kako bi bili nastavljani razgovori o značajnijim aktivnostima unutar BiH vezano za Ustavne promjene.

EUROPSKE PERSPEKTIVE TUZLANSKE ŽUPANIJE

U organizaciji Centra za razvoj i podršku, Vlada Tuzlanske županije je bila domaćin okruglog stola pod nazivom "Europske perspektive TŽ". Cilj okruglog stola je sagledavanje mogućnosti i razmjena iskustava u svrhu što bolje i aktivnije pripreme TŽ za proces europskih integracija.

Prezentacijom iskustava iz Varaždinske županije, Radimir Čačić, župan Varaždinske županije inicirao je diskusiju o procesu pridruživanja a tijekom iste iznesena su različita mišljenja o mogućnosti pojedinačnog i zajedničkog doprinosa ovom procesu. Tijekom razgovora istaknuto je da TŽ treba da radi na udruživanju sopstvenih potencijala s ciljem da se početak pridruživanja BiH dočeka spremno. "S obzirom da već postoje fondovi dostupni zemljama u okruženju, članica ili potencijalnih članica Europske Unije, ne postoji niti jedan razlog da se već sada ne otpočne sa procesom pripreme projekata na bazi partnerstva u zajedničkoj realizaciji" - kazao je Čačić. Kao konkretan projekt koji bi se mogao primijeniti vrlo brzo u TŽ Čačić je naveo model financiranja studenata koji se do sada pokazao iznimno kvalitetnim te stupanj studiranja podigao na vrlo visoku razinu. Riječ je projektu kreditiranja studenata po kojemu županija stoji kao garant iza studenata tijekom studija do njihovog završetka kada studenti preuzimaju obvezu postupnog i vrlo pristupačnog povrata sredstava. Ovaj projekt podržao je i premijer TŽ Enes Mujić te najavio njegovu skoriju primjenu i na prostorima TŽ. Jedan od zaključaka okruglog stola je i potreba za udruživanjem svih raspoloživih ljudskih potencijala kroz formiranje radne grupe koja će preuzeti ulogu savjetodavnog tijela Vlade županije. Radna grupa će inicirati aktivnosti i davati potporu vladinim i nevladinim institucijama u procesu pridruživanja Europskoj uniji. Radna grupa će u narednih nekoliko mjeseci aktivno obaviti detaljne razgovore sa svim relevantnim institucijama i objediniti sve aktivnosti koje mogu doprinijeti ovom cilju u TŽ. Istovremeno će pratiti i objavljivati informacije o mogućim projektima EU te o svemu blagovremeno izvijestiti Vladu TŽ. Smatra se da bi ovakav pristup te udruživanje raspoloživih resursa i potencijala znatno bito od pomoći i ubrzati proces prilagođavanja TŽ Europskim standardima.

U radu okruglog stola osim navedenih sudjelovali su i predstavnici Izaslanstva Europske komisije u BiH, Direkcije za Europske integracije, Ekonomskog fakulteta Tuzla, Razvojne agencije NERDA, Varaždinske razvojne agencije AZRA te Obrtničke i Privredne komore TŽ.

Ankica Stjepić-Čosić

Autori filma i Stoja Jurišić

Prikazan film "Žrtva kao krivac" Imamovićev dokumentarac svjedoči i optužuje

Pred 4.000 gledatelja u tuzlanskom je Mejdanu 10. rujna premijerno prikazan dokumentarni film "Žrtva kao krivac" redatelja Ahmeda Imamovića, u produkciji producentske kuće "Artur" iz Tuzle.

Sniman je najvećim dijelom u Tuzli, neke scene i u Beogradu, traje tridesetak minuta, a obrađuje povijesni sukob s pripadnicima bivše JNA na Brčanskoj Malti u Tuzli, 15. svibnja 1992. godine.

U filmu su korišteni originalni dokumenti, garnirani izjavama svjedoka, među kojima i nekih pripadnika tadašnje JNA, a sve da bi se pokazalo kako u ovom gradu nije počinjen ratni zločin prema srpskim vojnicima koji su napuštali vojarnu u Tuzli.

U Tuzli su najavili sustavnu borbu protiv propagande režima u Beogradu, koji nastoji slučaj "tuzlanska kolona" prikazati kao stradanje Srba u tom gradu. Sinan Alić, predsjednik Fondacije "Istina-pravda-pomirenje", koja je s oko 40.000 maraka financirala snimanje filma, kazao je kako će nastojati da se "Žrtva kao krivac" prikaže ne samo u gradovima Federacije, nego i u RS, Beogradu, te diljem svijeta.

"Svi dobronamjerni ljudi film će shvatiti i prihvatiti, a neće se dopasti kreatorima agresije na BiH i ratnim zločincima koji podižu optužnice protiv branitelja BiH", izjavio je autor filma, Ahmed Imamović.

Prikazivanje filma iskorišteno je za masovnu podršku Tuzlaka bivšem predsjedniku Općinskog vijeća Tuzle Iliji Jurišiću, koji je već četvrti mjesec pritvoren u beogradskom zatvoru pod optužnicom za ratni zločin u slučaju "tuzlanska kolona".

"Naša obitelj preživljava veliku dramu, a večeras sam, kada vidim koliko je ljudi došlo dati podršku mom Iliji, hrabrija nego ikada i ponosna na svog Iliju i na svoj grad" - u emotivnom govoru na skupu kazala je Ilijina supruga, Stoja Jurišić.

Mada je film s jasnim potpisom iskustvenog redatelja Ahmeda Imamovića ("Go west"), te ima dokumentarističku, ali i umjetničku crtu, kritike su podijeljene. U dokumentarnom dijelu ispunio je svrhu, ali je zamjerka stavljena na prečesto pojavljivanje i nerazumljivi govor naratora. To filmu pomalo daje notu kabaretskog, zbunjuje i odvlači pozornost od osnovnog zadatka - jasne dokumentarne poruke o istini u vezi s "tuzlanskom kolonom".

Miro Petrović

RAZGOVOR

JASMINKA MIJATOVIĆ, MINISTRICA PRAVOSUĐA I UPRAVE U VLADI TUZLANSKE ŽUPANIJE

JASMINKA MIJATOVIĆ rođena je 24. veljače 1969. godine u Tuzli gdje i danas živi. Njezin otac zvao se Anto Vidaković, umro je 1992. Majka se zove Kata, rođ. Pavljašević porijeklom iz Husina. Udana je i majka dvoje dječaka od 11 i 13 godina. Osnovnu školu je završila u Pascima, srednju Upravnu u Tuzli, a Pravni fakultet u Sarajevu. Radila je u Općinskom sudu za prekršaje Tuzla, Općini Tuzla, JU Služba za zapošljavanje TŽ, iz koje i došla u Vladu TŽ.

HG: Prilikom uspostave vlasti nakon prošlih izbora Ministarstvo pravosuđa zauimalo je na neki način ponajveće iznenađenje. Nakon spekuliranja s imenima pojedinih stranačkih kandidata neočekivano, mjesto je pripalo Vama, iako široj javnosti niste bili poznati kao političarka. Kojom linijom ste došli na poziciju ministricе Pravosuđa i uprave u Vladi TŽ?

MIJATOVIĆ: Ja bih to rekla ovako "Mili Bože čuda velikoga!!!" Znam da je to bilo iznenađenje za mnoge, pa, moram priznati, donekle i za mene osobno. Kada je ponuda stigla, u prvi mah sam je odbila. A onda sam kazala da će o istoj presuditi moj muž. Jer ja sam Vam obiteljska žena, katolkinja i bilo koja funkcija, ne bi ni u kom slučaju smjela ugroziti obitelj. Moj muž je tada rekao "Zašto ne? Ti to možeš i umiješ. Samo da se dogovorimo, ministrica si samo do 16 sati". I evo me tu gdje jesam.

HG: Jeste li stranački orijentirani i kako?

MIJATOVIĆ: Ja sam vam član Vlade TŽ iz reda Hrvatskog naroda kao neovisan član. Znači, nisam član niti jedne političke stranke. Ne znam je li do mene ili do političkih stranaka. Vrijeme će biti najbolji sudac. Možda je prava istina negdje u sredini.

HG: Vi ste jedina predstavica hrvatskog naroda u Vladi TŽ, kako se nosite s tom dužnošću?

MIJATOVIĆ: Nemam pravo reći da se ne mogu ili da se teško nosim s tim. Ni u jednoj Vladi, pa ni u Vladi TŽ, ne bi smjelo biti neodlučnih i osoba koje ne mogu odmjeriti snage s problemima.

Prvo, ja sam član Vlade TŽ i svojim stavovima i razmišljanjima imam obvezu doprinijeti kvaliteti programa, ciljeva i odluka Vlade TŽ za dobrobit svih građana ove Županije.

Drugo, kao Ministrica pravosuđa i uprave imam obvezu da implementiram i svoje menadžerske sposobnosti. Nastojim da ministarstvo pravovremeno ispunji obveze iz svoje nadležnosti, da donosimo pravovremene, etičke i zakonske Odluke, opet za dobrobit svih građana ove Županije. I na koncu kao predstavnik Hrvatskog naroda, imam obvezu zastupati interese Hrvata ovih prostora.

Bez obzira na rečeno, posljednjeg sam svjesna bila i prije dolaska na ovu poziciju. To jako dobro znaju i ljudi iz političkog života koji me od ranije poznaju. Mada je teško zastupati nečije interese ako je na poziciji žena. Bez obzira sa koliko znanja i stručnosti raspolazete, jer,

mi ipak živimo u patrijarhalnom vremenu. Ali, ako tko misli ili je mislio da sam samo Hrvatica na položaju, a ne istinski predstavnik Hrvata ovih prostora grdo se vara.

HG: Mnogi ne poznajući dovoljno Vas i Vaš rad na početku Vašeg mandata, reagirali su nekako s nepovjerenjem u smislu da se nećete moći izboriti za neka pitanja od interesa za Hrvate. Međutim, kao što je i vaše imenovanje bilo iznenađenje, tako su i vaše nadasve žustre reakcije glede rasprava o nekim pitanjima vezanim za Hrvatske institucije bile također iznenađujuće, naravno pohvalne. Vaš komentar?

MIJATOVIĆ: Odgovorno tvrdim da sam od samog starta igrala na kartu iskrenosti. Međutim, osobe s kojima sam politički razgovarala, očito, da u tom momentu ipak to nisu prepoznale. To je još jedan dokaz kako se mi Hrvati ponašamo i razmišljamo. Nekad povjerujemo u nečiju slatkorječivost i kada smo svjesni da ta osoba nije dorasla odgovornosti zadatka koji bi trebala uraditi. Ja bih to nazvala ostatcima prošlog vremena kada su pojedinci mislili da su Bogom dani na određenoj poziciji. Mislim da Hrvati ovih prostora to sebi ne smiju više dopustiti. "... ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zla." Postali smo neosjetljivi na oprost i slogu. Ili je to sad tek vidljivo. Moramo se osloboditi predrasuda, previelikih osobnih interesa. Nitko nam ne daje za pravo da smo neosjetljivi na prava drugih i na njegovu patnju.

Mi Hrvati imamo osoba koje mogu realizirati navedeno, a naši političari nisu prepoznali te osobe. Kada u čovjeku umre nada onda je i on mrtav bez obzira na činjenicu da je fizički živ. Na krilima nade stvarani su novi svjetovi, oživljeni zamrli životi, pokretani novi projekti. Bojim se da Hrvati ovih prostora gube nadu. Teško je oživjeti zamrli nadu, ali i to je moguće. Samo Hrvatsko zajedništvo, svih Hrvata s ovih prostora, može oživjeti zamrli nadu. Možda je moj izbor da prvi utisak vara i da je oživjela zamrli nada. Iz tog razloga se smije tvrditi da je nada istinska pozitivna energija, kao što netko reče, koja pokreće život naprijed i na tom putu razgrće tamne oblake, strepnje, dvojbi, straha, neizvjesnosti i nesigurnosti.

HG: Baziramo se na rad Ministarstva. Proteklo je nekoliko mjeseci od Vašeg imenovanja i mislim da je to sasvim dovoljno vremena da sagledate situaciju iz svih kutova. Jeste li zadovoljni dosadašnjim radom i ako niste, što biste promijenili?

MIJATOVIĆ: Sa stajališta realiziranog u proteklom periodu trebala bih biti. Ipak priznajem da nisam. Ja sam energična osoba. Teško me prate pojedinci. Uspostavljen je rad notara na području naše Županije, usvojen je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o izvršenju sankcija, u nacrtu je Zakon o administrativnim taksama, Zakon o stavljanju van snage Zakona o lokalnoj samoupravi, uradili smo radnu verziju Zakona o pravima izabranih dužnosnika, nosioca izvršenih funkcija i savjetnika u organima vlasti TŽ, uradili niz informacija, proveli javne rasprave o nacrtima raznih propisa. Teško šaltaju u petu brzinu.

Ono što nedostaje je Zavod za pružanje besplatne pravne pomoći, što predstavlja obvezu kako bi se ispoštovalo tzv. "siromašno pravo" propisano Europskom poveljom o ljudskim pravima. To je projekt koji čeka mene i moje suradnike, zajedno sa predstavnicima OSCE-a u narednom periodu. Mislim da građani slabog imovnog stanja zaslužuju da imaju besplatnu obranu u građanskim i krivičnim stvarima, onako kako to oni žele i zaslužuju. Svi smo mi jednaki pred zakonom.

HG: Jeste li zadovoljni sa suradnjom kako s istoimenim Ministarstvom na Federalnoj i Državnoj razini tako i s drugim ministarstvima u Vladi TŽ?

MIJATOVIĆ: Naravno. Najčešće imam dobru suradnju sa Federalnim ministarstvom pravde koje iskazuje bezrezervnu podršku i krajnje konstruktivan pristup za rješavanje problema. Posebno mi se dopada pristup, promatranje problema, iznošenje stavova u svezi s postavljenim zadacima gospodina Čolaka. Čovjek s odlikama velikog diplomata, koji jako dobro razdvaja politička i profesionalna stajališta. Kada je potrebno stručno inkorporirati sva predložena stajališta u jedan zajednički, i on to s lakoćom rješava.

HG: Od Vas se ponekad očekuje da imate i ulogu inspektora, posebno kada je u pitanju rad tužiteljstva i sudova. Po vašem mišljenju, sumnjaju li građani opravdano u njihov rad?

MIJATOVIĆ: Već sam u jednom obraćanju javnosti kazala da je reforma kao horoskop, svi ga čitamo, ali mu ne vjerujemo. Tako je i ovdje. Postoji ured disciplinskog tužitelja pri Visokom sudačkom i tužilačkom vijeću. Treba pogledati njihova izvješća. Ali prava istina o reformi pravosuđa je da ona tek slijedi. Ja sam član Upravnog odbora za izradu Strategije na reformu sektora pravde u BiH 2008.-2012. godine. Značaj projekta je na

HG: Suradujete li s hrvatskim udrugama i društvima, jeste li član nekog od njih?

MIJATOVIĆ: Suradujem s Hrvatskim udrugama od ranije. Međutim, nisam član nijedne. Moram priznati i pored ranije suradnje nikad nije stigla nijedna ponuda za članstvo. Osobno mislim da se pojedinci ponekad boje da im članstvo ne ugrozi pozicije, pogotovu generacija koje dolaze. Mislim da je to pogrešan stav. Dajem si za pravo da priznam da možda ni moj stav nije osnovan, ali još me nitko nije uvjerio u suprotno. Moram napomenuti da je putem projekta JU Službe za zapošljavanje TŽ po jedna osoba zaposlena u dvije hrvatske udruge. Evo Vlada u ovom sazivu podržava projekt npr. HKD "Napredak", Hrvatskog doma, Hrvatske žene HKD.

HG: Što mislite o demokraciji i vladavini prava na našim prostorima?

MIJATOVIĆ: Teško pitanje. Gospodin Lajčak je po dolasku u BiH kazao da kad pogledate medije u BiH, imate dojam kao da ne postoji sutrašnji dan. Svi žive za danas, tko je što rekao i kako je reagirao. To ga je iznenadilo. Ja mislim da je većina naših građana pesimistična, nepovjerljiva i razočarana i demokracijom i vladavinom prava. Demokracija ne znači da se možemo ponašati kako želimo i kako samo pojedinci misle. To je

državnoj razini. Zauzet je stav da strateški cilj u oblasti pravosuđa treba dalje jačati i održavati neovisnost, odgovornost, efikasnost, profesionalnost i usklađenost pravosudnog sistema koji osigurava vladavinu prava u BiH, raditi na harmonizaciji sudske prakse i na kraju kao ključne komponente odgovornosti i profesionalnosti, koji podrazumijeva između ostalog kontinuiranu obuku i obrazovanje sudaca i tužitelja, kao i tehničkog i administrativnog osoblja. Strategija tek treba ugledati svjetlo dana.

HG: Osim sa spomenutima, Vi suradujete i komunicirate i s drugim Vlatinim, ali i nevladin im sektorom. Jeste li zadovoljni suradnjom?

MIJATOVIĆ: Naravno. Nevladin sektor je prisutan u većini naših aktivnosti, pogotovu kada Ministarstvo ima obvezu uraditi izvješća iz pojedinih oblasti društvenog života. Tijesno surađujemo s GTZ-om, Njemačkim društvom za razvoj, Biroom za ljudska prava, Centrom civilnih inicijativa, OSCE-om. Za razliku od nekih, ja sam zadovoljna suradnjom i načinom rada sa tim institucijama.

anarhija. Vjerujte, da je najlakše živjeti kada je nešto propisano sukladno zakonitim, etičkim i moralnim pravilima i kada se krećete tim putovima. Puno je manje stresa i nezadovoljstva, mada život nije lakši. Živjela sam u takvom društvu i s pravom to konstatiram. Lincoln je rekao: "Ono što je moralno pogrešno, ne može biti politički ispravno!". Možda bi o tome trebalo malo razmisliti.

HG: Kakav je Vaš odnos prema Crkvi i vjeri?

MIJATOVIĆ: Već sam istakla da sam katolkinja i to jako ponosna. To znaju svi koji me poznaju. Crkva i vjera su dio mene i moje obitelji. Moj muž i ja odgajamo djecu u duhu katoličanstva. Naravno da to ne bi smo uspjeli sami bez potpore Crkve i svećenika, koji moram priznati na naše zadovoljstvo, znaju privući mlade naraštaje da puni vjere i radosti dolaze u crkvu. Ponosna sam na činjenicu da je moj stariji sin šesta generacija u uspravnoj liniji počev od oca mog pradjeda, koji je kršten u tuzlanskoj crkvi. Mladi je rođen i kršten u Njemačkoj. Možda ima i više generacija, ali

toliko je meni poznato. Kiše padaju, polja rađaju, djeca sanjaju, nikad nas ne ostavlja Bog.

HG: Dolaskom na ministarsku poziciju u Vašem životu se sigurno puno toga promijenilo. Poznato nam je da ste supruga i majka, kako uspijevate uskladiti obveze i obitelji?

MIJATOVIĆ: Ministrica sam do 16 sati. Šalim se, naravno da je puno više obveza i da je ponekad iste nemoguće u istom vremenu obaviti. Fizički ne možete biti prisutni na više nego na jednom mjestu.

Nastojim biti prisutna tamo gdje su neka od dešavanja koja organiziraju hrvatske udruge. Nadam se da je to primijećeno. No, svo slobodno vrijeme, kada je u pitanju obitelj, mora se pronaći. To je svetinja svih nas. Tomu su me učili roditelji. Moj pokojni otac je bio osoba koja je gledala daleko u budućnost i moram priznati, da je predosjetio da će doći do ratnih zbivanja, možda u vremenu kada sam ja mislila kao i mnogi, da je nemoguće da se takvo što desi na ovim prostorima. Često je sestri i meni dijelio savjete o vremenima koja dolaze, o rješavanju problema, o greškama koje se ne smiju dogoditi, o greškama iz njegovog života. Umro je veoma mlad, u 45. godini života, 1993. godine. U tim vremenima kada je pričao o nekim situacijama, mene je i nervirao. Govorio je mladosti koja je živjela u tadašnjem vremenu, mladosti koja takvim stvarima nije pridavala nikakav značaj. Nebo mi je bilo tako blizu. Da je bogdo živ, sada bih mu postavila milijun potpitanja. U težim situacijama svoga života, a vjerujte da ih je bilo jako mnogo, tražila sam u svojoj glavi put koji bi mi otac možda preporučio. Nikad nije bio pogrešan.

HG: Znam i da veliki dio Vaše šire obitelji živi daleko od BiH. Zašto ste se Vi odlučili da život organizirate u Tuzli što biste poručili onima koji još uvijek nisu sigurni da je ovo mjesto u kome bi trebali živjeti?

MIJATOVIĆ: To vam je najbolnije pitanje za mene. Odluku o životu u BiH donio je moj muž, koji bi je sad rado promijenio. I moja djeca naravno. Ja sam ispoštovala tu odluku, ali ja volim ovu zemlju. Mi imamo staru kuću na selu. To je nama raj na zemlji. Kad smo obiteljski u toj kući, osjećam se najsigurnije. Nije mi bitno gdje se djeca igraju i kod koga idu. To je naš dom.

Međutim, jedan dio mene je u Eikagu. Tamo imam najbolju mamu na svijetu, najbolju sestru, najsladeg sestrice koji je prepun tetkinih osobina, moram priznati i savršenog zeta, ali živim u BiH.

Ja mislim da u BiH ima mjesta za sve. Ali mogućnosti za posao i zaradu dostojnu čovjeka, kao na zapadu, priznajem malo ili nikako. Tu ne mislim na pojedince kojima su zarade u BiH puno veće nego igdje na zapadu. Ukoliko želite zaradu do tisuću maraka i naravno mlad ste čovjek, ona živite u BiH. Ukoliko smatrate da možete, da imate znanje, da ste spremni na žrtvu, šansu tražite izvan BiH. Ali, nigdje novci ne rastu na grani. Nije sve u novcu, mada se bez novca ne može živjeti. Ukoliko se ne stvore povoljniji obrazovni, ekonomski i sigurnosni aspekti življenja u reformama koje slijede, onda ni sama neću biti sigurna da je moj stav o realnim mogućnostima življenja u BiH opravdan. Možda me moji sinovi demantiraju u izjavi. Moj zet ima običaj reći da je domovina tamo gdje se čovjek najsigurnije i najljepše osjeća. On trenutno misli na Ameriku. Ja se nadam da će se mladi u budućnosti tako osjećati ovdje, na ovim prostorima.

Ankica STJEPIĆ-ČOŠIĆ

Razvoj kulture, znanosti i sporta

Hrvatska je književnost između dva rata dosegla svoj vrhunac. To je vrijeme kad Miroslav Krleža, prema mnogima najbolji hrvatski pisac svih vremena, objavljuje svoja najpoznatija djela.

PIŠE: Zdenko Samaržija

Svijet je između dva svjetska rata pogodila Velika gospodarska kriza, koja je prodrmla versailleski sustav. Glad je postala uobičajena pojava čak i u najbogatijim zemljama svijeta.

Velika Britanija i Francuska također su između dva svjetska rata na svaki način pokušavale spriječiti širenje komunizma iz SSSR-a. Zato nisu pravovremeno reagirale na pojavu *Adolfa Hitlera*. On je osnažio Njemačku, pripremio ju je za rat i sklopio savez s Italijom i Japanom usmjeren protiv SSSR-a. Zapadni svijet nije reagirao na kršenje ljudskih prava u Hitlerovoj Njemačkoj, ukidanje demokracije i progon Židova.

LIKOVNA UMJETNOST: Likovna je umjetnost u Hrvatskoj u međuratnom razdoblju bila vrlo bogata. Dvadesete godine početak su uspona slikara *Krste Hegedušića*, koji s nizom poznatih likovnih umjetnika 1929. godine osniva grupu Zemlja. Osim Hegedušića u međuratnom su razdoblju djelovali *Vladimir Becić*, *Miroslav Kraljević*, *Juraj Plančić* i mnogi drugi. Ubrzo zatim, 1930. godine, Hegedušić i Ivan Generalić osnivaju poznatu Hlebinsku slikarsku školu. U radu grupe Zemlja sudjelovao je i kipar *Antun Augustinčić*, koji se dvadesetih godina školovao kod čuvenog Ivan Meštrovića.

KNJIŽEVNOST: Hrvatska je književnost između dva rata dosegla svoj vrhunac. To je vrijeme kad *Miroslav Krleža*, prema mnogima najbolji hrvatski pisac svih vremena, objavljuje svoja najpoznatija djela. Osim Krleže valja spomenuti i *Janka Polića Kamova*, čija je prava vrijednost otkrivena tek mnogo kasnije nakon njegove smrti. Istodobno su djelovali i pjesnici hrvatske moderne, *Tin Ujević* i *Dobriča Cesarić*.

PRIRODNE ZNANOSTI: U području prirodnih znanosti najistaknutije mjesto pripada kemičaru *Lavoslavlu Ružički*, rodnom iz Vukovara. Ružička je najveći dio svoga života proveo u Švicarskoj. Godine 1939. dobio je Nobelovu nagradu za postignuća na polju organske kemije.

Glavni pokretač sportskih događaja bio je *Franjo Bučar*. On je u Hrvatsku donio mnoge sportove, a potaknuo je osnivanje Jugoslavenskoga olimpijskog odbora, utemeljenog u Zagrebu 1919. godine.

Svjetski genij iz Smiljana

Nikola Tesla, vodeći izumitelj prve polovice 20. stoljeća, registrirao je oko 700 patenata, od kojih su mnogi i danas u upotrebi. Roden je u podvelebitskoj selu Smiljanu u Lici nedaleko Gospića. Školovao se u Zagrebu, Grazu, Pragu, a prije odlaska u SAD živio je i radio u Budimpešti i Parizu. U New Yorku je neko vrijeme radio s Edisonom, no ubrzo se s njim razišao te je osnovao vlastiti laboratorij u kojem je radio do smrti.

Hrvatske riječi

JELAČIĆA za bana

Jelačić je imenovan hrvatskim banom, glavnim zapovjednikom Vojne krajine, gubernatorom Rijeke, upraviteljem Istre i Dalmacije. Hrvatskoj je priključio Međimurje. Dakle, u pod svojom je vlašću okupio većinu hrvatskih zemalja.

PIŠE: Zdenko Samaržija

Revolucionarni se zanos proširio Banskom Hrvatskom odmah nakon izbijanja revolucije u Beču i Pešti. Narodna je stranka u Zagrebu 25. ožujka 1848. godine organizirala veliku narodnu skupštinu na kojoj su izneseni zahtjevi koje je kralju trebalo prenijeti posebno izaslanstvo. Među tim, tzv. Zahtijevanjima naroda, najvažniji su bili.

- * imenovanje krajiškoga vojnog zapovjednika Josipa Jelačića banom

- * ujedinjenje svih hrvatskih zemalja, ustroj vlade odgovorne Hrvatskom saboru i neovisne o ugarskoj vladi

- * uvođenje financijske neovisnosti Hrvatske
- * uvođenje hrvatskoga jezika u upravu i školstvo

- * ukidanje kmetstva i staleškog poretka
- * osnivanje narodne vojske

- * uvođenje jednakosti svih ljudi pred zakonom i u poreznim obvezama

- * uvođenje građanskih sloboda (slobode govora, tiska i ispovijesti vjere)

- * uvođenje stalnoga zastupničkog umjesto staleškog sabora.

DEPUTACIJA: Došavši u Beč, hrvatsko je izaslanstvo odlučilo Zahtijevanja naroda preimenovati u Narodne želje (jer nije prilično od kralja nešto zahtijevati) i tek potom ih predati kralju. Kralj Narodne želje nije ni prihvatio ni odbio, već je ostavio mogućnost da njegov

konačni odgovor bude u skladu s daljnjim razvojem događaja. Jelačića je imenovao hrvatskim banom, ali ne zbog hrvatskih zahtjeva već zbog potrebe da u rukama odanoga časnika koncentrira vojnu silu - Jelačić je promoviran u generala i postao je zapovjednik Vojne krajine.

UKINUĆE KMETSTVA: Uzavrelo političko stanje odrazilo se i na selu. Seljaci su odbili ići na tlaku i davati prinose ili novce vlastelinima, a ponegdje su seljaci i opljačkali vlastelinska imanja. Banskim je pismom Jelačić 25. travnja 1848. godine ukinuo tlaku i urbarijalne daće čime je zapravo u Hrvatskoj ukinuto kmetstvo.

SAZIV PRVOGA ZASTUPNIČKOG SABORA: Prvi Hrvatski zastupnički sabor na kojem su osim virilista sudjelovali i zastupnici izabrani na izborima počeo je zasjedati 5. lipnja 1848. godine - u radu sabora sudjelovali su i predstavnici građanstva i krajiških pukovnija. Glasovati i birati zastupnike u taj sabor je mogao "svaki domovine ove sin, bez razlike roda i staleža, samo ako je pismen i ako je navršio 24 godine". Dotad se članom Sabora moglo postati samo na temelju podrijetla ili časti koju su u državi obnašalo. Sabor je predložio preuređenje Austrijske Carevine u federaciju ravnopravnih naroda. Savezni parlament i savezna vlada u Beču brinuli bi se za financije, trgovinu, vanjske poslove i vojsku, a ostale bi poslove obavljale vlade posjednih saveznih država - za Hrvatsku s kojom bi se ujedinile Vojna krajina i Dalmacija vlada bi bila u Zagrebu. Carevina bi trebala imati Ustav, koji bi jamčio građanske slobode.

Na tom su saboru potvrđene Jelačićeve odluke i proglasi - i o prekidu svih veza s Ugarskom te o ukinuću kmetstva.

KAKO NAĆI MIR?

Čovjek je biće koje čezne za mirom. Danas se mnogi tuže da su nervozni i da ne mogu pronaći mir. Svakodnevni brz način življenja i stvaranja te pokušaj zadovoljavanja novih potreba stvaraju u njima veliki nemir. Postoje mnogi koji obećavaju lagani put mira.

Duhovni otac Paphnucije govorio je ocu Poimenu kako su njemu stari duhovni oci govorili: "Kad dođeš na bilo koje mjesto, nemoj se uspoređivati s drugima, i naći ćeš mir". Zacijelo, kada se uspoređujemo s drugima, u nas ulazi nemir. Taj nemir često se pretvara u zavist. Biblijski mir stanje je čovjeka koji živi u skladu s prirodom, sa samim sobom i s Bogom. Suvremeni čovjek ugrožen je na sva tri područja. Već dugo mu se govori da nema Boga. Ono što je neprimodno proglašava se prirodnim. A ako čovjek ima nemir s Bogom i s prirodom, ne može imati mir sa samim sobom. Stari Židovi kada su htjeli nekoga upitati kako je rekli bi: "Jesi li u miru?" u Starom zavjetu mir je sloga među braćom i povjerenje među ljudima.

I mnogi narodi imaju svoje izreke kako doći do mira. Neke su pesimistične jer naglašavaju snagu zlih ljudi koji narušavaju mir. Talijani kažu da bi na zemlji bio mir kada bi nestalo podjele i na moje i tvoje. Društveni mir plod je pravednosti i učinak ljubavi. A osobni mir plod je neuspoređivanja s drugima, već svakodnevni pokušaj izgradnje skladna života s Bogom, prirodom, s drugima i sa samim sobom.

Fra Iko SKOKO, Večernji list

Vlada TŽ uzela pod svoju zaštitu osobe koje su ostale bez posla

Program za socijalno zbrinjavanje zaposlenika koji su ostali ili ostaju bez posla jer su do sada radili u poduzećima koja su u procesu stečaja, likvidacije ili privatizacije, pokrenula je Služba za zapošljavanje TŽ. Ovaj program Županijska služba za zapošljavanje provodi etapno, u ovisnosti o raspoloživim sredstvima i situacijama u poduzećima na koje se program odnosi. Prednost imaju one osobe koje su stekle uvjete za mirovinu, kojima prestaje radni odnos u poduzećima s većinskim državnim kapitalom, zaposlenici koji su ostali bez posla iz gospodarskih društava i oni zaposlenici privatiziranih poduzeća ako je došlo da raskida ugovora o poduzećima. Njima će se najprije uplaćivati doprinosi za mirovinsko i invalidsko osiguranje u cilju povezivanja staža osiguranja, ako to nije u mogućnosti uplatiti poduzeće. Jedna od mjera potpore je i stvaranje uvjeta za zapošljavanje kod novog poslodavca, zatim samozapošljavanje, pravo na obuku te davanje potpore onim poslodavcima koji otvaraju nova radna mjesta.

Potrebno je naglasiti i to da prilikom odlučivanja o dodjeli sredstava u slučaju restrukturiranja i privatizacije poduzeća, Županijska služba za zapošljavanje sredstava dodjeljuje onim subjektima čiji je poseban program zbrinjavanja uposlenika poduzeća ili zahtjev radnika odobrilo nadležno resorno županijsko ministarstvo. "Ovaj program mjera za socijalno zbrinjavanje uposlenika koji su ostali bez posla donesen je na osnovu Programa mjera Federalne Vlade, koji je donesen u siječnju ove godine. Ovim programom obuhvaćene su mjere potpore. Bit će objavljen i Javni poziv putem sredstava informiranja" kazala je Razija Majstorović iz Županijske službe za zapošljavanje. Ovaj program financirat će Vlada TŽ, federalni zavod i Služba za zapošljavanje, a ukupan iznos sredstva iznosi 2.694.789, 80 KM.

"Ove godine se značajnije uključujemo u ovaj Program i Ministarstvo Industrije, energetike i rudarstva TŽ je izdvojilo 600.000 KM i proteklih mjeseci smo vodili aktivnosti oko realizacije ovih aktivnosti. Mi očekujemo da ćemo zbrinuti oko 200 radnika koji do sada nisu imali povezan radni staž, a radili su u poduzećima koja su u procesu stečaja" kazao je županijski Ministar industrije, energetike i rudarstva Sehudin Ograšević, dodavši da će biti zbrinuti i oko 260 radnika onih poduzeća koja su u procesu restrukturiranja.

Tko će imati pravo sudjelovanja, koliko će trajati Javni poziv te koju je dokumentaciju potrebno dostaviti utvrdit će Upravni odbor Službe. Osobe koje budu obuhvaćene ovim programom dobit će na vrijeme sve neophodne informacije i dati uputstva oko stvaranja prava po osnovu ovog programa. Svakako valja naglasiti da je i Vlada TŽ podržala ovaj program.

Maja Nikolić

MLADI U SUKOBU SA ZAKONOM

Biro za ljudska prava Tuzla u okviru projekta "Smanjimo kriminalitet mijenjajući stavove" upriličio je seminar pod nazivom "Mladi u sukobu sa zakonom u TŽ - prisutnost problema, mogućnosti rješavanja i odgovornost medija u kontekstu dječjih prava". Predavači, Šesenan Ćosić, glavni županijski tužitelj, Azem Poljić, pomoćnik županijskog ministra za rad i socijalnu politiku te Miralem Malkić, glasnogovornik MUP-a TŽ, prezentirali su dosadašnja postignuća i planove za sustavno rješavanje problema malodobničke delikvencije na području TŽ.

Istaknuto je da je u posljednje vrijeme zabilježen enorman rast malodobničke delikvencije. Najčešća krivična djela koja pričinjavaju malodobnici su krivična djela protiv imovine, tj. krađe i teške krađe. Zabrinjava i činjenica da je u posljednje vrijeme sve više i težih krivičnih djela poput onih protiv života i tijela te nasilničkog ponašanja. U nešto rjeđa ali također do sada evidentirana su i krivična djela zloporabe droga te proizvodnje i prodaje droga. Do sada su zabilježeni i primjeri gdje su malodobnici izvršitelji krivičnog djela nasilje u obitelji. Ono što posebno zabrinjava jeste činjenica da se starosta granica zadnjih godina spušta tako da danas imamo i osmogodišnjake koji vrše prekršaje. Krivični zakon koji tretira malodobnike po svemu predstavlja idealan zakon usklađen sa Europskim konvencijama, kazao je tužitelj Ćosić te naglasio da se na žalost isti zbog nepostojanja institucija ne može primjenjivati.

Jedan od metoda suzbijanja malodobničke delikvencije jeste izricanje odgovornih preporuka. Iako se u BiH rijetko primjenjuju, ovakav vid tužitelj Ćosić smatra pozitivnim jer kako je kazao prije svega djeci treba dati drugu šansu a s druge strane i primjeri iz njegove dosadašnje prakse pokazuju da je u zadnjih 4 godine od 36 izrečenih odgovornih preporuka u samo jednom slučaju malodobnik ponovio krivično djelo.

Među najveće krivce za vršenje krivičnih djela od strane malodobnih osoba svrstavaju se roditelji koji danas na žalost sve manje vremena imaju za svoju djecu. Nakon roditelja tu je i utjecaj sredine i vršnjaka. Odgovornima se smatraju i nastavnici a potom policija, sudstvo i tužiteljstvo. U smjeru rješavanja ove sve učestalije pojave na razini BiH u zadnjih 7

Šemsudin Ćosić
Azem Poljić
Miralem Malkić
Elizabeta Lukačević

godina intenzivno je radeno na Strategiji malodobničke delikvencije u kojoj su utvrđeni svi okvirni pravci, formirane grupe iz svih oblasti koje bi na osnovu istraživačkih pokazatelja mogle učiniti puno toga na zaustavljanju ovog problema. Na žalost, Strategija do sada nije doživjela primjenu. Sudionici seminara među prioritetima u rješavanju ovoga pitanja naveli su donošenje jedinstvenog zakona na razini BiH, omogućavanje provođenja alternativnih mjera, osuvremenjivanje tretmana rada sa malodobnicima, potreba da se načini program prevencije te primjena krivičnog zakona u praksi. Istaknuto je također da je pri sudovima potrebno formirati poseban odjel za malodobnike koji bi bio nadležan za izvršitelje, one koji su oštećeni kao i za one koji imaju veze sa malodobničkom delikvencijom i nasiljem u obitelji.

S obzirom na to da je ovaj seminar namijenjen novinarima, istaknuta je velika uloga medija u rješavanju ovoga problema. Kako je rečeno, mediji moraju ozbiljno shvatiti važnost koju imaju u konstruiranju društvene svijesti o problemima djece koja su u sukobu sa zakonom.

Projekt "Smanjimo kriminalitet mijenjajući stavove" do sada je obuhvatio oko 250 osoba, a do sada su osim novinara bili uključeni tužitelji, suci, socijalni radnici, studenti. Nakon ove faze Biro za ljudska prava nastaviti će rad u deset osnovnih škola TŽ gdje će se baviti prevencijom malodobničke delikvencije. Tijekom seminara prezentirana je i brošura o malodobničkoj delikvenciji koja je namijenjena učenicima osnovnih škola.

Ankica Stjepić-Ćosić

MILJENKO JERGOVIĆ, pisac koji osvaja svojim djelima

Miljenko Jergović bosanskohercegovački i hrvatski književnik, nakon što je osvojio ovogodišnju nagradu Meša Selimović za roman *Ruta Tannenbaum* ocijenio je književnu situaciju takvom da nas ipak spašava od južnoslavenskih provincijalizama. Kazao je da mu samo nominiranje za nagradu Meša Selimović imponira te da je ponosan na nju. Kazao je da mu osvojena nagrada daje jedan lijep začim na napisano djelo, da je ona jedno zrnice soli koje Ruta Tannenbaum više ne čini tako bljutavom i običnom.

HG: Poslije niza osvojenih nagrada za svoj spisateljski rad, kako danas vidite Vaš put do uspjeha od početničkih tekstova do posljednjeg objavljenog književnog djela?

JERGOVIĆ: Teško bih na to pitanje mogao reći nešto osobito originalno. Vidim taj put na način na koji svatko vidi svoj život. Pisanje je moja profesija, ali kako čovjek ne piše onako kako radi čovjek u tvornici - dakle u određenom radnom vremenu, nego o pisanju i napisanome razmišlja i dok radi nešto sasvim drugo, tako je meni pisanje bitno više od puke profesije. To je, recimo, moj paralelni život, koji se dnevno susreće i preklapa s onim prvim, stvarnim životom. I kako bih ja onda o tome mogao govoriti drukčije nego što svatko govori o

svome životu? Taj govor je s jedne strane jako intiman, pa ga nije ni pristojno prečesto upražnjavati, a s druge je strane prilično općenit, pa možda nije ni previše zanimljiv. Dže mi je slušati druge kako pričaju o svojim životima.

HG: Vaš roman *Ruta Tannenbaum*, osvojio je ovogodišnju nagradu Meša Selimović, prvo je djelo koje otvara tematiku koja nije vezana za Sarajevo i BiH. Postavljate li time novi kut na svoj spisateljski rad ili je ovo djelo plod vremenski ograničene inspiracije?

JERGOVIĆ: *Ruta Tannenbaum* je roman potpuno zagrebačke tematike, u kojem se Bosna čak ni rubno ne pojavljuje, ali ga je za Nagradu Meša Selimović predložila selektorica bosanskohercegovačke selekcije. Ta mi činjenica iz različitih, književnih i izvanknjiževnih razloga jako imponira i ponosan sam na nju, ali pored toga ukazuje i na još nešto: živimo na toliko isprepletenim i kulturno složenim i međusobno prožetim prostorima, koji se prelijevaju jedan u drugi, da je nemoguće i besmisleno mehanički ih razdvajati. Kao što nema smisla zaobilaziti knjige koje dolaze s drugih obala naših rijeka, nema smisla ni u zaobilaznju tema koje u užem smislu nisu "naše", strogo lokalne, stjerane unutar republičkih ili općinskih granica. *Ruta Tannenbaum* prva je moja knjiga koja se ne dodiruje Bosne, ali i u drugim mojim knjigama bilo je pogolemi dijelova koji su bili, uvjetno rečeno, zagrebački, dubrovački, srbijanski, beogradski, i tako će, nadam se, biti i u buduću. Nastojim pisati o onome što me se tiče u životnom i u književnom smislu, a to onda podrazumijeva i različite zemljopisne i kulturne odrednice.

HG: Koliko objektivno književni susreti poput tuzlanskih "Cum grano salis" doprinose objedinjavanju književne scene bivšeg jugoslavenskog srpsko-hrvatskog govornog područja?

JERGOVIĆ: Važno je to da se ljudi u Tuzli susreću, da se međusobno čitaju i razumiju, i da se kroz sjedanje na Mešu Selimovića evocira nešto što je silno važno, osjećaj da je literatura nešto što nas je, u boljem smislu, učinilo ovim ljudima koji jesmo. Zato su susreti "Cum grano salis" dragocjeni kako za Tuzlu i Bosnu i Hercegovinu, tako i za sve okolne zemlje u kojima se govori i piše na međusobno razumljivim jezicima. Međusobno nas čitanje spašava od beznađa naših južnoslavenskih provincijalizama, ali i od posve intimnih provincijalizama.

HG: Kako komentirate današnju književnu stvarnost u državama nastalim raspadom Jugoslavije i možete li je usporediti s prijeratnom?

JERGOVIĆ: Na to pitanje bih rado odgovorio iz perspektive običnoga čitatelja, iako ne mogu pobjeći ni od toga što sam pisac. U posljednjih petnaestak godina pojavio se niz važnih, dobrih, pa i velikih knjiga u svakoj od novonastalih država bivšega srpskohrvatskog govornog područja. Kada bismo uspoređivali ovih petnaest godina s onih petnaest koje su im prethodile, sigurno bi nam se učinilo kako se više zanimljivoga dogodilo od 1992. do danas, nego od 1977. do 1992. Nije to samo privid nedavne prošlosti, nego je riječ i o prostoj činjenici kako se u burna, krvava i zla vremena obično bolje, moćnije i ozbiljnije piše, nego u vremenima koja nisu takva. Nekad su se knjige pisale i iz čiste dosade, radoznalosti i taštine, a u ratnim i poratnim godinama češće su pisane iz nekih književnih razloga. Naravno, ni tu stvar ne valja generalizirati, jer je i u jednom i u drugom vremenu lako naći suprotne primjere.

HG: Koja Vam je najdraža knjiga koju ste pročitali do sada i imate li uzore u književnosti od kojih uzimate urneke za pisanje svojih djela?

JERGOVIĆ: Uzimam ja urnek i izvan književnosti. Ali ne mogu reći koja mi je najdraža knjiga, jer to je nešto što se mijenja iz sata u sat, i jako ovisi o raspoloženju. Recimo, u posljednjih sat vremena najdraža mi je bila knjiga sabranih priča Isaca Bashevis Singera, ali ta činjenica ne znači vam apsolutno ništa, jer se to evo već sad promijenilo, pa mi je najdraža knjiga "Isus i moja sjena", Nikole Šopa, što će se također ubrzo promijeniti. Nije dobro postavljati piscima ovo pitanje. Bolje ga je postavljati nogometašima ili manekenkama, i općenito ljudima jedne knjige.

Razgovarala: Maja Nikolić

Miljenko Jergović dobitnik ovogodišnje književne nagrade Meša Selimović

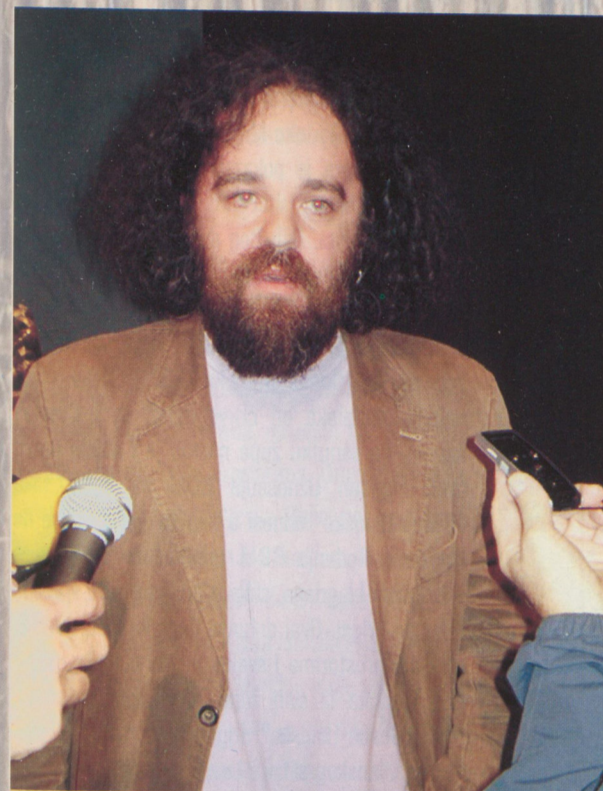
Ruta Tannenbaum pokazuje kolika smo mi đubrad

Miljenko Jergović, bosanskohercegovački i hrvatski pisac dobitnik je ovogodišnje književne nagrade Meša Selimović za svoj roman *Ruta Tannenbaum*. "Hvala žiriju što su moju knjigu pročitali na način na koji su je pročitali. Pored svega drugog to mi najviše imponira. Sretan sam što ova nagrada nosi ime Meša Selimović, sretan sam zbog tog pisca i s obzirom na prethodnu sudbinu Ruta Tannenbaum prošlih godinu dana od njenog izlaska, ova stvar mi puno više znači. To je zrnice soli koje će mi ovu knjigu činiti začimjenom i ne tako bljutavom" kazao je Jergović, nakon što je primio nagradu Meša Selimović. Kada se 2001. godine maštalo da Književni susreti "Cum grano salis" budu važan kulturni događaj u BiH i regiji, jer je književnost važna, a knjiga najvažnija, držalo se slogana nitko nije pametan kao svi. "Tada smo razgovarali s brojnim piscima, novinarima, kritičarima, izdavačima iz zemlje i inostranstva. Tuzlaci su izrazili želju da iskažu posebnu čast i zahvalnost Meši Selimoviću i svima koji su posvećeni knjizi" kazao je u svom obraćanju začetnik ovih književnih susreta "Cum grano salis", gradonačelnik Jasmin Imamović. Muhamed Dželilović, predsjednik žirija u svom govoru kazao je da je u svojoj knjizi Jergović dodirnuo temu kakva nas prati cijeli život. "Hrabar je naprosto zato jer je dirnuo temu koja je najbolja, Jergović u svom romanu i moralno i socijalno i psihološki, i ono što je meni najdraže

Nakon što su neki zagrebački mediji povodom Rute Tannenbaum prebrojavali su Jergoviću sva moguća krvna zrnca i nacionalna i politička i prozivali su ga da se pridruži svojoj čergi. Zanimalo nas je iz kojih krugova su dolazili takvi prigovori. "Posebno mi je teško reći, ako ne želim biti vulgarni i ne želim psovati, ali znate kad vam netko predlaže da se vratite svojoj čergi i prozivaju nas načinom Jerga Jerga daleko ti lijepa čerga. Na to čovjek na neki način može biti ponosan, jer gdje mi se indirektno kaže da sam Ciganin ja mogu samo biti jako sretan i zadovoljan zbog toga" kazao je Jergović.

antropološki pokazao nam je zapravo kolika smo mi đubrad" kazao je Dželilović i izazvao ogroman pljesak. Ruta Tannenbaum za razliku od prethodnih Jergovićevih romana, manje je razvedena i razlomljena na više priča. No, iako u središtu jest priča o Ruti Tannenbaum, Jergović je, daleko, i dalje sklon digresivnosti koja u njezinu priču upisuje priče i sudbine drugih, te ulančava fabulu, dajući joj žanrovska obilježja koja daleko nadmašuje tek linearnu fikcionalnu biografiju. Preko glavne junakinje, djevojčice rođene u činovničkoj zagrebačkoj židovskoj obitelji, koja je od najranije dobi iskazivala neobičnost, ali i oholost, Jergović će duboko zarezati u tkivo predratnog Zagreba, i to mnogih njegovih slojeva, a sa svakim navedenim likom, od kojih su neki doista majstorski zaokruženi karakteri, donijet će novu priču koja ulančava onu glavnu, ali je i nadopunjava i nijansira. "Ovo nije tema ovog trenutka nego tema koja povlači vječno pitanje naših života. Tema holokausta, genocida i masovnog stradanja je nešto što nas prati kroz cijelo 20. stoljeće. Ovo je možda i najvažnija književna tema, a to je stradanje onih koji nisu ja i kojima ja nacionalno i vjerski ne pripadam, a dio su mog svijeta. Svi smo mi izgubili od 1941. do 1945. dio vlastitog identiteta, jer nije naš identitet samo ono što smo u nacionalnom i vjerskom smislu, naš identitet su svi ljudi koji nas okružuju i svi oni koji su nas nečim naučili" kazao nam je Jergović dodavši da je nagrada Meša Selimović najknjiževnija književna nagrada na prostoru bivše Jugoslavije. "Najknjiževnije književna nagrada je zbog toga što ne postavlja sebe u okvire nekih državnih granica nego spada u okvire međusobno razumljivih jezika" zaključio je Jergović kazavši da "Cum grano salis" Tuzlu čini središtem svijesti o književnosti Južnih Slavena.

Piše: Maja Nikolić

HUSINO - proslavljeno Rođenje BDM

Župa Husino u subotu, 08. rujna proslavila je svoj patron, blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije. Za patron vjernici su se duhovno pripravljali kroz trodnevnicu. Svete Mise i molitve kod Gospine kapele na Husinu okupilo se ove godine veliki broj vjernika, a posebno je bilo lijepo treće večeri, uoči patrona kada je nakon sv. Mise zavjetna slika "Gospe Usinske" - kako je u narodu zovu, u procesiji prenesena u župnu crkvu gdje je izložena na štovanje vjernicima.

Misu uoči koju je služena ispred Gospine kapele kao i na sam patron u župnoj crkvi Rođenja BDM, predvodio je vlč. **Marinko Mrkonjić** koji je od 05. rujna husinski župnik. U koncelebriranom Misnom slavlju sudjelovao je veliki broj svećenika Tuzlanskog dekanata zajedno s dekanom, prečasnim **Perom Ilićem**, gvardijanom tuzlanskim, **fra Zdravkom Anđićem** te novim ravnateljem Katoličkog školskog centra "Sv. Franjo" Tuzla, vlč. **Vlatkom Rosićem**. Govoreći o obilježavanju i slavljenju rođendana, propovjednik je istakao da u

svakoj obitelji posebno mjesto zauzima rođendan majke jer je to prigoda da joj njezina djeca barem jednom godišnje iskazuju zahvalu za sve što je učinila i čini za njih. BDM je i naša nebeska duhovna majka pa je uistinu dostojno da ovako svečano slavimo njezin nebeski rođendan, kazao je. "Kada je umro otac velikog vojskovođe Aleksandra Velikoga, na pogrebu su se redali mnogi govornici. Na koncu je došao na red jedan general koji je rekao kako misli da je dovoljno reći samo to da je on otac Aleksandra Velikoga. Isto tako i mi možemo danima nabrajati sve veličine BDM, ali je jedno sasvim dovoljno reći - ona je majka našega spasitelja Isusa Krista u kojega mi vjernici kršćani katolici vjerujemo." Kao što je ona prva Eva svojom neposlušnošću pod drvetom spoznala zla i dobra sve nas ljude osudila na smrt, tako nas je BDM pod drvetom križa sa svojim sinom Isusom Kristom oslobodila i pomirila s Bogom. Kao što je svakoj majci teško gledati muke i patnje svoga čeda, tako je i Marija pod križem bila svjesna tuge i boli ali je

ipak dragovoljno pristala na tu žrtvu, žrtvu svoga sina. Isus nam je dao sve što je imao i svečano proglasio da nam je svima Marija duhovna nebeska majka. "Ako doista želimo da nam Marija bude majka, onda i mi njezina djeca moramo ići njezinim putem, a taj put je put praštanja, put iskrenog nošenja svake žrtve i svakoga križa. Ako doista želimo da nam Marija bude majka, onda i mi trebamo biti njezina prava djeca. Svaka majka osjeti kad joj sina ili kćerku nešto muči ili nešto pritišće. I mi smo danas došli majci Mariji sa svojim životnim bremenom, sa svojom životnom pričom, svojom mukom i nevoljom, svjesni da će nas ona sigurno saslušati, ojačati i ohrabriti. Pa neka i ova sveta Misa bude naša molitva Gospi da nas ona izliječi od svih naših grijesnih mana, od svega onoga što nas sprječava da se iskreno radujemo životu i da se iskreno radujemo jedni drugima" - kazao je vlč. Marinko Mrkonjić.

Marija nam je pokazala da je čovjek najveći onda kada postane sitni skromni službenik njezinog sina Isusa Krista. Dao Bog da u tome svi slijedimo Mariju i da vršimo riječi svetoga Evandjelja.

Župa Husino izdvajanjem iz župe Morančani osnovana je prije 10 godina kada je izgrađena i župna crkva. Danas broji oko 1300. vjernika u 550 obitelji. Nedaleko od crkve nalazi se i Gospina kapela. Po osnutku župe nastao je i običaj da se pred blagdan Uznesenja BDM na nebo, slika "Gospe Usinske" odnosi u kapelu gdje se sve do blagdana Rođenja BDM tamo služe sv. Mise a večer uoči blagdana, slika u procesiji biva vraćena u župnu crkvu. Ovaj duhovni događaj jedinstven je na ovim prostorima i svake godine okuplja znatan broj vjernika iz svih župa Tuzlanskog dekanata. Slika "Gospe Usinske" originalni je rad iz 17. stoljeća, talijanskog slikara Leop. Zuccolo f.. Husinjani nikada nisu dali da se Gospina slika miče iz ovoga mjesta i u narodu je poznata jedna anegdota koja kaže da su prilikom jednog pokušaja transportiranja, crkli volovi koji su sliku trebali voziti. Sa bosanskim franjevcima koji su se pred najezdom osmanlija sklonili u husinska brda došla je i "Gospa Usinska" gdje je i ostala do dana današnjeg.

Ankica Stjepić-Čosić

PROSLAVA ROĐENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE PRED DREVNOM KAPELOM I SLIKOM GOSPE LIPNIČKE U SREDNJOJ LIPNICI KOD TUZLE

Točno u jedanaest sati započela je sveta misa s pozdravom **fra Mladena Jožića**, župnika župe Šikara. Bilo je nazočno oko šest stotina štovatelja Lipničke Gospe.

Koncelebriranu misu predvodio je **fra Josip Bošnjaković**, franjevac iz Tuzle, uz nazočnost **fra Mladena Jožića**, župnika iz Šikare, **fra Franje Martinovića**, župnika iz Brežaka i **fra Ivana Opačaka**, župnog vikara iz Šikare.

Na samom početku svete mise, predsjedatelj je rekao, da smo se dolaskom na ovo sveto i povijesno mjesto, uvrstili u onu nepreglednu rijeku milijuna Marijine djece diljem našega planeta, koji danas u svojim molitvama izražavaju iskrene čestitke svojoj nebeskoj Majci u povodu njezinog rođendana.

Također u homiliji **fra Josip Zvonimir Bošnjaković** je svima stavio na srce one poznate Marijine riječi, koje je uputila uzvanicima u Kani Galilejskoj - "UČINITE SVE ONAKO KAKO VAM JE MOJ SIN REKAO". Zatim je propovjednik sve nazočne upitao, što misle, što je to Krist rekao i što nam to danas Isus želi, preko svoje Majke Marije, reći i poručiti?

Dragi vjernici i štovatelji Lipničke Gospe, Krist, Sin Marijin i naš Spasitelj, upozorava nas sve, da se čuvamo krivih i pogubnih nauka, lažnih bogova, koji svojom nevjerom i nemoralnom žele pokvariti našu djecu, našu mladež i naše drage obitelji, a koji su budućnost svakoga naroda, posebno nas Katolika i Hrvata u ovim našim prostorima. Drugim riječima, Krist nas preko naše Nebeske Majke poziva, da svoj kršćanski život neprestano usklađujemo prema Božjim i Crkvenim zapovijedima, kako bismo bili pred licem današnjega svijeta istinski svjedoci i autentični širitelji Kristove i Marijine vizije života.

Na kraju homilije, pozvao je sve nazočne, da se ne boje nikakvih sila tame, jer svima nam je Bog, još u raju zemaljskom, zagarantirao pobjedu nad sotonom, zlom i grijehom, kad je prokleo đavla riječima: "Prokleta zmijo, zametnut ću neprijateljstvo između tebe i žene, ti ćeš vrebat i petu njezinu, a ona će tebi satrti glavu".

Propovjednik je završio svoju propovijed apelom svima nazočnim vjernicima: "Draga braćo i sestre, štovatelji Gospe Lipničke, ne prodavajte ovu našu

hrvatsku i katoličku zemlju, zemlju naših otaca i pradjedova, mučenika, jer da su oni tako radili, nas danas ne bi bilo ovdje pred ovom prelijepom i drvenom, Gospinom crkvom. Dragi braćo i sestre, vjerna djeco Lipničke Gospe, tako neka bude i nikako drugačije!"

Prije podijeljenog, misnog blagoslova, župnik **fra Mladen Jožić**, srdačno je zahvalio svim darovateljima, vjernicima i pjevačima, a to je isto učinio i bivši župnik **fra Franjo Martinović**, iz Brežaka, koji je i započeo obnovu Gospine crkve u Lipnici.

Poslije misnog slavlja vjernici su ljubili sliku Majke Božje Lipničke i molili su se za čvrstoću Vjere i za vjernost Kristu i Mariji.

Pod misom je pjevao crkveni zbor iz Šikare uz asistenciju **fra Ivana Opačaka**, župnog vikara iz Šikare, časnih sestara Bosiljke i Ilijane i polaznika muzičke škole u Tuzli, **Emanuela Josića**.

Slavlje je završilo Gospinom pjesmom i bogatim domjenkom.

Z J.

ZABORAV JE GUBLJENJE IDENTITETA

Zadnja nedjelja u kolovozu ili pak prva u rujnu vrijeme je kada se Živinčani imaju priliku uz molitvu prisjetiti činjenice da ima i običnih ljudskih vrijednosti, vrijednosti za koje bismo trebali biti spremni i živote položiti. Vrijeme je to i kada se prisjećaju da ima i onih koji su to već učinili, koji su položili živote da bi smo svi mi danas bolje živjeli. Žrtva je veliki dar, velika hrabrost koju čovjek može od sebe dati jednoj ljudskoj zajednici u kojoj živi. Taj dar ovoj zajednici dali su branitelji položivši svoje živote za njezino dobro.

Misu zadušnicu poginulim hrvatskim braniteljima u nedjelju 2. rujna ispred spomen obilježja u Lugu kod Živinica predvodio je vlč. Vlado Jagostin, živički župnik. On je nazočne podsjetio na izreku koja kaže da je zaborav gubljenje identiteta te s tim u svezi ukazao i na činjenicu ljudske zaboravnosti. Ako su loše stvari u pitanju onda je to dar Božji jer čovjek nije opterećen negativnim nabojem, ali zaborav onoga što čovjeka čini čovjekom i ono što vjernika čini vjernikom, sve ono na čemu mi postojimo i opstojimo, ne smijemo zaboraviti. "Mi kažemo da je čovjek za nas vrijednost. Znamo da postoje vrijednosti koje su stalne, ljudski život, obitelj, domovina... Ali postoje i neke vrijednosti koje su u tom ljudskom životu u samome čovjeku. Kada spominjemo nekog čovjeka onda se prisjećamo tko je taj čovjek i često puta tražimo u tom čovjeku što iza njega stoji, kakvo djelo? Mi po djelima prepoznajemo tog čovjeka, koji je na zlu glasu kojega svi izdaleka zaobilaze, a s čovjekom kojega prate dobra djela rado se susrećemo. To je njegov znak prepoznavanja." Mnogi ljudi u svojoj sredini prepoznaju prave vrijednosti za koje se žrtvuju jer su uvidjeli da se isplati žrtvovati za nešto što je vrijedno. Čovjek svoj život zna položiti da bi sačuvao tudi život ili da bi sačuvao svoju obitelj, da bi doprinio zajednici u koju je smješten. Vrijednost je također i ljubav prema domovini. Čovjek koji se kroz ljubav žrtvuje on poštuje kao prvo u drugome čovjeku te vrijednosti. Ako tako postavimo stvari da prvo cijenimo sebe i svoj život, znat ćemo cijeniti i bližnjega i sve vrijednosti koje drugi život nosi. "Ako ponizimo bližnjega, ponižavamo i sami sebe. Nismo time uzdigli samoga sebe nego zajedno ili rastemo ili propadamo. Zato s ovoga mjesta ponesimo Isusove misli i misli Božje iz Staroga zavjeta da poštujemo jedni druge ne samo kad umru i kada ih izgubimo, nego da poštujemo i cijenimo i sebe i druge još dok smo živi ovdje na zemlji", kazao je vlč. Vlado Jagostin te dodao da bi svi trebali slijediti poziv Božji na poštivanje svih vrijednosti u svakom čovjeku jer nema ni jednog čovjeka na zemlji koji nije vrijedan i koji nije upisan u knjigu života Božjega. Netko više doprinese a netko manje, no svi zajedno doprinosimo dosta. Ovo je ujedno bio i poziv na suradnju i jedinstvo, na zajednički uspjeh koji nam Bog nudi. Veličina čovjeka je u tome da se iz dana u dan, iz minute u minute žrtvuje za svoga bližnjega, da živi s njim, a ne da pored njega prolazi kao pored nečega što mu ništa ne znači. Mi stvaramo povijest na ovome tlu i svako mjesto označeno je po ljudima koji u njemu žive. Poginuli branitelji ne smiju biti zaboravljeni jer kao što predvodnik Mise na početku reče - zaborav je gubljenje identiteta!

U proteklom Domovinskom ratu poginulo je 20 hrvatskih branitelja iz Živinica. Njihova imena ispisana su na spomen obilježju podignutom 1996. godine od kada se tradicionalno svake godine u ovo vrijeme služi Misa zadušnica i polažu vijenci. Ove godine vijence su položili predstavnici Udruge obitelji poginulih i nestalih hrvatskih branitelja u Domovinskom ratu, Udruge dragovoljaca i veterana Domovinskog rata HVO Soli, Udruge dragovoljaca i veterana Domovinskog rata HVO Živinički Sokolovi, predstavnici HVIDRE te ŽO HDZ BiH Soli Tuzla i OO HDZ BiH Živinice.

Ankica Stjepić-Čosić

SLAVLJE Obilježen dan Franjevačke provincije Bosne Srebrene FRANJEVCE NE MOGU ISKLJUČITI IZ POLITIKE

Džolan: Ako imamo jednu viziju života, jasno je da je želimo realizirati u konkretnom društvu

Posebnim programom u franjevačkom međunarodnom studentskom centru u Sarajevu pripadnici franjevačke provincije Bosne Srebrene obilježili su jučer dan svoje provincije. Jučer je Bosna Srebrena istodobno obilježila u svojoj tradiciji i Kapitul na rogožinama, druženje i predavanja čija tradicija seže još do vremena osnivača ovog reda Svetog Franje Asiškog, kada su se franjevci, dok su bili još u Italiji, svi okupljali i provodili nekoliko dana zajedno kako bi skupili snage i radosti da bi svijetu išli dalje naviještati Franjinu fascinaciju Bogom i Božjim stvorenjima.

Previše ljudi s ruba

Održana je i sveta misa, koju je predvodio provincijal Bosne Srebrene fra Mijo Džolan. Na svečanosti su bili nazočni i članovi ureda predsjedavajućeg predsjedništva BiH Željka Komšića, koji nije mogao doći na svečanost jer se nalazi u posjetu Austriji. Provincija je jučer također primila u svoju zajednicu sedmoricu nove braće, tako da će ukupan broj ravnopravnih članova u čitavoj zajednici biti 311. Fra Mijo je u razgovoru s novinarima posebno naglasio značaj primanja novih članova jer je zajednica koja se ne obnavlja, postupno osuđena na nestajanje.

- Činjenica je da i u ovom vremenu, depresivnom u svakom pogledu, dolaze novi mladi ljudi, oduševljeni našim stilom života. U tome vidimo prije svega Božji dar, ali i znak da Bog hoće nešto s nama, da hoće da nastavimo svoju sedmostoljetnu tradiciju živjeti solidarno s "rubnim ljudima", kojih, na žalost, danas ima napretek", poručio je fra Mijo. Provincijal Džolan naveo je kako se ni franjevci danas ne mogu isključiti iz politike jer su dio društva.

I mi smo franjevci ponekad privilegirani u odnosu na druge slojeve, kazao je Džolan

Položaj franjevaca

- Kada Analiziramo svoj život, kažemo da živimo u dvjema dimenzijama koje čine cjelinu našeg reda i svakog brata. Imamo tzv. mističnu dimenziju, koja je vjerski utemeljena, ali ako nosimo jednu viziju života, jasno je da je želimo realizirati u jednom konkretnom društvu, a to znači i baviti se političkim stvarima. Govoreći na kraju o položaju franjevaca danas u BiH, fra Mijo je rekao da franjevci osjećaju da su dobrodošli u ovom društvu.

- Da budem samokritičan, u nekim situacijama mi smo u ovom društvu, u odnosu na druge slojeve i našega naroda i kompletnog društva, čak i privilegirani - rekao je provincijal Bosne Srebrene fra Mijo Džolan.

Valentina Rupčić, Večernji list

HODOČAŠĆE NA ZIDINAMA FRANJEVAČKOG SAMOSTANA U GORNJOJ SKAKAVI

Zlo se nikada zlom ne zatire, jer se iz toga rada još veće zlo

Dana 17. rujna na blagdan rana sv. Franje, Franjevački samostan Dubrave kod Brčkog organizirao je hodočašće na zidinama Franjevačkog Samostana u Gornjoj Skakavi.

Hodočašće su obogatili KUD-ovi i IFS skupine. Hrvatski dom Tuzla -IFS Husino, HKUD "Nada" Kostrč, KUD Gornja Skakava, Ljubače i Zovik.

U procesiji od Prijedora do Zidina G. Skakava molilo se i pjevalo.

Svetu misu je predvodio fra Marko Antić, župnik iz Driječen uz koncelebraciju još desetak subraće franjevaca. Misi su nazočili i dekan brčanski prečasni Veselko Župarić i vlč. Marijan Brkić, župnik župe Poljaci, kao i hrvatski predstavnici vlasti Distrikta Brčko.

Pred oko tisuću hodočasnika zidinama je odjekivala poruka propovjednika fra Marka Antića "zlo se nikada zlom ne zatire, nego se iz toga rada još više zla", a što su nam primjeri Francuska i Oktobarska revolucija.

Kršćanski odgovor je zlo se pobjeđuje ljubavlju i dobrotom.

Za vrijeme misnog slavlja održan je i obred primanja kandidata u Franjevački svjetovni red, gdje je trinaest kandidata dalo svoje obećanje pred fra Petrom Anđelovićem i fra Franjom Filipovićem, da će nastojati živjeti po uzoru na sv. Franju Asiškog.

Nakon misnog slavlja gvardijan fra Miroslav Ikić pozvao je sve prisutne na okrepu pod šatore na proplanak ispod zidina, gdje je bilo ugodno boraviti uz zvuke šargija, violina, izvornih pjesama i kola u prelijepim narodnim nošnjama.

Domaćini su bili veoma ljubazni te su svi nazočni odlučili ispuniti gvardijanov poziv da se ako Bog da i dogodne sastanu na ovaj dan molitve, druženja i podsjećanja na mučeničku smrt nedužnih franjevaca od ruku turskih osvajača.

Z. B.

AKCIJA ZA BOLJI KNJIŽNI FOND Za opremanje bosanskohercegovačkih knjižnica

“Športom do znanja - znanjem do boljitka” naziv je akcije koju je prije par mjeseci pokrenuo Krunoslav Cigoj, savjetnik u veleposlanstvu Republike Hrvatske u Bosni i Hercegovini. Cilj akcije je prikupiti što više knjiga, osobito literature potrebne za osnovne škole u Bosni i Hercegovini.

Na pokretanje akcije potaknulo ga je, kako kaže, katastrofalno stanje broja knjiga u školama diljem Bosne i Hercegovine.

- Obišao sam brojne škole u cijeloj Bosni i Hercegovini. Najteže je stanje u Posavini i Središnjoj Bosni, a kako sada vidim i kod vas u Srebreniku. Najteže je u osnovnim školama. Ni gradske knjižnice ne stoje dobro. U akciju je uključen veliki broj osnovnih i srednjih škola te neke gradske knjižnice. Rezultatima sam više nego zadovoljan. Osim Ministarstva vanjskih poslova koje je praktički inicijator, u akciju su se uključila ministarstva kulture te znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske.

Više nakladničkih kuća iz Hrvatske odazvalo se akciji. Svoj doprinos dalo je i zagrebačko Otvoreno učilište. Prikupljeno je nekoliko desetaka tisuća knjiga, a akcija još traje. U prilog toj akciji prijateljske susrete odigrat će i nogometni prvaci Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske Široki Brijeg i Dinamo, te košarkaške i rukometne reprezentacije.

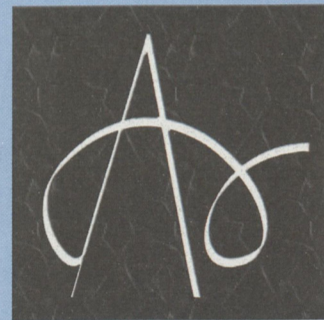
U sklopu obilaska područja naseljenih Hrvatima u Bosni i Hercegovini i utvrđivanja stanja u knjižnicama osnovnih škola gospodin Krunoslav Cigoj na poziv Hrvatskog kulturnog društva “Napredak” podružnica Srebrenik boravio je u petak 7. rujna 2007. godine na području općine Srebrenik. Sastao se sa načelnikom općine Srebrenik gospodinom Osmanom Suljagićem kojeg je ukoliko upoznao s razlogom svoje posjete ovom području i o aktivnosti koja je u tijeku. Nakon sastanka s načelnikom općine gospodin Cigoj posjetio je područne osnovne škole u Špionici Srednjoj i Hrgovima Gornjim, te knjižnicu Hrvatskog kulturnog društva “Napredak” podružnica Srebrenik.

Prilikom posjeta područnoj osnovnoj školi Špionica Srednja o problemima nedostatka knjiga za lektiru gosta je ukoliko upoznao učiteljicu Melitu Pirić. O istim problemima govorili su i Adila i Vladimir Ilić učitelji u područnoj školi Hrgovi Gornji. Ništa bolje stanje nije čuo niti od predsjednice i tajnika Hrvatskog kulturnog društva “Napredak” podružnica Srebrenik Filke i Nikole Veselčić.

Nakon što je obišao osnovne škole i knjižnicu društva uvjerio se u katastrofalno stanje u kojima se nalaze knjižnice obećao je pomoć.

Nikola Veselčić

ZNANSTVENO OKUPLJANJE U Tuzli održan prvi međunarodni lingvistički skup

BOSANSKO LINGVISTIČKO DRUŠTVO

Radove izlagalo 39 vrhunskih stručnjaka
iz 10 evropskih zemalja

U Tuzli je u organizaciji i pod pokroviteljstvom Univerziteta u Tuzli, Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta Tuzlanske županije i Općine Tuzla, održan Prvi međunarodni lingvistički skup, na kojemu su sudjelovali izlagači iz 10 zemalja. Događaj je trajao tri dana, od 14. do 16. rujna te su se gotovo svi pozvani izlagači odazvali pozivu.

Skupu je nazočilo 39, mahom iskusnih jezikoslovaca iz Bosne i Hercegovine i iz njenog bližeg okruženja. Izlagali su svoje radove uglavnom redovni profesori, ali je bilo i mladih lingvista, koji su htjeli okusiti znanstveno okupljanje, kao i osjećaj kako je stajati iza katedre. Tako su oni napravili prve znanstvene korake na jednom velikom okupljanju.

Prvi dan skupa predavanja su održali najugledniji sudionici, akademik dr. Stjepan Damjanović, redovni profesor na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, Odsjek za kroatistiku, i prof. dr. Ivo Pranjković voditelj Katedre za hrvatski standardni jezik na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, Odsjek za kroatistiku. Na skupu su svoje radove izlagali svi lingvisti, koji rade na prostoru Bosne i Hercegovine, iz Tuzle, Bihaća, Sarajeva, Mostara (zajedno sa oba univerziteta). Glavna je tema bila Hrvatski, bosanski, srpski i crnogorski jezik kao divergentni procesi promatrani i kroz iskustva sudionika iz zemalja, koje ne spadaju u zemlje bivše Jugoslavije. Također je bilo govora i o ostalim lingvističkim disciplinama pa su brojni profesori održavali predavanja iz oblasti u kojima su stručnjaci.

Osoba, vjerojatno najzaslužnija za organizaciju ovog skupa, prof. dr. Amira Turbić Hadžagić, je naglasila kako je Lingvistički skup bio izuzetna prilika za upoznavanje jezikoslovaca iz Bosne i Hercegovine sa kolegama iz drugih zemalja.

“Znali smo da je ovo jedinstvena prilika da se druže intelektualci iz oblasti lingvistike. Skup je bio uspješan i iz razloga što su na njemu izloženi svi najnoviji znanstveni uradci iz svih jezičnih područja. Potrebno je naglasiti da su nam kolege iz Hrvatske znatno pomogli da organiziramo naš Prvi lingvistički skup, koji sasvim sigurno i Tuzlu izdava u Bosni i Hercegovini kao jednu od najjačih intelektualnih sredina”, kazala je Turbić Hadžagić.

Sljedeći je Lingvistički skup u Tuzli zakazan za dvije godine, a temeljni će mu povod biti 820. obljetnica povelje Kulina Bana.

Na tom će se okupljanju naći šefovi svih lingvističkih odsjeka, kako u BiH tako i sa svih slavističkih katedri u Evropi.

Mladen Bosankić

U SARAJEVU JE PREDSTAVLJENA KNJIGA GRADIMIRA GOJERA KATARINA - JEDNA BOSANSKA FANTAZMAGORIJA

U prepunom Napretkovom klubu Lira 13. rujna 2007. predstavljena još jedna u nizu knjiga čiji je nakladnik Hrvatsko kulturno društvo Napredak.

Naime riječ je o knjizi Gradimira Gojera pod nazivom *Katarina - jedna bosanska fantazmagorija*. Predstavljajući knjige bili su prof. dr. Zehra Kreho i mr. Vojislav Vujanović.

Profesorica Kreho pojasnila je kako se libreto kao forma izražavanja jako rijetko koristi na našim prostorima. U knjizi *Katarina - jedna bosanska fantazmagorija* urađen je libreto *Omer i Merima* u kojem prevladava jezik tjelesnosti i pokreta. U njemu je autor samo naoko sjetan ali tijekom djela se razvija njegovo vlastito osjećanje. Drugi libreto, *Dubrovački kantuni*, urađen je na vrlo specifičan način. Naime, on je urađen na osnovu glazbe Đela Jusića, dok je treći libreto *Katarina - jedna bosanska fantazmagorija* nadahnut povijesnim temama, kazala je prof. dr. Kreho.

Mr. Vujanović se osvrnuo na Gradimira Gojera kao ličnost u našem društvu. “Gradimir je pojava koja se zrcali u nizu zrcala dajući profil tog čovjeka i umjetnika i svako od tih profila jeste jedna cjelina koja zahtijeva jednog čovjeka. Ako imate u vidu da je tu nizu zrcala i niz profila, onda se susrećete s nizom ličnosti i nizom stvaralaca koji su objedinjeni u jednu paradigmu koja se zove Gradimir Gojer”, kazao je Vujanović. Također je istaknuo kako su libreto koje je Gojer napravio u biti samo potvrda onog poetskog koje Gojer nosi u sebi.

Autor Gradimir Gojer govorio je više o tome kako su libreto nastala. Iznimno je zanimljivo da su *Dubrovački kantuni* nastali na temelju glazbe Đele Jusića. Dakle, prvo je nastala glazba pa libreto, što je svakako uokvireno baletom čiju je koreografiju uradila Edina Papo. Kako je kazao autor Gojer najveća satisfakcija mu je to što je napisao libreto o ženi koja je vladala Bosnom kada se ona prostirala od Zadra do Boke.

Na kraju nazočni su poslušali dio glazbe iz baleta *Kraljica Katarine* i iz baleta *Dubrovački kantuni*.

Jasna Perić

U SARAJEVU JE OTVORENA IZLOŽBA AKVARELA AUSTRIJSKIH SLIKARA

U ugodnoj atmosferi Galerije “Gabrijel” u Sarajevu je 30. kolovoza 2007. otvorena izložba akvarela likovne skupine Volkshochschule iz Salzburga/Zell am See. Izložbu su priredili Hrvatsko kulturno društvo Napredak i prof. Nerica Abdulić-Osmančević.

Na izložbi su izložena 46 likovna uratka od kojih je 6 crteža i 40 akvarela. Predstavile su je tri dame: povjesničarka umjetnosti Snježana Mutapčić, prof. Nerica Abdulić-Osmančević, te amaterska slikarica Heidrun Gruber, koja je ujedno i otvorila ovu izložbu.

Prof. Nerica Abdulić-Osmančević kazala je kako je tijekom rata otišla u Austriju, te 1994. godine održala prvu izložbu pod nazivom *Novi život*. Na toj izložbi misli su joj bile u Bosni i Hercegovini u kojoj je bijesnio rat. Stoga je izložba, koja je otvorena jučer, njen dugogodišnji san ostvaren uz pomoć Napretka. Na ovaj način je, kako je kazala, dobila priliku biti domaćinom divnim prijateljima koji su joj godinama ukazivali povjerenje, te na predavanjima slušali priče o Bosni i Hercegovini.

Povjesničarka umjetnosti Snježana Mutapčić pojasnila je kako ovi slikari na vrlo uspješan način savladavaju akvarel te kako se oni, nanoseći vodene boje, uspješno bore s djelovanjem fluida. “Njihovi akvareli imaju različite snopove poteza, različitu čvrstinu oblikovanja, različit ritam i osobni stav prema zadanoj temi. U vidljivosti stvarnih oblika uvijek se naslućuje avantura koja u biti predstavlja uzbudljivi izazov za svakog pojedinačno”, kazala je Mutapčić.

Otvoravanje izložbe

Izložbu je otvorila slikarica Heidrun Gruber koja je ovu izložbu povezala s dugom koju je stvorila prof. Nerica. Ona je, kako je kazala Gruber, povezala dugom Austriju i BiH. Na tome su joj zahvalni svi članovi njihove Udruge. Osobito se osvrnula na Neričino strpljenje i volju da radi s početnicima.

Izložbu je razgledao i veleposlanik Arapske Republike Egipat Ahmed Khattab, a nakon toga se zadržao u kratkom razgovoru s umjetnicima i predsjednikom HKD Napredak prof. dr. Franjom Topićem.

Izložba je otvorena do 7. rujna 2007.

Jasna Perić

VIII. MEĐUNARODNA LIKOVNA KOLONIJA "BREŠKE 2007."

U organizaciji HKD "Napredak" Tuzla početkom rujna održana je osma po redu Međunarodna likovna kolonija na Breškama. Iako nosi naziv Brežaka, pitomog sela smještenog na obroncima Majevice, ova Kolonija već niz godina također ima i karakter gradske likovne kolonije. Osobito je to došlo do izražaja ove godine kada zbog vremenskih (ne)prilika umjetnici nisu bili u mogućnosti dio vremena provesti na Breškama, uživati u krajoliku Majevice, njezinim ranojesenjim bojama i što je najvažnije u toplini mještana koju su brojni prije njih iskusili i ponijeli sa sobom povratkom u svoje svakodnevce.

Spriječeni boraviti na Breškama, pod brežakim lipama u dvorištu Crkve Uznesenja Blažene Djevice Marije, umjetnici su period od 2. do 8. rujna proveli u gradu Tuzli, na Slanoj Banji u Kući Plamena mira. Kiša i tmurno vrijeme nisu mogli zaustaviti njihovu inspiraciju i slomiti njihovu volju i želju za stvaranjem. Tome u prilog najbolje svjedoči sedamdeset radova koje su ostavili iza sebe.

Ove je godine na koloniji sudjelovalo sedamnaest umjetnika iz Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Mađarske i Srbije. Napredak je oduvijek pomagao i izlazio u susret mladim ljudima. To je bila i ostat će njegova povijesna zadaća. Vodeći se tom idejom tuzlanski je Napredak ove godine po prvi put u sklopu Kolonije pružio prigodu mladima, studentima umjetnosti da sudjeluju na Koloniji i da od starijih kolega uče zanat kojim se planiraju baviti u budućnosti. Nadajmo se da će ovaj hvalje vrijedan potez ubuduće postati stalna praksa, jer to je jedini način da ovaj grad i ova zemlja dobiju nove Krekoviće, Mujezinoviće, Ledereve (sva trojica Napretkovi stipendisti).

Generalni pokrovitelj VIII. Međunarodne likovne kolonije "Breške 2007" bila je predsjednica Federacije Bosne i Hercegovine gđa Borjana Krišto. Značaj ove kolonije prepoznat je još od samih početaka i na lokalnoj razini. I ove su godine svoju pomoć i pokroviteljstvo pružili Vlada Tuzlanske županije, Općina Tuzla koja ju je i ove godine uvrstila među sadržaje kulturne manifestacije "Ljeto u Tuzli" i Franjevački samostan sv. Petra i Pavla u Tuzli. Dulji niz godina brežaka kolonija ulazi u program aktivnosti Središnjice HKD "Napredak" kao kulturna manifestacija od posebnog značaja. Sasvim sigurno i ovaj je projekt tuzlanskog Napretka utjecao na to da Skupština HKD

"Napredak" na svom zasjedanju 30. lipnja 2007. u Sarajevu dodijeli tuzlanskoj podružnici status Glavne podružnice.

Svečano otvorenje Kolonije upriličeno je u nedjelju, 2. rujna u Župnoj crkvi na Breškama. Umjetnike i publiku pozdravili su u ime organizatora g. Nikola Čiča, dopredsjednik HKD "Napredak" Tuzla i fra Franjo Martinović, domaćin i župnik na Breškama. Pozdravne su riječi kao pokrovitelji uputili ministrica pravosuđa i uprave u Vladi TŽ gđa Jasminka Mijatović i gvardijan Franjevačkog samostana u Tuzi fra Zdravko Anđić. Dobrodošlicu umjetnicima poželio je i generalni konzul Republike Hrvatske u Tuzli g. mr. Josip Juras, a g. Josip Horvat, predsjednik Likovnog odjela HKC "Bunjevačko kolo" iz Subotice još je jednom izrazio svoje zadovoljstvo suradnjom s tuzlanskim Napretkom. Likovnu koloniju je proglasio otvorenom doministar sigurnosti u Vijeću ministara Bosne i Hercegovine g. Mijo Krešić.

Kuća Plamena mira širom je otvorila svoja vrata sudionicima Kolonije već sutradan. Upravo tu, na Slanoj Banji umjetnici su i proveli najveći dio vremena. Slikali su i radili u ugodnom ambijentu kojeg ovaj objekt pruža. Vremenski su uvjeti nažalost spriječili posjet i rad na Panonskom jezeru i unutar Sojeničkog naselja kako je bilo ranije planirano, a umjetnicima je ostao žal što nisu mogli barem dio vremena provesti slikajući na Breškama. Ipak, svi oni koji koncem godine budu došli i pogledali izložbu radova nastalih na Koloniji, vidjet će brojne motive koje su umjetnici sa sobom ponijeli s Brežaka, a zatim ih pretočili na platna.

Već po običaju Likovna kolonija jedan dan gostuje negdje na prostoru općine ili šire. Ovaj put svoje domaćinstvo su pružili selo Gornji Hrgovi i HKD "Napredak" podružnica Srebrenik. Kišu i hladnoću te srijede, 5. rujna, zamijenili su toplota kamin-a Konobe Ranch i toplina prijama domaćina u Hrgovima. Izleti ove vrste dobra su prigoda i jesu zamišljeni s ciljem upoznavanja gostiju umjetnika s prostorom na kojem borave, mentalitetom ljudi, običajima i tradicijom ovoga kraja, a također je to dobra prigoda umjetnicima za pronalaženje novih motiva i ideja pri stvaranju.

Još je jedna stvar karakteristična za Napretkovu likovnu koloniju, a to su koncerti vrhunskih umjetnika i sastava u našem gradu. Gosti Napretka i grada Tuzle ove su godine bili članovi Brass kvinteta Virovitičko-podravске županije iz Virovitice. Gosti iz Virovitice su se predstavili bogatim reper-

g. Nikola Čiča

Fra Zdravko Anđić

Fra Franjo Martinović

g. Josip Juras

g. Mijo Krešić

g. Josip Horvat

otvaranju...

Zbor Iuventus Salinarum

toarom, a ne baš odveć brojna publika, okupljena u dvorani Narodnog pozorišta u Tuzli, uistinu je mogla uživati u za naše prostore ipak nesvakidašnjem koncertu.

Na zatvaranju...

Umjetnici su posjetili Franjevački samostan, Galeriju Kristian Kreković, Međunarodnu galeriju portreta, Bosanski kulturni centar i Galeriju "Šimun" u Samostanu Dubrave.

Osma po redu Međunarodna likovna kolonija na Breškama zatvorena je u subotu 9. rujna. Točku na i stavili su glavni tajnik HKD "Napredak" Tuzla g. Juraj Novosel i ispred umjetnika g. Ivan Šarčević. Čestitke tuzlanskom Napretku na još jednoj održanoj Koloniji, ali i na izboru za Glavnu podružnicu uputio je glavni tajnik HKD "Napredak" g. Vanja Gavran. Ministrica pravosuđa i uprave u Vladi Tuzlanske županije gđa. Jasminka Mijatović je i službeno zatvorila Koloniju. Novi susret je zakazan koncem godine na izložbi radova nastalih na ovogodišnjoj Koloniji, a zatim ponovno sljedeće godine. Dio nastalih radova već je bio izložen u brežakoj crkvi na ceremoniji zatvaranja tako da su prisutni gosti mogli doživjeti djelić onoga što su umjetnici ostavili iza sebe, Napretku, gradu Tuzli, Tuzlanskoj županiji i BiH.

Već dulje vrijeme HKD "Napredak" Tuzla i njegove aktivnosti prate zborovi "IUVENTUS SALINARUM" i "Sv. Petar i Pavao" pod ravnanjem g. Zlatka Špoljarevića. I ovaj su put oni bili tu. Tuzlanski Napredak danas možda nema svoj pjevački zbor kao što ga je nekada imao, međutim, s pravom se može reći da su ova dva crkvena zbora i Napretkovi zborovi, kao i svih drugih institucija koje promiču kulturu i opstojnost Hrvata na ovim prostorima.

Ukoliko sve ovo čitate, a nikada do sada niste bili na Breškama u vrijeme trajanja Likovne kolonije, nadam se da će Vas ovaj tekst potaknuti da sljedeće godine dođete i uživajte u Breškama i na Breškama i osjetite dio atmosfere koju Likovna kolonija nosi sa sobom. Upoznavši Breške onda možda i spoznate zašto Napretkova likovna kolonija nosi naziv ovog podmajevičkog sela, a onda Vam i neće trebati Kolonija da ga posjetite.

VIDIMO SE DOGODINE NA BREŠKAMA!

I. K.

g. Juras Novosel

g. Vanja Gavran

Na zatvaranju Zbor Župe sv. Petra i Pavla

g. Ivan Šarčević

KONOBA "RANČ" UGOSTILA UMJETNIKE Sudionici Međunarodne likovne kolonije "Breške 2007" u Gornjim Hrgovima

U srijedu, 05. rujna 2007. godine Hrvatsko kulturno društvo "Napredak" podružnica Srebrenik i Konoba "Ranč" vl. Ive Marojević iz Hrgova Gornjih ugostili su 19 sudionika Međunarodne likovne kolonije "Breške 2007" iz zemlje i inozemstva.

Sudionicima kolonije i gostima obratio se Nikola Veselčić, tajnik Hrvatskog kulturnog društva "Napredak" podružnice u Srebreniku, kao domaćin i ukratko upoznao goste o Hrgovima Gornjim i naglasio: "Hrgovi Gornji pored lijepih krajolika i vrijednih domaćina poznati su po vodenicama, također kao voćarski kraj posebno šljivi požegači od koje se spravljala nadaleko čuvena "hrgovska rakija".

Gostima se obratila i predsjednica društva gospođa Filka Veselčić i naglasila: "Dragi umjetnici želim da vas pozdravim u svoje ime i u ime Hrvatskog kulturnog društva "Napredak" podružnice u Srebreniku i da vam zaželim puno uspjeha u vašem današnjem radu i da vam ovi lijepi krajolici budu inspiracija za vaše slike. Posebno mi je žao što je danas kišovito i hladan dan i što nećete biti u mogućnosti upoznati sve ljepote ovog sela, ali se nadam da će vam ljepota ove konobe i njene okolice dati dovoljno inspiracija za vaše slike. Na kraju moram reći da je i ovaj vaš dolazak plod dobre suradnje podružnica Tuzle i Srebrenika. Posebno želim da zahvalim gospodi iz glavne podružnice generalnom tajniku prof. Jurju Novoselu i dopredsjedniku Nikoli Čiči na potpori u realizaciji ovog našeg jednodnevnog druženja s umjetnicima. Na kraju želim se zahvaliti vlasniku ove konobe Ivi Marojeviću što nam je ustupio ovaj prostor i vama dragi umjetnici".

Običaj je da se na ovim prostorima kad vam neko dolazi prvi put u goste prvo čime ga počastite je čašica domaće rakije. Tako je i domaćin Nikola Veselčić nazdravio domaćom hrgovskom rakijom i poželio puno uspjeha u radu gostima.

I pored kišovitog i hladnog vremena umjetnici nisu mogli odoljeti da fotografskim aparatima ne ovekoveče prelijepi krajolik oko konobe, posebno su bili impresionirani starim dvorištima, gospodarskim objektima i kućama stare i do 200 godina. Najveću pozornost privukla je vodenica smještena u neposrednoj blizini konobe u kojoj su gosti mogli vidjeti i kako radi. Nakon ulaska u konobu gosti nisu mogli sakriti oduševljenje kada su ugledali veliki broj muzejskih eksponata kojima su se nekada služili u ovim krajevima. Mnoštvo pitanja gostiju su bila kako se koji eksponat zove, i zašto su služili.

Nakon što su se umjetnici malo opustili, prilagodili uvjetima rada počeli su iznositi svoja platna, kist i boje i počeli ono što oni najbolje znaju. Čitavo vrijeme uz njih su bili i domaćin Ivo Marojević vlasnik konobe, Anto, Franjo, Ivo, Franc, Rahima i Mehdi Marojević, da im pomognu da se bolje osjećaju. Priredjen im je bogat ručak, riba domaća iz obližnjeg potoka, domaća proja (kukuruzovina), domaća rakija i čista izvorska voda Zdravnik pakovana u Hrgovima Gornjim.

Druženje s umjetnicima dalo je dosta inspiracije i slikaru amateru Ivi Marojeviću zvanom Zejtin iz Hrgova Gornjih koji je nacrtao tri slike i razmijenio iskustva s gostima i sigurno će mu dosta pomoći u njegovom daljnjem radu.

Sudionike kolonije posjetili su i Adila i Vladimir Ilić učitelji u Hrgovima Gornjim, Nikola Čiča dopredsjednik glavne podružnice, Ivica Kovačević tajnik podružnice, gvardijan samostana sv. Petra i Pavla u Tuzli fra Zdravko Anđić i Ivo Tomašević iz Sarajevske Bogoslovije.

Na polasku Marko Marojević poklonio je sudionicima 34 litra domaće rakije iz berbe 1997. godine, a fra Zdravku Anđiću za samostan u Tuzli 25 litara.

U predvečerje su se sudionici likovne kolonije i gosti oprostili od domaćina zahvalili se i obećali da će ponovo doći. U Motelu "Orion" u Ormanici (vl. Mate Jurić) priredjena im je večera i ovim je okončano jednodnevno druženje s umjetnicima.

Nikola Veselčić

Umjetnici i domaćini ispred Konobe

U Konobi...

U galeriji Šimun

KONCERT BRASS KVINTETA IZ VIROVITICE

Međunarodna likovna kolonija na Breškama nijednu godinu nije bila rezervirana samo za umjetnike i poklonike likovne umjetnosti. HKD "Napredak" Tuzla je dane Kolonije nastojalo učiniti danima kulture u našem gradu. Tako svake godine Koloniju prate i drugi zanimljivi sadržaji.

Napredak je ove godine u sklopu Likovne kolonije upriličio koncert BRASS KVINTETA Virovitičko-podravške županije. Okupivši oko sebe amatere, istomišljenike i zaljubljenike u ovu vrstu glazbe, g. Mario Kolarević je krenuo u osnivanje glazbene udruge pod nazivom BRASS-KVINTET Virovitičko-podravške županije. U svome naumu je uspio, tako da je udruga oformljena već 19. veljače 2005. godine. Članovi udruge su glazbenici amateri koji pored svojih svakodnevnih obveza nadu vremena za glazbeno obrazovanje i usavršavanje na svojim instrumentima.

Svoj premijerni nastup BRASS KVINTET bilježi 4. srpnja. 2005. godine u crkvi sv. Roka u Virovitici. Nakon toga slijedi niz nastupa kroz 15 županija po Republici Hrvatskoj na kojima je predstavljena glazbena kultura Virovitičko-podravške županije, a sastav je nastupao od Osijeka do Dubrovnika. Na zahtjevnom repertoaru kvinteta nalaze se djela klasične i duhovne glazbe poznatih svjetskih kompozitora od starih majstora Bacha, Mozarta, Händela do modernih skladbi aranžiranih za brass kvintete. Osim klasičnog repertoara kvintetu nije stran ni repertoar s popularnom zabavnom glazbom.

Kruna velikog rada od osnutka pa sve do danas jest i prvi nosač zvuka klasične glazbe pod nazivom "Svetom Roku" na kojemu se nalazi četrnaest skladbi. U 2006. godini BRASS KVINTET dobiva Povelju zahvalnosti za izniman doprinos i promicanje glazbene kulture Virovitičko-podravške županije. Uz gospodina Maria Kolarevića, voditelja

kvinteta na trublji BRASS KVINTET čine još i Ivan Kolarević, također na trublji, zatim Dejan Borota na baritonu, Ivan Lebinac na tubi i Dražen Štefan na trombonu.

Gosti iz Virovitice su se tuzlanskoj publici predstavili programom iz dva djela. Prvi dio su činile klasične skladbe, a u drugome su odsvirali nekoliko svjetski poznatih skladbi popularne zabavne glazbe. Izvanredna atmosfera koju su stvorili i kontakt s publikom kojeg su već na samome početku ostvarili glavne su odlike devedesetominutnog koncerta. Hrvatskom kulturnom društvu "Napredak" Tuzla u znak zahvalnosti za prvo, nadajmo se ne i posljednje gostovanje na ovim prostorima uručili su darove ispred Virovitičko-podravške županije.

Budući su koncerti puhača u našem gradu izuzetno rijetka pojava, ovaj je koncert bio pravo osvježanje u iznimno bogatom rujanskom kulturnom programu grada Tuzle.

I. K.

Političari, književnici i novinari u Tuzli govorili o ljubavi

Osnovna energija stvaranja svijeta je ljubav

Pisati i govoriti o ljubavi nije isto što i živjeti u ljubavi, bio je jedan od zaključaka okruglog stola održanog u Kući plamena mira u Tuzli na temu Ljubav. Potaknuti obaranjem Ginisovog rekorda u najmnogobrojnijem poljupcu, književnici, političari i novinari upriličili su okrugli stol na temu Ljubav te njime željeli govoriti o ljubavi kao jedinoj simbolici istinski vrijednog življenja.

"U eri globalizacije ljubav nam je najpotrebnija. U povijesti je bilo više misionara ljubavi. Ono što je Martin Luter King ponavljao da se ne može mrak pobijediti mrakom, nego svjetlom i ne može mržnja mržnjom, nego ljubavlju. On je govorio da čovječanstvo mora stvoriti jednu metodu harmonizacije među razlikama, a da osnova te metode bude ljubav pa bi onda to bilo filozofija spajanja, a ne filozofija odvajanja. Ljubav je osnova stvaranja svijeta. Potrebna nam je promocija ljubavi, jer malo ljudi pričaju o ljubavi. Zbog toga smo željeli

otvoreno govoriti o ljubavi, jer nam treba takva mislija" kazao je Jasmin Imamović, gradonačelnik Tuzle. Riječ ljubav sasvim je sama i ona je sve ono što kažemo, mislimo i osjećamo. Na okruglom stolu posebno je dotaknuta tematika kako u BiH, odnosno u cijelom regionu uglavnom živimo u krajnostima na rubovima, na stvarnim ili izmišljenim granicama, kako svaka riječ panično traži svoju antonimijску pozicioniranost. Književnik Hadžem Hajdarević istaknuo je da se mora voditi računa o tome da uz ljubav neumjetno se nameće mržnja, ali da ipak razlozi neposrednog postojanja ljubavi i mržnje ne moraju postojati u svim međusobnim suprotstavljenostima.

"Ne znam da je netko drugi napisao bolju i sveobuhvatniju knjigu o ljubavi i razumijevanju ljubavi od Denisa Ružmoana. On je u uvodnom dijelu svoje knjige rekao da je proživio s tom knjigom cijelu svoju mladost, a glavna je namjera bila opisati

nužan sukob strasti i braka na Zapadu što za mene ostaje stvarni predmet, stvarna pretpostavka knjige takve kakva jest" kazao je Hajdarević.

Cjelokupna svjetska povijest književnosti je zapravo povijest o ljubavi. Dakle ljubav je isto što i život, isto što i voda, isto što i zrak. Ljudski život bez ljubavi bio bi nemoguć. "Međutim, mi se uglavnom bavimo mržnjom, politikom koja je neka derivacija mržnje, naši životi prolaze tako što se okrećemo stvarima koje su sasvim nebitne da bi se ostvarilo jedno ljudsko biće. Da bi čovjek ostvario neki viši sklad, neku višu sreću, mora imati ljubav, taj najdragocijeniji, element kao zlato, kao platina i ljudi ga uglavnom danas traže na pogrešnim mjestima" kazao je književnik, kolumnist i kritičar Mile Stojić.

Sudionici okruglog stoga su se složili oko jednog da se o ljubavi može govoriti i kao o trgovini i kao interesu i da nikada se nije više govorilo u medijima o ljubavi, a da nikada manje ljubavi na svijetu nije bilo.

Maja Nikolić

Poljubac za 6.980 parova

Do 1. rujna svjetski rekord u najmasovnijem poljupcu držali su Mađari, a sada je primat preuzela Tuzla. Na platou ispred Mercatora, pred oko 20.000 posjetilaca iz cijele BiH, Hrvatske, Srbije, Makedonije, Slovenije i Albanije, usne u poljubac "dugačak" 10 sekundi, spojilo je 6.980 parova, čime je za 580 parova nadmašen dosadašnji Guinnessov rekord u masovnom ljubljenu.

U žiriju za proglašenje svjetskog rekorda u najmnogobrojnijem poljupcu, bili su bivši zapovjednik obrane grada Tuzle Željko Knez, načelnik Foče Zdravko Krsmanović i Tuzle Jasmin Imamović koji je, nakon izvještaja glavnog suca, Edina Osmanbegovića - Sekunde, proglasio obaranje Guinnessovog rekorda.

Zanimljiv i vrlo sadržajan program vodili su Kristina Gligorović i Almir Ćehajić Batko, a u zabavnom dijelu programa sudjelovali su Rock Stars Kiss band, Tuzlanke, IF, Dženana Huseinagić, Igor Vukojević, Flamingos, Magnifico i Mostar Sevdah Reunion.

Igoru Vukojeviću dogodila se i mala nezgoda. Tijekom njegove glazbene numere, previdio je otvor na bini, propao je i time završio svoj nastup, zaradivši lakšu ozljedu.

Inače, unatoč pozivu na bojkot manifestacije od Medžlisa IZ i nekih islamskih omladinskih i studentskih, te stranačkih organizacija, skupu je nazočilo više znatizelnika nego što su organizatori predviđeli. Nije zabilježen ni najmanji incident, policijsko je i zaštitarsko osiguranje bilo impozantno.

Do kasno u noć, prepuni su bili svi okolni kafići, dok je Mercator radio dulje nego što je uobičajeno. Poslije proglašenja rekorda, upriličen je vatromet. Nazočio je veliki broj novinara i TV kuća iz cijele BiH i nekih susjednih zemalja, a TV Pink je direktno prenosio događaj iz Tuzle. Događaj iz Tuzle prenijele su sve vodeće svjetske agencije i televizijske kuće, a snimke su objavili i najveći listovi u svijetu.

Tako je Tuzla barem na trenutak, bila u epicentru svjetskog zanimanja, a mnogi svjetski gradovi spremaju se od Tuzlaka preuzeti Guinnessov rekord u masovnom ljubljenu. Vodimo ljubav, a ne rat - poznati je aforizam, koji je u Tuzli dobio još jedan impuls.

Miro Petrović

Vjenčanje 10 parova

Spektakl u Tuzli, organiziran u povodu 15. obljetnice Radio Kameleona, iskoristilo je 10 parova vjenčanje koje su obavili načelnik Tuzle Jasmin Imamović i matičarka Asja Kravić. Ovom prilikom vjenčali su se pred mnogo "svatova" Admir Brđak i Edis Okanović, Adela Bećirović i An Habibović, Barbara Banjac i Omer Salkić, Eldin Paočić i Elvedin Lingo, Maida Čel Ahmetović, Senad Alić, Alma Salkanović i Ahmet Vehabović, Selma Sarihodžić i Muhidin Musić, Admir Bećirović i Beris Brčnaninović, Edina Halilović, Damir Čanić, Mersiha Subašić i Elmir Tukić. Dobili su brojne poklone, a poslije su se uputili na medeni mjesec. (mp)

42. VINKOVAČKE JESENI

Svečani mimohod sudionika 42. Vinkovačkih jeseni

Središtem grada i pozornicom prodefiliralo je 75 KUD-ova iz svih hrvatskih krajeva, a za njima protutnjalo 30 konjanika, četiri građanska fijakera i 20 zaprežnih kola

Udruga "Hrvatska žena" Tuzla organizirala je u nedjelju, 16. rujna 2007. godine posjet Vinkovačkim jesenima.

Na svečanom mimohodu sudionika 42. Vinkovačkih jeseni i reviji konjskih zaprega u nedjelju ujutro ulicama grada prodefiliralo 3.500 sudionika, i to: 75 kulturno-umjetničkih društava iz svih krajeva Hrvatske, iz Bosne i Hercegovine i Vojvodine, a za njima je protutnjalo 30 konjanika i četiri građanska fijakera, te 20 zaprežnih kola.

Svečani mimohod promatralo je više od 20.000 Vinkovčana i njihovih gostiju, a sudionici ovoga spektakla običajima, plesom, pjesmom te raskošnošću narodnih nošnji starih i više od stotinu godina, pokazali su tek djelić bogatoga folklornoga nasljeđa svojih sredina, svjedočeći jedinstvo raznolikosti hrvatske narodne baštine.

Posjet Tuzlanske skupine koju čine pedesetak ljudi iz Tuzle i Husina, bio je organiziran na zadovoljstvo svih kojih su bili u Vinkovcima. Vrijeme je bilo odlično. Sretno i radosno smo se vratili svojim kućama, uz veliku zahvalu gospođi Marici Begović, predsjednici Odbora za kulturno-zabavni život Udruge "Hrvatska žena" Tuzla. Na putu za Tuzlu svratili smo u motel "Orion" - gdje smo nastavili druženje uz pjesmu i ples.

Vinkovačke jeseni uspjele su manifestirati prošlost u njezinim izvornim oblicima, uspješno pokazati sadašnjost, a isto tako usmjeriti mlade u budućnost kroz brojna kulturna umjetnička društva. Od 7. do 16. rujna održano je mnogo različitih priredbi folklornog, kulturnog, gospodarstvenog i sportskog karaktera, koje je vidjelo oko 80.000 posjetitelja.

J. N.

Susret Udruge žena Vinkovci i Tuzle

VJERA NAM DAJE SNAGU

U zadnjih šest mjeseci dva puta sam boravila u jednom mjestu za koje sam do tada imala priliku čuti uglavnom ne baš lijepe komentare. Sa žiteljima se nisam imala priliku ranije susretati, a oni koji su iz nekoga razloga bili u situaciji da posjete ili prođu kroz ovo mjesto, uglavnom su je opisivali kao daleku i nepristupačnu zaostalu seosku sredinu koja na njih nije ostavljala nikakav pozitivan trag. Mjesto se zove Driječica i nalazi se tridesetak kilometara od Tuzle. Prije rata pripadala je Općini Lopare, a preuređenjem općina odmah nakon rata, ovo mjesto pripalo je Općini Čelić od čija središta također dobro udaljeno. Smještena na obroncima planine Majevica, izolirana od gradskog bučnog i brzog tempa, učinila mi se nekako posebnom, drugačijom od ostalih mjesta. I žitelji ovoga mjesta prilikom prvog susreta ostavili su na mene neki nesvakidašnji dojam. Zamijetila sam da nerado komuniciraju s neznancima kao da su nezainteresirani za bilo koga i bilo što što nije u vezi s njima. Sve me to poticalo da doznam nešto više o njima pa sam prilikom svog drugog boravka to i učinila. Interesiralo me je kako su nekada živjeli i kako žive sada oni nešto stariji, a kako njihova djeca. Zapravo, htjela sam znati po čemu su to oni posebni, kakav su dojam na mene ostavili. Ono što mi je drago, moj prvi dojam nije me prevario. Posebni su!

Moj pokušaj da napravim paralelu između života u obiteljima nekada i sada, nije mi pošao za rukom iz razloga što mladih bračnih parova i obitelji u ovom mjestu nema. Od dvojice sugovornika Frane Lučića (1936) i Franje Jurića (1928) sam čula da tu paralelu zapravo i nije potrebno povlačiti jer se život u ovom mjestu nije puno bitnije mijenjao, bio je težak, a takav je i danas. Obojica Driječana rođeni su i cijeli svoj život su proveli u ovom mjestu. Lučić, prisjećajući se svog djetinjstva kaže da je nekada ranije ipak bilo nešto teže. Živjelo se isključivo od zemljoradnje, a samo rijetki su radili u rudniku. Obitelj Lučić prije drugog svjetskog rata brojala je sedam članova. Oca je kako kaže izgubio tijekom rata kao i tri sestre koje su umrle od tifusa. Život je kao sedmogodišnjak, nastavio sa stricem, vrlo bijedno i teško. Oženio se i postao otac šestoro djece. Sva djeca su kako kaže po odrastanju napuštali ovaj kraj i sada s Franom i njegovom suprugom živi jedino njihova najmlađa kćer koja će po završetku škole bolji život također potražiti negdje u inozemstvu. Obitelj je uzdigao i othranio radeći teške poslove u polju kojima se bez obzira što je dobro na zagazio u godine i dan danas bavi. "Othranio sam i uzdigao šestoro djece samo s volovima i plugom. U svijet sam poslao njih petoro, svi su oženjeni, dali su mi desetoro unučad." Zamoljen da se prisjeti nekih trenutaka iz svog djetinjstva i mladosti, Frano nam je rekao da se uvijek s radošću sjeća odlazaka na misu. "Živjelo se teško, ali se vjera nikada nije gubila. Slomljeni od teških svakodnevnih poslova radovali smo se susretima i okupljanju koja su nekada u ovom mjestu bila puno masovnija. Ranije su ljudi bili nekako društveniji. Možda nas godine pritišću pa više nismo ni u situaciji da bude-mo drugačiji. No, ne mogu zaboraviti nikada kako je ovo mjesto izgledalo ranije. Bilo je jako lijepo. Prvo da podem od naših obitelji, imali smo dosta djece, sva polja su bila zasijana, dvorišta uređena. Kao što vidite plodovi našega rada i danas se vide. Na žalost ovi nekada prelijepi voćnjaci danas su zapušteni jer nema tko da ih uređuje." Iako su živjeli teško, vjeru, kako kaže, nikada nisu gubili. Vjera ih je učvrstila u njihovim stajalištima da vole i čuvaju svoje. Vjera im je uvijek davala sigurnost. Pogleda uprtih ka nebesima vapeći za milosti nikada nisu bili iznevjereni. "Vjera nam daje snagu! Često sam i sebe i svoje bližnje podsjećao na tu činjenicu. Vođeni vjerom pod okriljem našega zaštitnika sv. Ante Padovanskog

kroz život smo išli dalje" - govori Frano i pridodaje da su se Driječani uvijek rado okupljali u župnom dvorištu. "Na mjestu gdje se danas nalazi crkva nekada je bila drvena kapela, vrlo mala - dva sa dva. Na drvenim stupovima stajalo je zvono. U kapelu se tek mogao skloniti svećenik ukoliko bi se dogodilo da počne padati kiša. Iako su vjernici bili na otvorenom, ni kiša ni snijeg i hladnoća nisu učinili da netko izostane s mise. Nekada je misa dosta dulje trajala, ali su je svi, iako promrzli, pažljivo slušali za razliku od današnjih mladih kojima se misa čini preduga pa se pred kraj već znaju uznemiriti." I naš drugi sugovornik, Franjo Jurić živio je slično svom susjedu. Baveći se zemljoradnjom othranio je i uzdigao osmero djece. Snagu je crpio u vjeri svakodnevno se moleći za dobro svoje obitelji. Obitelj je dobro, ali ne na okupu, sva njegova djeca danas žive daleko od Driječe. Franjo se danas osim za blagostanje u obitelji moli i za povremene susrete s njima. Interesantno je to da se i on baš kao i njegov susjed prisjećajući lijepih trenutaka iz života spomenuo onih vezanih uz crkvu. I on je govorio o okupljanju oko kapele gdje su svi do jednoga odlazili na nedjeljnu misu, molili se i vjerovali da će njihove molitve biti uslišene. Osim stare kapele i Jurić spominje zvono te nam u svezi njega ispriča zanimljivu priču: "Nerijetko u godini neko mjesto prođe bez nanesenih šteta od leda. Za mjesta poput ovoga u kojima se živjelo isključivo od poljoprivrede i stočarstva to bi znalo biti pogubno. Znali su to stanovnici Driječe, a znali su i što trebaju činiti da se spase od toga. Davno je to bilo kada smo nabavili prvo crkveno zvono. Od tada, uvijek kada bi se tamni oblaci nadvili iznad našega sela, zvonili bi sve dok zvuci zvona ne bi razbili oblake. Poslije bi slušali kako je led poharao neka druga sela u našoj okolini a mi smo bili spašeni. Otkad smo nabavili zvono nikada led u ovom kraju nije

uništio ljetinu." Nakon što su nabavili zvono, vjernici su imali želju i da sagrađe crkvu. "Tada se to ručno radilo. Kamen se izvlačio i nosio do mjesta gradnje. Svi smo bili angažirani oko gradnje i nikome nije bilo teško" - prisjeća se Jurić. Ta crkva u posljednjem ratu je uslijed granatiranja srušena. No, Driječanima nije dugo trebalo da sagrađe novu. Odmah nakon rata na mjestu stare podigli su novu crkvu.

I danas baš kao i nekada ranije to je mjesto na kome su barem tijekom nedjeljne mise svi (oni koji su tu ostali) na okupu. I danas to mjesto za sve njih predstavlja izvor iz kojeg crpe snagu kako bi uzdignutih pogleda išli dalje. Vjera je ovim ljudima dala snagu da na svojim leđima iznesu sve te teške poslove kojima su se bavili i kojima se i dan danas bave, da uzdrže svoje brojne obitelji, grade crkve, opstanu i ostanu u mjestu koje je tijekom posljednjeg rata bilo crta bojišnice. Usamljenima, starima i iznemoglim, vjera ovim ljudima i danas daje snagu da žive daleko od svoje djece. Svom zaštitniku sv. Anti svakodnevno se mole da čuva njihovu djecu u svijetu i da ih djeca ne zaborave te barem u vrijeme blagdana posjete. Vjerujemo da će njihove molitve biti uslišane!

Župa Driječica prije rata imala je 1230 župljana. Danas u župi živi 330 osoba u 157 obitelji. Godišnje u župnoj crkvi se krsti oko petero djece, uglavnom su to djeca čiji roditelji su podrijetlom iz Driječe pa žele svoju djecu krstiti u mjestu odakle vuku korijene. Prvu crkvu Driječani su sagradili 1970. godine a nakon što je ista u ratu srušena, gradnja nove započela je 1996. i dovršena u nepune dvije godine. Život poput Jurićevih i Lučićevih imale su i ostale obitelji u ovom mjestu. Uvijek se puno radilo, malo imalo. Jedino što ovome mjestu nikada nije manjkalo, to je vjera.

Ankica Stjepić-Čosić

Tuzlanska lica i naličja

Gradanski muk nad životom Brace Križana

Bez ikakve bojazni od pretjerivanja, pristrasnosti i patetike može se kazati kako je tuzlanska obitelj KRIŽAN obilježila Tuzlu i njen, gradanski milje od tridesetih godina prošloga stoljeća do danas. Od vrsnoga kovača Feliksa i njegove radionice, preko sinova Jakoba Brace, Tomislava Dode i kćerke Seke - jedine žene automehaničara u Tuzli.

U svezi s ovom obitelji unatrag nepuna dva mjeseca ostala je posebna mučnina i neobjašnjiv muk nad životom, smrti i pokopom legendarnog Brace - dokazanog domoljuba, inženjera-inovatora, glazbenika...! Dostojanstveno, ponosno i višestruko produktivno, za svoje i dobro Tuzle, živio je i proživio život. Najmanje što je zaslužio od svojega rodnog grada i njegovih aktualnih političko-vlastodržačkih dužnosnika je komemorativni skup ili bar koju rečenicu pogrebnoga oproštaja. Na žalost ništa od toga nije bilo. Ispraćen je i pokopan po vjersko-katoličkim propisima i običajima, a pred Komemorativnim centrom u Tuzli i na rimokatoličkom groblju Tuzla okupio se veliki broj njegovih prijatelja i znanaca. Vjerski obred je obavio fra Josip Zvonimir BOŠNJAKOVIĆ, a zaslužene tople riječi oproštaja od ovog principijelnog i dragog čovjeka uputio je fra Martin ANTUNOVIĆ.

Ostalo je pitanje bez odgovora zašto se dogodio gradanski muk nad životom Jakoba-Brace KRIŽANA. Ako je nekomе svojom upornošću, principijelnošću, poštenjem, otvorenošću i ostrim jezikom eventualno nanio neku vrstu ljutnje to nije moglo i nije smjelo biti razlogom ignorancije i šutnje. To što kičmu i glavu nije povijao ni pred moćnim i umišljenim vlastodršcima samo je kompliment više uz obiteljsko prezime KRIŽAN. Uspravan i čvrst u svojim uvjerenjima bezrezervno se uključio u prve redove branitelja Tuzle. Tijekom minula rata svojim je inovacijama rješavao tehničke probleme i nedostatke koji bez njega, njegova znanja, iskustva, kreativnosti i upornosti ne bi bili nadiđeni. Kao politički aktivista otvoreno, kreativno i principijelno je branio hrvatska prava i interese, ali time ni najmanje nije ugrožavao prava i interese drugih. Možda je to smetalo onima koji se godinama busaju u gradansku Tuzlu, a rješavanje nacionalnih nejednakopravnosti, kojima su Hrvati, zbog svoje malobrojnosti, izloženi od druga dva konstitutivna naroda, ostavljaju po strani ili proglašavaju hrvatskim nacionalizmom i ekstremizmom.

Bez obzira na tuzlansko-gradanski muk i ignoranciju s kojom je ispraćen legendarni Braco, ostaje nedvojben zaključak kako gradansko društvo, sredina, općina, grad...nisu to sami po sebi i po nazivu vladajućih političkih partija. Svaki grad su gradom činili i čine njegovi žitelji, a Braco je po svim znanstvenim, društvenim i inim mjerilima bio građanin od glave do pete. Građanskom životu, toleranciji i multietičnosti Tuzle dao je puno više od onih koji ove tuzlanske epitete i predznake obilato unovčavaju. Braco je to činio bez kalkulacija, bez sitnošćardzijskih računica, bez icipih naredbi, sugestija ili pritisaka, na koje nikada nije pristajao i pred kojima nikada nije pokleknuo. Baš zato je bio i ostao će dugo pamćen, bar u krugu prijatelja i znanaca, kao osoba koja je svojim životom i radom obilježila svoj rodni grad.

N. J. IVANOVIĆ

Mladi zanatlije s međunarodnom diplomom Zavarivanje postalo vrhunski posao

Institut za zavarivanje koji će pomoći mnogim mladim ljudima da steknu zanatsko visoko obrazovanje zaživio je u Tuzli. Osnivači ovog Instituta su Institut za zavarivanje iz Magdeburga i Društvo za razvoj EG Tuzla. Ovim Institutom Tuzlanska županija će uskoro raspolagati s kvalificiranim zavarivačima koji će biti značajna karika tijekom gradnje mostova, parnih kotlova, velikih čeličnih građevina, cjevovoda, vozila na tračnicama i drugim konstrukcijama. Direktor Instituta za zavarivanje Tuzla, **Seid Zulić**, rekao je da je ideja o formiranju ovakve institucije potekla od predstavnika Obrtničke komore regije Magdeburga i Obrtničke komore Tuzla. "Ta ideja je predložena vladi TŽ, koja je dala punu potporu razvoju ovog projekta. S nama su prijatelji i suradnici iz Njemačke koji su nam mnogo pomogli u realizaciji ovog projekta" kazao je Zulić. Pored Vlade TŽ, financijsku potporu dalo je Njemačko društvo, Ministarstvo razvoja i poduzetništva, Općina Tuzla i Služba za zapošljavanje. Ovaj projekt je planiran u nekoliko faza. U prvoj smo obučavani i pripremani za obuku zavarivača po europskim normama i standardima. Naši ljudi su uspješno završili edukaciju i moći će kvalitetno obučavati buduće zavarivače. Svi naši kandidati koji uspješno završe obuku dobit će međunarodno priznat certifikat. U budućnosti planiramo kompletirati ispitni laboratorij koji će biti certificiran po europskim normama" kazao je Zulić dodavši da se računa na suradnju s

Univerzitetom u Tuzli, s Mašinskim fakultetom, i to na zajedničkim projektima gdje će se omogućiti da se kvalitetnije prati ova oblast metalne i elektro industrije. Jurgen Bendler, direktor Instituta za zavarivanje iz Magdeburga izrazio je svoju radost što je ovaj Institut zaživio.

Zavarivanje spaja, mi smo upravo ovdje to i fizički mogli ostvariti. Uz suradnju rodila su se i prijateljstva, svi su radili na tome da se ovdje, u BiH, otvori Institut za zavarivanje. U prvoj liniji zadatak Instituta je kvalificirati zavarivače. Ova metoda koja će se primjenjivati je sigurno najpouzdanija i najkvalitetnija. Kvalificirani zavarivači mogu izroditi kvalitetne rezultate" kazao je Bendler. U budućnosti se treba osnovati i laboratorij za zavarivanje materijala te bi se time varovi koji se naprave odmah i provjeravali. Glavni cilj je da se klijent mora vratiti, a ne proizvod.

"Naš Institut u Njemačkoj ima dugo iskustvo u obrazovanju i podučavanju. Što se tiče tehnike i obrazovanja, jedan je od najboljih u Njemačkoj. Mi vrlo rado prenosimo naša iskustva kolegama u Tuzli. Mi smo ovdje došli po želji zanatske komore iz Tuzle i osobno sam jako zadovoljan što sam u siječnju 2005. ovdje stigao. Predstavnici Vlade TŽ i Komore su pomogli da se dogovori izgradnja ovog Instituta u Tuzli" zaključio je Bendler.

Piše: Maja Nikolić

PRVI SAJAM STOKE, POLJOPRIVREDNIH PROIZVODA I MEHANIZACIJE TUZLANSKOG KANTONA

Prvi sajam stoke, poljoprivrednih proizvoda i mehanizacije Tuzlanskog kantona održat će se od 19. do 21. oktobra/listopada u Gornjoj Obodnici kod Tuzle, saopćeno je iz Kantonalnog udruženja poljoprivrednika u Tuzli.

Cilj sajma je afirmacija individualnih poljoprivrednih proizvođača i preradaivača, utvrđivanje stočnog fonda na ovom području, te edukacija uzgajivača stoke i poljoprivrednih preradaivača. Sajam se održava uz materijalnu potporu ministarstava poljoprivrede, vodoprivrede i šumarstva Federacije BiH i Tuzlanskog kantona, a uz stručnu pomoć Udruženja poljoprivrednika BiH, Zavoda za poljoprivredu TK, veterinarskih stanica s područja TK, Tehnološkog fakulteta Tuzla i drugih organizacija i ustanova.

Prema riječima Ilije Stojaka, predsjednika Udruženja poljoprivrednika TK, tokom Sajma održat će se izložba svih vrsta stoke i peradi, a najuspješniji uzgajivači primit će nagrade. Posljednjeg dana planirano je održavanje velike koride.

Među ciljevima Sajma je i afirmacija seoskog turizma u Tuzlanskom kantonu. Predviđeno je održavanje "okruglog stola" na temu stanja stočnog fonda i poljoprivredne proizvodnje u TK.

Eminentni stručnjaci iz oblasti poljoprivrede s područja BiH i susjednih zemalja sudjelovat će tokom Sajma u programu edukacije tzv. malih poljoprivrednih proizvođača, kako iz područja stočarstva, tako i voćarstva i drugih grana poljoprivrede.

Predsjednik Udruženja poljoprivrednika TK, **Ilija Stojak**, najavio je prezentaciju većeg broja projekata izgradnje sušara mesa, povrća i voća, kao i drugih.

Očekuje se sudjelovanje oko 500 poljoprivrednika iz cijele BiH, te susjednih zemalja.

Za dodatne informacije vezane za sudjelovanje na Prvom sajmu stoke, poljoprivrednih proizvoda i preradevina "Gornja Obodnica 2007", zainteresirane osobe mogu dobiti putem telefona 061 672 195, 061 351 743 ili 061 381 351.

Press služba

ZNATE LI?

♦ Kornjače su životinje s najduljim životnim vijekom. Još je oko 1770. godine engleski istraživač James Cook jednoj kraljevskoj obitelji poklonio kornjaču koja je uginula tek 1965., što znači da je doživjela najmanje 195 godina! Po dužini životnog vijeka posebno su poznate kornjače s Galapagosa, koje žive i do 250 godina.

♦ Stari Grci pisali su sve riječi sastavljeno, a kraj riječi obilježavali su upravnim crticama i točkicama stavljenim iznad posljednjeg slova.

♦ Dok se ne uda, djevojka pripadnica domorodačkih plemena Nove Gvineje živi u kolibi visoko na drvetu, a ljestve koje vode do kolibe dižu se čim padne mrak.

♦ Umjetne zube od srebra, sedefa i ahata u prvoj su polovici 18. stoljeća zbog mode nosila gotovo sva uglednija engleska gospoda.

♦ Ljudski nokat tijekom dana poraste prosječno 0,1 milimetar. Da bi izrastao novi nokat potrebna su otprilike 3 mjeseca.

♦ Sve do 11. stoljeća lijeva i desna cipela nisu se nimalo razlikovale.

♦ Žirafe su gotovo potpuno nijeme jer su im glasnice nerazvijene.

♦ Alat koji mi nazivamo francuskim ključem Englezi zovu - majmunska klijesta.

♦ Grad s najviše parkova na svijetu jest Denver (Colorado, SAD), u kojem ima 200 parkova, a na obližnjim je planinskim padinama park prirode veći od cijelog njujorškog otoka Manhattana.

♦ Prva četiri poteza u šahu mogu se odigrati na 318.979.564.000 načina.

♦ Najraniji rukopis jedne žene na latinskom jeziku iz 1. stoljeća prije Krista bio je pozivnica za rođendan.

♦ Slavni pariški muzej Louvre ima 500 dvorana, u kojima je na 160.106 četvornih metara, površini velikoj gotovo oko 36 nogometnih igrališta, izloženo 10.570 djela.

♦ Smatra se da je grad La paz, sjedište bolivijske vlade, prirodno otporan na požare. Grad se naime nalazi na bolivijskoj visoravni, na 3.658 metara nadmorske visine, a na toj visini ima malo kisika pa se vatra ne može dugo zadržati.

♦ Za grčkog filozofa Diogena (412.-323. pr. Kr.) kaže se da je živio u bačvi, no to je zapravo bio veliki glineni čup od 200 litara.

♦ Konj može spavati stojeći jer njegove noge imaju poseban sustav tetiva, kosti i zglobova pa bez napora izdrže njegovu težinu kad su mišići, u stanju mirovanja, potpuno opušteni.

FENIX

Centar za ekologiju i energiju Tuzla odgovorio jeftino skupim projektima vlasti

Ako se uzmu podaci da se u BiH svega 6% voda tretira otpadnim, pročišćivač BiCon kojeg je dobilo jezero Modrac je jedan veliki iskorak iz kolotečine nikakvih pomaka u ekologiji. Centar za ekologiju i energiju pustio je u rad prvi biljno-zemljani pročišćivač otpadnih voda Sustav BiCon koji je namijenjen za pročišćavanje otpadnih voda Osnovne škole Prokosovići, na obalama Modračkog jezera u Lukavcu. Biljno-zemljani pročišćivači BiCon su sustavi za tretman otpadnih voda slični prirodnim. Prvi stupanj pročišćavanja je mehaničko predprečišćavanje. Prirodi bliski postupci, kakav je BiCon ustav, zadovoljavaju se i bez puno tehnike, manje su osjetljivi i troše manje energije nego tehnički uređaji.

“Mi želimo pokazati i javnosti i vlastima da ne moramo čekati njihove skupe projekte koji leže u ladicama samo zato što su jako skupi i nemoguće ih je riješiti odjednom, te da i sami građani i mi nešto možemo poduzeti bez velikih i skupih izdataka.” kazala je Sabina Jukan koordinatorica projekta. BiCon pročišćivači rade potpuno automatski i za održavanje je potrebno do 30 minuta tjedno. “Ovaj pročišćivač predstavlja jedan značajan korak u ostvarenju čistoće jezera Modrac. Svega 35% prostora naše zemlje prekriveno je kanalizacijskom mrežom što znači da 65% prostora nam ostaje kao mogućnost da radimo na ovim pročišćivačima. Želja nam je bila stvoriti postrojenje koje je model za neka naredna postrojenja. Želimo utjecati na vlasti da u svoje zakonske propise uvedu tip decentralnog pročišćivača” kazala je gospođa Jukan. Nakon što su i građani uključeni u ovaj projekt pokazalo se da su aktivnosti koje smo poduzeli ostale održive. Održavanje može vršiti radnik ili vlasnik, koji ne mora biti stručan. BiCon - pročišćivači jedva da sadrže potrošne dijelove, a nemaju ni specijalnih dijelova. Nema problema rezervnih dijelova i mnogo toga može se osobno napraviti, ako se ima imalo zanatske vještine. Pogodni su za kućne i komunalne otpadne vode s pojedinačnih posjeda, zaselaka, poljoprivrednih pogona i gostionica. “Samo održavanje je lako i jeftino, a samo postrojenje je jeftinije u odnosu na tehnička postrojenja. Jedini nedostatak je što ova filterska lijeha radi na površini” kazala nam je Jukan. Tvrtka BiCon je priznata tvrtka u Švicarskoj, koja je izgradila 60 ovakvih sustava i svi su u upotrebi. U ovom projektu tvrtka BiCon nije bila samo projektant nego i edukator jer je pristala da svoje višegodišnje iskustvo u Švicarskoj prenese u BiH. Zahvaljujući partnerskoj organizaciji Centra za ekologiju i energiju Förderverein UEZ iz Švicarske izgrađen je prvi biljno-zemljani pročišćivač Sustav BiCon u BiH.

Pročišćivač je namijenjen za učenike, zaposlenike i stanare školskih stanova osnovne škole Prokosovići. Ovaj probni pročišćivač je smješten u dvorištu škole Prokosovići. Projektu dokumentaciju izradila je tvrtka BiCon iz Švicarske, a izvođač radova bila je tvrtka Reweus iz Lukavca. Na izgradnji pročišćivača radilo se cijeli srpanj i kolovoz. Izgradnja pročišćivača financirana je od Förderverein UEZ Švicarska, Lotteriefonds Kanton Basel-Landschaft Švicarska, općine Lukavac i Steinsel Luxemburg i Vlade TŽ.

Izgradnja ovog pilot postrojenja predstavljala je drugu fazu projekta “S građanima i mjesnom zajednicom do čistih vodotoka” implementiranom od strane CEETZ-a u razdoblju 2003./2004. U trećoj fazi projekta planirana je promocija ovakvog vida pročišćavanja otpadnih voda široj javnosti.

Održana Osmo medicinijada zdravstvenih radnika u Tuzli

Već osmu godinu za redom liječnici i medicinske sestre iz Tuzlanske županije i šire okupili su se 8. i 9. rujna na već tradicionalnim sportskim igrama “Medicinijada”. Organizatori ovog hvale vrijednog susreta liječnika su tuzlanski Dom zdravlja i Zavod zdravstvenog osiguranja. “Iz godine u godinu ove igre su sve masovnije jer imaju sportski karakter. Mislimo da je mnogo značajnije zbližavanje i upoznavanje s druženjem zdravstvenih radnika Sjeveroistočne Bosne” kazao je direktor Doma zdravlja Tuzla dr. Kasim Brigić. Na ovim je natjecanjima sudjelovalo 563 natjecatelja, i to 196 žena i 312 muškaraca. Ovo je jedan od načina kada zdravstveni radnici ne sudjeluju samo u zbrinjavanju oboljelih i povrijeđenih nego imaju priliku kroz druženje razmijeniti iskustva i poboljšati suradnju. Svakako valja naglasiti da zdravstvo ima glavnu ulogu u poticanju sportskih aktivnosti radi što zdravijeg življenja.

Liječnici će se natjecati u malom nogometu, odbojci, navlačenju konopca, stolnom tenisu, rukometu i šahu. Nermina Zonić, tajnica organizacijskog odbora Medecinijade 2007. kazala je da su pored domaćih sudjelovati i gosti iz Slovenije. “Pehare i medalje dobili su prva tri mjesta. Ovo je jedan vid dobre zabave gdje kroz igru nastojimo privući i naše građane na što veću fizičku aktivnost. Želimo se dobro zabaviti i družiti” kazala je Zonić. Dopredsjednik organizacijskog odbora dr. Suad Bijedić istaknuo je da je Medicinijada održavana i prije rata, ali zbog ratnih deštava prekinuta i ponovno je zaživjela 1999. godine.

“Entuzijasti Sjeveroistočne Bosne ponovno su pokrenuli sportske susrete zdravstvenih radnika. Nastojimo okupiti što više Domova zdravlja, ove godine to je 17 Domova zdravlja” kazao je Bijedić. Osnovni cilj Medicinijade je stvaranje prijateljstava između zdravstvenih radnika. Voditi brigu o zdravlju drugih je veoma drag, ali i iscrpan posao. Moto Medicinijade jest druženje, bez klasičnog pobjednika. Ne žele se praviti nikakve pobjede, jer vječna borba između zdravlja i bolesti ne traži pobjednike. Iako na kraju pobjednici budu proglašeni ipak stvarnoga nema.

“Očekivanja su samo da sve bude sportska borba i da se razvije jedna prijateljska nit koja će nam biti značajna u daljoj suradnji” kazao je dr. Bijedić. Valja naglasiti da među natjecateljima ima i profesionalnih sportaša, što je još više doprinijelo kvaliteti ovih susreta. Sudionici su jedino medicinski radnici, a nikakvo sudjelovanje sa strane ne dolazi u obzir. Medicinijada se ove godine odvijala pod pokroviteljstvom Vlade TŽ i Grada Tuzle.

Piše: Maja Nikolić

Tuzla odiše kulturnim manifestacijama

Izložba 18 bosanskohercegovačkih umjetnika u čast 800 godina od rođenja hazreti Mevlana Dželaluddina Rumija svečano je otvorena 6. rujna u BKC Tuzla.

Svoja djela izložili su Mirsada Baljić, Jasmin Čoso, Džemal Emrić, Šemsa Gavrankapetanović, Čazim Hadžimejlić, Amela Hadžimejlić, Seid Hasanefendić Trabzon, Džeko Hodžić, Alma Hošić, Harun Hošić, Irfan Hozo, Hamzaliya Muhić, Admir Mujkić, Dževdet Nikočević, Edin Numankadić, Amila Smajlović, Zarića Velić i Avdo Žiga. Čast da otvori izložbu pripala je akademiku Enveru Mandžiću. “Nasvakidašnjem povodu obilježavanja 800 godina od rođenja vjerojatno najpoznatijeg sufijskog pjesnika svih vremena i utemeljitelja derviškog tarikata mevlevija, hazreti Mevlana Dželaluddina Rumija, u godini koju je UNESCO posvetio obilježavanju ovog iznimno značajnog datuma, a koju Ministarstvo kulture Republike Turske odlučilo obilježiti održavanjem konferencija o liku i djelu Dželaluddina Rumija, kao i izvođenjem derviškog plesa u osamnaest gradova svijeta, pridružili su se i najznačajniji likovni umjetnici iz Bosne i Hercegovine. Naime, na sebi svojstven način, kolektivnom izložbom svojih djela nastalih nadahnućem iz nepresušnog izvora inspiracije i ilhama, u pet gradova od Sarajeva do Konye (Turska), 18 bosanskohercegovačkih umjetnika, poželjelo je, i svoju želju pretočilo u djelo kojem nema uzora u suvremenoj, a koliko je poznato ni starijoj povijesti ove zemlje.

Kako povod, a tako ni njegova realizacija nisu lišeni znakovite simbolike, 18 likovnih umjetnika asociira na prvih osamnaest bejtova najpoznatijeg dijela hazreti Mevlana Rumija” dio je govora Dr. Čazima Hadžimejlića.

U Međunarodnom ateljeu “Ismet Mujezinović” otvorena je i vrlo zanimljiva izložba fotografija Rudolfa Brunera Dvoraka. “Smatra se da je Rudolf Bruner - Dvorak najznačajnija osoba fotografije u češkim zemljama oko 1900. godine. Bio je prvi kojeg su u Češkoj označavali kao “fotografa trenutka” zato što se specijalizirao za fotografije događaja. Veoma često je putovao. Prvi značajan uspjeh je doživio na Jubilarnoj izložbi u Pragu 1891. gdje mu je pošlo za rukom da zabilježi nesreću balona po čemu je postao poznat. Brunerovi snimci su privukli i Franju Ferdinanda d’Este, prijestolonasljednika, kojeg je često pratio i fotografirao, kao i njegovu obitelj.

Taj odnos mu je otvorio put među plemićke krugove i druge predstavnike države, uključujući i cara Franju Josipa I”, rekla je na otvaranju izložbe Irena Gotzova, konzulica Češke Republike u Bosni i Hercegovini. Bosna i Hercegovina je bila za Čehe u 19. stoljeću gotovo nepoznata zemlja. Zbog vladavine Osmanlija, koja je trajala duže od četiri stoljeća, Bosna je bila gotovo izolirana od ostatka Evrope. Zato je i za fotografa Brunera bila pravo otkriće i umjetnički izazov. Najviše fotografija je napravio u Cazinu, gradiću na čijem je uzvišenju dominirala džamija s minaretom i medresom. Bio je fasciniran cazinskom čaršijom i njenim stanovnicima, trgovcima koji su sjedili pred svojim dućanima. Fotografirao je i muškarce okolnih sela u udobnim platnenim hlačama i širokim košuljama opasanim nekoliko puta platnenim pojasom, s glavom pokrivenom fesom, turbanom ili čelepušom, te obuvene u opanke od grube kože.

Maja Nikolić

“NJEMAČKI DANI - TUZLA 2007” IZLOŽBA FOTOGRAFIJA BERNHARDA WICKIJA

Na izložbi Wickia

U utorak, 11. rujna 2007. godine u Međunarodnoj galeriji portreta Tuzla u sklopu kulturne manifestacije “Njemački dani Tuzla 2007” otvorena izložba fotografija Bernharda Wickija. Izložba obuhvaća četrdeset fotografija, snimljenih tijekom putovanja kroz Njemačku, Francusku, Italiju, Bosnu i Hercegovinu, Maroko i Tunis.

Na otvorenju nazočnima se obratio direktor Međunarodne galerije portreta Čazim Sarajlić te direktor Goethe Instituta mr. Michael Schroen koji je upoznao nazočne s biografijom Bernharda Wickia. Kako je kazao, Bernhard Wicki je svjetsku slavu stekao filmom “Most” koji na jedan impresivan način govori protiv rata. Wicki nije bio samo redatelj. 50-ih godina prošloga stoljeća stvorio je i fotografski opus koji je osnova njegovog redateljskog djela, ali ujedno i individualni umjetnički rukopis. Wicki se prije svega koncentrirao na čovjeka i njegove svakodnevnice, a svojim radom je stvorio uvjerljivu sliku o vremenu nakon katastrofalnih događanja Drugog svjetskog rata. Izložba je za posjetitelje bila otvorena deset dana.

Ankica Stjepić-Čosić

Čazim Sarajlić i Michael Schroen

Patnje franjevacu od strane pravoslavnih vladika

(Fra Ignacije GAVRAN, "SUPUTNICI bosanske povijesti"- Sedam stoljeća djelovanja bosanskih franjevacu - drugo prošireno izdanje, "Svjetlo riječi" Sarajevo - Zagreb, 2007. godina)

Iskusni i učevisni fra Ignacije GAVRAN, autor knjige "SUPUTNICI bosanske povijesti"- Sedam stoljeća djelovanja bosanskih franjevacu - drugo prošireno izdanje, "Svjetlo riječi" Sarajevo - Zagreb, 2007. godina, sjajno prezentira i skreće pozornost na to kako aktualne dnevno-političke tvrdnje o povlaštenom položaju bosanskih franjevacu, u osmanskom carstvu, imaju i drugu, puno tamniju, stranu medalje. Istovremeno s nasiljem i ekonomskim izrabljivanjem, koje su vršili predstavnici turske države, pravoslavni patrijarsi i vladike nastavljaju svoju rabotu prema franjevcima.

Mito jače pod ahdname

"Osim turskih nasilja i, rekao bih - nezasitne gladi za novcem, bosanskim je franjevcima zadavalo veliku nevolju nastojanje pečkih patrijarha i drugih pravoslavnih vladika da skuće pod svoju vlast bosanske katolike i franjeve", apostrofira fra Ignacije GAVRAN. Ti nedostojni crkveni velikodostojnici bili su redovno grčkog podrijetla; velikim su mitom kupovali od Turaka crkvene položaje, a onda se kušali namiriti, kako su već znali visokim nametima svojih vjernika, a onda i od katolika. U tu svrhu izvadili bi od carigradskih činovnika ferman koji ih je na to ovlašćivao pa bi unajmili snažnu janjičarsku stražu i zaputili se da od franjevacu utjeraju harač. Sad su franjevci morali prizvati ili na pašu pozvati da dokažu da oni nisu iste vjere. Gotovo svako takvo suđenje iziskivalo je mito od obiju strana, ponekad i vrlo visoko, pa se valjalo cjenkati i natezati sa sucima oko iznosa toga mita. **Franjevci su se redovno pozivali na ahdnamu i na razne fermene, ali je na koncu odlučivalo mito.** Ovo je stanje Turcima, i u Carigradu i u Bosni, išlo u prilog pa su pravni položaj ostavljali uvijek nejasnim i dvoznačnim, jer su tako mogli uvijek iznova musti i jedne i druge kršćane. Ponekad bi zahtjevi pravoslavnih hijerarha došli u vrijeme kad je franjevcima dogorjelo do nokata zbog turskih globa i nameta i zato se ovo nepravedno uplitanje osjećalo još teže.

Patrijarh okružen janjičarima

Da se dobije neka konkretnija i jasnija slika o tome, fra Ignacije GAVRAN kronološki je naveo samo neke od nasrtaja pravoslavnih patrijarha i vladika na katolike.

Godine 1546. isposlovali su franjevci ferman u Carigradu da se obrane od presizanja pravoslavnih vladika.

Oko 1565. godine nasrnuli su vladike na franjeve i katolike najprije u Zvorničkom, a onda u Bosanskom sandžaku pa su ovi izmislili ferman od cara Sulejmana navedene godine.

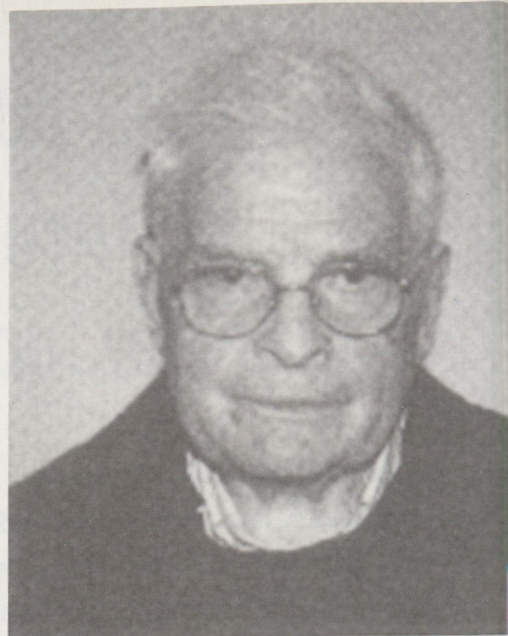
Franjevci su 1576. godine bili pozvani pred sarajevsko sudište, jer su vladike tražile da im katolici plaćaju ženidbene i druge crkvene takse i da imaju nadzor nad katoličkim crkvama; na traženje franjevacu izdao im je sultan ponovo ferman.

Godine 1594. dobavili su franjevci ferman da se zaštite od vladika.

Vladike su i 1632. godine tražile takse od katolika pa su dobili novi ferman od sultana.

Vrlo je težak bio napadaj 1661, 1662. i 1669. godine pečkog patrijarha Kalinika (u narodu poznatog pod imenom Stanislava). Potegao ih je na sud najprije u Livnu, pa u Banjoj Luci i napokon u Temišvaru i Sarajevu. Tom zgodom franjevci su morali žrtvovati 800.000 jaspri (ili 1.660 mletačkih dukata), osim što su mnogi bili zatvo-reni i batinani. O dramatičnom suđenju 1661. godine postoji i pjesma (spjevana možda od fra Stjepana Margitića), koja je donesena u Lašvaninovu LJE-TOPISU (izd. Sarajevo, 1981. str. 226).

Godine 1675. navalo je patrijarh, okružen brojnim janjičarima, na samostane u Imotskom i u Duvnu. Tom zgodom oba samostana izgubila su po 80.000 jaspri, a u prvo vrijeme i samu parnicu. Pomogao im je Dubrovčanin Marin Kaboga, koji je od sultana Mehmeda IV. isposlovao ferman

njima u prilog; tom zgodom sultan je izričito opozvao ranije izdani ferman.

Pedeset nasrtaja u 16. stoljeću

Glasovita je bila parnica vođena 1760. godine u Travniku, na kojoj je protiv pečkog patrijarha Gavrila i vladike Vasilija franjeve predvodio fra Filip Lastrić. Ona je franjeve stajala 1.136 venecijanskih zlatnika, koje su, uz visoke kamate, morali posuditi od trgovaca Turaka. Iako je patrijarh ovdje teško izgubio, njegov se nasljednik 1777. godine, zajedno sa svojim sinodom, potužio na "talijanske svećenike", koji - navodno - dovode pravoslavne pod vlast rimskog pape pa oni onda ne priznaju pravoslavne crkvene vlasti. Turci, uvijek kimni na papu, izdaju ferman da se takvi svećenici uhvate i kazne. S tim fermanom u ruci pravoslavni su više puta ugrozili biskupa fra Marka Dobretića kad je dolazio u Mostar da dijeli svetu potvrdu. Dobretić je bio oslobođen optužbe, ali je fojnički samostan prvi put morao, zbog toga, platiti 543 groša. Međutim, stvar nije bila time završena, jer je Dobretić na nove optužbe morao više puta ići na sud 1778. i 1779. godine. Da se samostan i hercegovački fratri obrane, morali su Turcima dati 1.300 talira mita. I nešto kasnije, 1781. godine, pokušao je hercegovački metropolit Ananija podvrgnuti hercegovačke župnike i katolike pod svoj "harač" i "lijepo" im savjetovao da im je bolje davati njemu s mirom to što traži nego se goniti po turskim sudovima.

Fra Ignacije je GAVRAN naveo i citirao dokumente koji svjedoče o samo nekoliko nasrtaja pravoslavnih patrijarha i vladika na franjeve i katolike. Samo za 16. stoljeće nabrojao je 50 takvih slučajeva. Posebno je istaknuo kako je svaki ferman, osim putovanja u Carigrad i truda oko njihova dobivanja, stajao i veliku svotu novca, ponekad i do 2.000 groša (odnosno do 500 cekina), pa je i to značilo veliko i suvišno odlijevanje novca. Nisu posebno spominjana fizička nasilja od strane pravoslavnaca o kojima se može saznati iz dopisa fra Stjepana Zlatarića, provincijala, od 1. svibnja 1604. godine, koji govori o zlostavljanjima franjevacu (trojica su bila na smrt isprebijana). Ta trajna ugroženost natjerala je Franjevački red da donese u Rimu zaključak, 1679. godine, da se pošalju dvojica braće u Carigrad; koji će "paziti na zasjede Grka" - čitaj pravoslavnih patrijarha i vladika.

Priredio: Nikola J. IVANOVIĆ

Ministar bez posla i narodna briga

Nedavno me jedan znanac pitao što radi gospodin Rado PEJIĆ, ex-ministar pravosuđa u Vladi Tuzlanske županije i još sa žaljenjem dodao pitanje kako li sada živi.

Obzirom na to da je gospodin Pejić diplomirani pravnik i da najmanje pola godine, po isteku mandata, prima ministarsku plaću neimenovanog znanca obavještavam kako Pejić bolje, odnosno luksuznije, živi i od mene i od njega.

P.S. Koliko znam, a ne znam puno, ne prima honorar za obavljene dužnosti predsjednika Opcinskoga odbora HDZ-a Tuzla.

Direktoru Službe za zapošljavanje Tuzlanske županije, Šemsi BERBIĆU, svojevremeno je jedan znanac i susjed iz Banovića, inace član SDA, rekao kako na izborima neće dobiti glas ni od svoje supruge.

Vispreni i lucidni SDP-ovac Šemso je smireno replicirao, riječima: "I ja znam da za mene neće glas dati moja supruga, ali sam sasvim siguran da ću dobiti od tvoje."

Svi daljnji razgovori, poslije ove dvosmislene Šemsine kontre, su prekinuti.

Često sam pozivao čitatelje Hrvatskoga glasnika na suradnju u ovoj rubrici, ali nisam dobio niti jedan odgovor.

Glede toga najviše se ljutim na Zvonka BOSANKIĆA, generalnog tajnika Društva "Hrvatski dom" Tuzla i sina mu Mladena, sve boljeg i produktivnijeg novinara Tuzlanskoga lista.

Ljutnje temeljim na spoznajama kako je Bosankić stariji čovjek vrcava duha i dobar humorista, a kako iver ne pada daleko od klade, sličnih potencijala sigurno ima i Bosankić mlađi, ljepši i perspektivniji.

Hadži Jovan MITROVIĆ, zastupnik u Zastupničkom domu Parlamenta Bosne i Hercegovine, iz Zvornika, na jednoj od sjednica je skrenuo pozornost na to kako bi državni organi BiH morali intervenirati u svezi naplate prinadležnosti, od Srbije, a radi korištenja bh. zemljišta od strane srbijanske Hidroelektrane "Mali Zvornik".

Pa vi sada recite kako nitko od dužnosnika iz Republike Srpske ne djeluje i interesu Bosne i Hercegovine, a spram Republike Srbije. Ili je ovo samo izuzetak koji potvrđuje pravilo.

P.S. Mitrovićeva titula hadži(ja) u izravnoj je vezi s njegovim odlaskom na pravoslavni hadž u Jerusalem.

Na krivo (o)gledanje gospodin Mijo KREŠIĆ, zamjenika ministra sigurnosti Bosne i Hercegovine, inspirirao me prigodom gostovanja u programu Televizije Tuzlanskog kantona, kada je rekao, između ostaloga, kako u njegovom ministarstvu ima više od 100 upražnjenih radnih mjesta.

Glede nepopunjenih radnih mjesta i/ili dužnosti, javljam mu se za honorarom glasnogovornika ili još bolje na savjetničko mjesto za odnose s javnošću.

P.S. Može i na daljnjski, odnosno da to obavljam iz Tuzle i to za sitan honorar.

Nedavno sam u tuzlanskom Konzulatu Republike Hrvatske predao dokumentaciju za dobivanje putovnice. Uljudni, ljubazni i profesionalni službenici su za te potrebe, o njihovu trošku, kopirali originale domovnice i rodnoga lista.

Domacim vlastima, vlastodršcima i birokracijama ne bi pale krune s glava ako bi ovu formulu prepisali, a i građani bi bili puno, puno zadovoljniji.

Često čitam i slušam priče o trgovini ljudima, a kada malo bolje razmislim o tomu, ne preostaje mi ništa drugo nego da ostanem razočaran.

Za razliku, vjerujem, od većine nisam samo razočaran posljedicama ovoga kriminala i njegova nedovoljna suzbijanja, nego i radi toga što mene nitko neće da kupi.

Zaključujem kako sam u svezi s ovim ili potrošena ili kvarna roba.

Franjevačka provincija Bosna Srebrena, asociira me i na srebro. Unatoč tomu što poznajem relativno veliki broj ujaka-franjevacu, nikako mi ne uspijeva dokopati se svojega grumena srebra.

Ipak, u povremenim druženjima i ugodnim razgovorima s fratrima postajem bogatiji za velike količine duhovnoga srebra, a osobito u ljudovanju s fra Petrom MATANOVIĆEM.

U rubrici ZDRAVLJE Hrvatskoga glasnika, glodur (glavni i odgovorni urednik) gospodin Juraj NOVOSIL, u jednom od priloga prenosi savjet kako crno vino štiti pluća i servira nam priču o tibetanskim receptima dugovječnosti.

Ne sumnjajući u humane i plemenite Novosilove namjere, ostao sam zbunjen poslije čitanja ovih tekstova.

S jedne strane nije mi jasno kolike čaše za vino trebaju biti i koje vino treba piti, a s druge Tibet mi je toliko daleko pa i ne pomišljam na te recepte.

Krivo (o)gledao: Nikola J. IVANOVIĆ

Ca-C 1000 Sandoz®

Ca-C 1000 je jedinstvena šumeća tableta prijatnog okusa, koja sadrži toliko vitamina C kao 17 narandži i toliko kalcija kao 1 čaša mlijeka.

Ca-C 1000 je odličan izbor:

- pri liječenju prehlade i gripe
- za sve, koji se neuravnoteženo hrane
- kada osjetimo pomanjkanje energije
- u starosti
- pri dužoj bolesti ili poslije nje
- za pušače
- za vrijeme trudnoće i dojenja
- kod fizičkog napora (sport)
- u stresnoj situaciji
- za adolescente (kod brzog rasta)
- poslije operacije
- pri dijetama mršavljenja

Prije upotrebe pažljivo pročitajte upute! O rizicima i neželjenom djelovanju posavjetujte se sa liječnikom ili farmaceutom.

MEDIS

NOVARTIS

OBIČNI VELIKI LJUDI

Majka fra Franje Martinovića proslavila osamdeseti rođendan "Njen pognut lik i prosjede njene kose Odavna je već zališe suzama. O, majko žalosna! Kaži, što to sja U tvojim očima?"

Dragutin Tadijanović

Danas, kada je čovjek uz pomoć znanosti i tehnike olakšao sebi svakodnevnicu gotovo u svim područjima života, život mu se čini i ljepšim i ispunjenijim. Međutim, nije rijedak slučaj da stariji ljudi, koji se također znaju često služiti pomagalicama što ga je novo doba donijelo, kažu kako je onda, nekad, u ono vrijeme život bio, ipak nekako prirodniji. Znaju oni i za kompjutere, mobitele i druge uređaje, bez kojih njihova djeca ne mogu niti zamisliti svoje živote, ali opet je sjelo, druženje i pjesma za njih ljepši način komunikacije.

U Bosni, zemlji gdje je povijest bila i bogata i surova, u njezdima planine Majevica jedna je takva žena proslavila svoj 80. rođendan. I ne bi to bilo ništa neobično, što bi pero trebalo zabilježiti, da se ne radi o majci devetero djece, od kojih su tri kćeri: Danica, Mara i Ana časne sestre, dok je jedan sin, Franjo, bosanski franjevac.

Tako se brojna obitelj okupila da bi proslavila rođendan Janje Martinović, skromne žene, Hrvatice katolkinje, čija je vjera nadjačala sve nedaće, koje su se pred nju postavljale.

Upravo je Janja jedna od onih žena starog kova, privržena svojoj kući i avliji u Straži, hrvatskom selu u općini Srebrenik.

Tako je Janja ostala bez muža lve, a i kćeri i sinovi napustiše rodnu Stražu, jedni zbog školovanja, drugi za poslom te tako ostade sama u svojoj Straži, ali kao što i sama reče, tako je i najbolje, jer čovjek treba, pa makar i sam, ostati gdje mu je kuća. Sin Franjo je fratar već 16 godina i sada je na službi kao župnik eupe Breške. Jedini je on blizu svoje majke Janje i kada nema previše obaveza, zna on i navratiti. Pitoma Straža priča bezbroj ovakvih priča, kao i mnogo sela, o nepoznatim, ali velikim ljudima, jer okupiti devetero svoje djece u njihovu rodnom domu je, složiti ćete se, neizmjerena sreća i bogatstvo.

I oni mobiteli, televizija i kompjuteri istina, čine život jednostavnijim, ali ovakva okupljanja i osjećaj pripadanja svome kraju, rodnoj grudi, na kojoj majka sa rumenim obrazima i sijede kose, "pogleda" svoje kćeri i sinove, znače čovjeku puno, puno više.

Mladen Bosankić

KRATKE VIJESTI

POSJET MSGR. DR. ANTUNA ŠKVORČEVIĆA POŽEŠKOGA BISKUPA

Msgr. dr. Antun Škvorčević dolazi u posjet 3. listopada Franjevačkom samostanu u Tuzli prigodom blagdana sv. Franje Asiškoga. Biskupa će dočekati u 13 sati franjevci u samostalnoj crkvi Sv. Petra i Pavla u Tuzli.

Nakon pozdrava, franjevci će s vjernicima pješice hodočastiti u Šikaru na obred preminuća Sv. Franje.

Na blagdan sv. Franje, 4. listopada, msgr. dr. Antun Škvorčević će slaviti sv. misu u Šikari s početkom u 11 sati.

Poslije podne biskup će posjetiti Katolički školski centar "Sv. Franjo", gdje će slaviti Sv. misu u 17 sati, a poslije misnog slavlja prisustvovati će svečanoj akademiji povodom dana KŠC "Sveti Franjo" u Tuzli.

Franjevački samostan
Sv. Petra i Pavla Tuzla

HODOČAŠĆE GOSPI GRADOVRŠKO-BAČKOJ

nedjelja, 7. listopada 2007. godine

Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Bosni i Hercegovini
Ulica Mehmeda Spahe 16, Sarajevo
Tel. 387/33/444 330, 444 331 Fax. 387/733/472 434

Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Bosni i Hercegovini hrvatskim državljanima, na temelju članka 17. stavak 2. Zakona o popisima birača (Narodne novine 19/07) daje

OBJAVU O PRETHODNOJ REGISTRACIJI BIRACA

Radi provođenja glasanja na izborima u Hrvatski sabor pozivaju se na prethodnu registraciju u diplomatsko-konzularnim predstavništvima RH u BiH:

- birači koji imaju prebivalište u Republici Hrvatskoj, a trajnije borave u Bosni i Hercegovini,
- birači koji nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj a promijenili su prebivalište u inozemstvu (npr. iz Austrije došli živjeti u BiH)
- birači koji nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj a promijenili su mjesto prebivališta unutar Bosne i Hercegovine (npr. iz Mostara došli živjeti u Sarajevo)
- birači koji nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj a promijenili su mjesto prebivališta unutar pojedinog konzularnog područja (npr. iz Žepce došli živjeti u Sarajevo)
- birači koji nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj, a nisu uvedeni u popis birača.

Zahtjevi za prethodnu registraciju birača može se podnijeti radnim danom od ponedjeljka do petka u terminu od 09 do 15 sati i to u:

- Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Sarajevu, Konzularni odjel, Skenderija 7, (tel. 033 651 451, 033 442 591, fax 033 650 328)
- Generalnom konzulatu Republike Hrvatske Mostar, Zagrebačka 8, (tel. 036 316 630, 036 315 631, fax 036 315 630)
- Generalnom konzulatu Republike Hrvatske Banja Luka, M. Kranovica 1, (tel. 051 348 801, 051 348 802, 051 348 803, fax 051 304 000)
- Konzulatu Republike Hrvatske Tuzla, Kazan mahala 1, (tel. 035 258 360, 035 258 330, fax 035 258 350)

Napomena: Birači bez prebivališta u Republici Hrvatskoj koji nisu mijenjali mjesto prebivališta u BiH nisu obvezni izvršiti prethodnu registraciju ali mogu izvršiti pregled popisa birača i putem web stranica www.zagreb.hr.

Za prethodnu registraciju potrebno je predociti važeću hrvatsku putnu ispravu ili osobnu iskaznicu, domovnicu ili rješenje o stjecanju hrvatskog državljanstva.

Biraci bez prebivališta u Republici Hrvatskoj koji će se na dan izbora zateći u Republici Hrvatskoj trebaju se prethodno registrirati pri nadležnom tijelu u Republici Hrvatskoj koje vodi popis birača prema mjestu njihova boravka ali tek nakon raspisivanja izbora.

Prethodna registracija birača za glasanje u Bosni i Hercegovini mogu obaviti prema prebivalištu ili boravištu na odgovarajućem konzularnom području najkasnije 14 dana prije dana određenog za održavanje izbora. U istom roku birači mogu odustati ili promijeniti prethodnu registraciju.

Istodobno vas obavještavamo da pregled popisa birača možete izvršiti i putem web stranice:

- Središnjeg državnog ureda za upravu www.uprava.hr. (za birače koji imaju prebivalište u Republici Hrvatskoj)
- Središnje evidencije popisa birača i birača upisanih u popis birača Grada Zagreba putem www.zagreb.hr. (za birače koji imaju prebivalište u Gradu Zagrebu i Bosni i Hercegovini).

Veleposlanik: dr. sc. Josip Vrbošić v.r.

Poštovani,

Kao što ste već upoznati, u Republici Hrvatskoj će se koncem studenog ove godine (toca datum još nije utvrđen, spominje se 25.11.2007.) održati izbori za zastupnike u Hrvatskom saboru. Posebno skrećemo pozornost da je rok za prethodnu registraciju najkasnije 14 dana prije održavanja izbora. Unaprijed se zahvaljujem.

S osobitim poštovanjem.
Generalni konzul: mr. sc. Josip Juras

HODOČAŠĆE VRHBOSANSKE NADBISKUPIJE SVETIŠTA MAJKE BOŽJE BISTRIČKE

Hodočašće Vrhbosanske nadbiskupije u Mariju Bistricu predvodit će uzoriti kardinal Vinko Puljić, nadbiskup Vrhbosanski, u nedjelju, 14. listopada 2007. godine.

Život poznatih

Bez žalbi

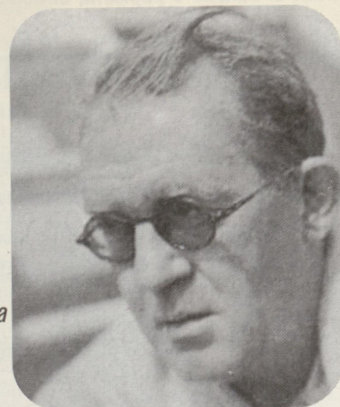
Kada su zapitali britanskog državnika i pisca Winstona Churchilla (1874.-1965.), koji je bio poznat i kao slikar amater, zašto slika samo pejzaže, on je odgovorio:

"Zbog toga što se nikad nijedno stablo nije požalilo da ga nisam vjerno naslikao!"

Drama

Jedan od najpoznatijih svjetskih redatelja i potpisnika velikog broja filmskih klasika (Poštanska kočija, Plodovi gnjeva, Kako je bila zelena moja dolina, Moja draga Klementina, Miran čovjek...) John Ford (1895.-1973.) jednom je rekao:

"Zamislite, publika s velikom napetošću gleda film čitava dva sata da bi dočekala vjenčanje dvoje protagonista. Inače, u običnom životu, drama tek tada počinje."

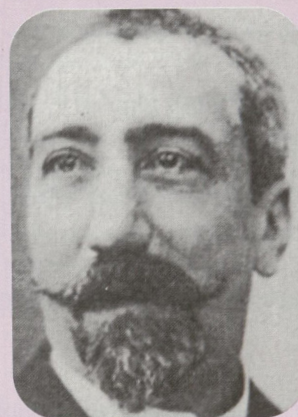

Trnje i ruže

Šetajući Luksemburškim parkom u Parizu, jedan prijatelj rekao je slavnom francuskom književniku Antolu Francu (1844.-1924.):

"Ovdje će vam poslije vaše smrti podići spomenik."

"Da? Tko zna koliko će koštati! Zašto mi ne daju sada taj novac? Eto, u životu je, na žalost, tako: trnje dobivaju živi, a ruže mrtvi", odgovorio je France.

Prvi znak

Jedna već vremenita glumica, koja je uporno skrivala svoje godine, reče u društvu operetnog pjevača i šansonijera Muricea Chevaliera (1888.-1972.):

"Na prvi znak starosti ja ću se ubiti".

"Onda vi već odavno niste među živima", zajedljivo je primijetio Chevalier.

Stabla

Slavni glumac Charlie Chaplin (1899.-1977.) dao je nalog svom vrtlaru da zasadi stabla kestenova. *"Ali gospodine",* pobunio se vrtlar, *"to drvo raste vrlo sporo. Potrebno je gotovo čitavo stoljeće..."*

"Onda odmah na posao", odgovorio mu je glumac, *"više nemamo ni minute za gubljenje!"*

Dug i bučan

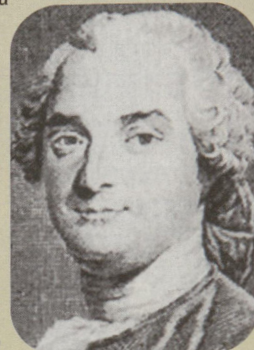
Kad se engleski romanopisac Evelyn Wugh (1903.-1966.) u lipnju 1941. vratio s grčkog ratišta, gdje je sudjelovao u borbama za Kretu kao britanski vojnik, zamolili su ga da opiše svoje prvo ratno iskustvo. On je samo kratko napisao:

"Rat je poput njemačke opere - previše dug i previše bučan".

Nisu one krive

Književnik Charles Pinot Duclos (1704.-1772.) zatekao se na nekom prijemu gdje se govorilo o nevjernosti žena i unatoč mnogim optužbama na njihov račun, Charles je ipak stao na njihovu stranu:

"Vidite, dragi prijatelji, stvari stoje ovako. Mi uzimamo žene zbog onoga što one nisu, a kasnije ih napuštamo zbog onoga što one jesu. Nisu, dakle, one krive što mi ne znamo šta hoćemo!"

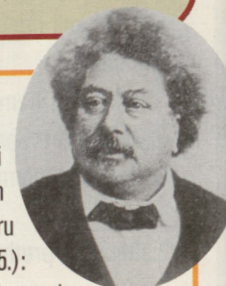
Bijeda i glupost

Jednoga dana neki bogati bankar obratio se francuskom romanopiscu i dramatičaru Alexandru Dumasu (1824.-1895.):

"Mislim da umjetnici i pisci moraju biti siromašni jer samo bijeda i neimaština potiču na stvaranje".

Dumas mu je odgovorio:

"To je isto da ja kažem kako bankari u pravilu moraju biti glupi, jer ih njihovo bogatstvo zaglupljuje".

Prvi znak

Jedna već vremenita glumica, koja je uporno skrivala svoje godine, reče u društvu operetnog pjevača i šansonijera Muricea Chevaliera (1888.-1972.):

"Na prvi znak starosti ja ću se ubiti".

"Onda vi već odavno niste među živima", zajedljivo je primijetio Chevalier.

Fenix

Zdravlje

Brusnica protiv infekcije

Znanstvenici su iz soka brusnice izolirali spoj koji je vrlo djelotvoran u borbi protiv infekcija mokraćnih putova. Čini se da spoj djeluje tako da uništava sitne dlačice koje rastu na površini bakterijskih stanica, posebno *Escherichie coli*, koja je čest uzročnik urinarnih infekcija. Nakon što im se unište dlačice, bakterije se više ne mogu hvatati za stanice mokraćnih putova. Spoj izoliran iz brusnica ubraja se u kategoriju tanina.

kolesterola. Sada je jasno da raspoloženje ima utjecaj samo na HDL.

Običan doručak potrebniji je tijelu nego savršen i kvalitetan ručak.

Hormoni ne štite zdravlje

Hormonsko nadomjesno liječenje ne štiti žene od srčanih i drugih oboljenja kako se do sada mislilo. Naprotiv, to može potencirati opasnost od bolesti, i to osobito u žena 60-ih godina života te onih koje su kasno počele s hormonskim liječenjem.

Spol nije presudan

Većina tvrdnji o povezanosti nekih bolesti sa spolom posve je neutemeljena, tvrde grčki znanstvenici. Naime, tek nakon što objave neku od takvih vijesti znanstvenici se obično vrate istraživanju povezanosti bolesti s dobi, načinom života, genetskim naslijeđem i sličnim faktorima. Razlike među spolovima su, dakle, vrlo često samo marketinški trik.

Tjelovježba i srce

Prema istraživanjima američkih znanstvenika, pretjerano vježbanje najvjerojatnije pogoršava stanje kod osoba s visokim krvnim tlakom te povećava opasnost od oboljenja srca. Ta je tvrdnja zasad dokazana tek laboratorijskim pokusima, a istraživanja se nastavljaju.

Ogovaranje jača veze

Nakon dobre partije ogovaranja ne morate nužno osjećati krivnju jer ste, tvrde psiholozi iz Galesburga, možda učinili nešto dobro za sebe. Ogovaranje, odnosno razmjena informacija o drugim ljudima, jača veze među ljudima.

Depresija ili nešto drugo?

Prema vodećem britanskom psihijatru prof. Gordonu Parkeru, liječnici u velikom broju slučajeva pacijentima dijagnosticiraju depresiju, a zapravo je riječ o osjećaju nezadovoljstva i nedostatku životnog poleta. To je, tvrdi prof. Parker, vrlo opasno jer se normalna emotivna stanja tretiraju kao bolest, a ljudi uzimaju lijekove kako bi se nosili sa svakodnevnim životnim izazovima.

Stres je koristan

Ljudi koji u stresnim situacijama ostaju smireni potiču podizanje razine korisnog HDL kolesterola u krvi, priopćeno je na skupu Udruženja američkih psihologa. Do sada se smatralo da stres šteti krvožilnom sustavu jer se u ljudi koji se dobro nose sa stresom naprosto smanjuje razina lošeg LDL

Redovito mokrenje

Ako dijete zahtijeva odlazak na mokrenje, čak i ako je tek nedavno ispraznilo mjehur, vjerujte njemu, a ne svojoj procjeni. Iako se roditeljima ponekad čini kako djeca pretjeruju, vrlo je opasno učiti ih da zadržavaju mokraću. Tako se, naime, mogu razviti infekcije urinarnog trakta te ozbiljno ugroziti zdravlje bubrega.

Kavom i povrćem protiv raka

Brokula, kupus i kelj su, zahvaljujući antikanцерогеним svojstvima diindolylmetana (DIM) - kemikalije koju sintetizira jedan od sastojaka ovih vrsta povrća - najveći saveznici našeg imunološkog sustava. Istraživanja provedena na životinjama pokazala su da DIM može doslovce zaustaviti rast nekih stanica raka.

Šalica kave tijekom tjelovježbe mogla i potaknuti samouništenje pretkanceroznih stanica oštećenih UV zrakama, tvrde američki znanstvenici. Naime, stanice s oštećenom DNA programirane su za samouništenje, što se ne dogodi uvijek, pa one mogu postati cancerogene.

Kombiniranjem kave i tjelovježbe, proces njihova samouništenja povećava se za 95%.

Dobrodošli ugljikohidrati

U različitim su popularnim i široko prihvaćenim dijetama ugljikohidrati dugo vremena bili zabranjeni. Zatim su neko vrijeme dijeljeni na "dobre" i "loše". Sad se došlo do spoznaje da ugljikohidrati s niskim glikemičnim indeksom (GI) čak mogu olakšati mršavljenje. Naime, što ugljikohidrat ima niži glikemični indeks, dulje vas održava sitima.

Stoga, držite li dijete jer želite smršavjeti, osigurajte si mnogo voća i namirnica punog zrna, jer imaju niski glikemični indeks, pa nećete toliko često osjećati glad.

Preskakanje doručka je štetno

Doručak je najvažniji dnevni obrok. Dok spavamo, u tijelo ne unosimo hranu, i to otprilike osam sati, te je neophodno prekinuti tu apstinenciju. Iako ljudi koji preskaču doručak kasnije u danu nadoknade svoje energetske potrebe, teško će nadoknaditi sve minerala i vitamina koji su potrebni za jutarnje "podizanje sustava".

Jedite lagano i pravilno

Uz jednostavna prehrabna pravila organizam i uz niskokaloričnu prehranu može dobiti sve važne vitamine i minerale u optimalnim količinama. Dva do tri puta dnevno treba jesti mliječne proizvode s minimalnim udjelom mliječne masti, ali zato bogate kalcijem. To su sir, svjež sir i jogurt. Pet puta dnevno treba pojesti voćni ili povrtni obrok; primjerice, za doručak pojedite muesli s jabukom, tijekom dana u dva tri navrata čašu soka od rajčice i/ili voće, a navečer salatu.

Grožde

Jedan od simbola jeseni je grožde. Jesenska plodnost i bogatstvo kao da se održava u njegovu sastavu i karakteristikama. Konzumiranje grožđa preporučuje se osobama s povišenim krvnim tlakom jer to voće ima blagi diuretički učinak, a dobro čini i oboljelima od artritisa i reumatizma.

Pozitivno djelovanje grožđa na srčano-krvožilni sustav očuvano je i u vinu. Umjereno konzumiranje crnog vina (za žene jedna manja čaša dnevno, za muškarce dvije) povećava razinu HDL (dobrog), a smanjuje razinu LDL (lošeg) kolesterola u krvi. Tu zaštitu srčano-krvožilnog sustava pruža tvar resveratrol, biljni pigment visoko koncentriran u koštici i opni grožđa. Vino sadrži i bioflavonoide, tvari moćnog antioksidativnog djelovanja, koje ljudski organizam lako apsorbira. U crnom ih je vinu puno više nego u bijelom. Razloga za konzumiranje grožđa doista je mnogo. Poslužite ga samostalno ili uz dobar sir i uživajte.

Birajte prirodne omega-3

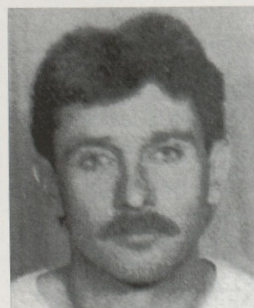
Nezasićene, omega-3 masne kiseline maksimalno su učinkovite samo ako ih uzimate u prirodnom obliku, putem namirnica koje ih sadrže (ribe, orašastih plodova i zelenog povrća). Ove korisne masnoće u umjetnom obliku naše tijelo ne iskoristava dobro kao prirodne omega-3.

Ljekoviti pripravnici

PROTIV MLOHAVE KOŽE: u 1 litru kišnice ili mineralne vode stavite prstohvat lavande i koprive, te pola prstohvata rospasa i pustite da stoji preko noći. Dobivenom otopinom nekoliko puta dnevno trljajte kožu.

VITA

in memoriam

SJEĆANJE

Dana 16. rujna 2007. godine navršilo se petnaest godina od smrti našeg dragog sina i brata

FRANJE JOKIĆA

Prošlo je petnaest tužnih godina od kada nisi sa nama. Bol i tuga su isti kao onoga dana kada si nas ostavio. Uvijek smo ponosni na tebe što smo te imali. Nikada te nećemo zaboraviti sine moj. TVOJI NAJMILIJ: otac, brat i sestra s obiteljima.

SJEĆANJE

MARKO VRBICA

20. 10. 2003.
- 20. 10. 2007.

S ljubavlju i poštovanjem čuvamo uspomenu na tebe
TVOJI NAJMILIJ

POGREBNE USLUGE

26 godina uz Vas

INTERVENCIJE od 00-24 h
GSM: ++387 61 135 882, 061 732 711, 061 896 777
Tel/fax: ++387 (0) 35 251 512

**-PRODAJA SVIH VRSTA I MODELA SANDUKA
TE PRATEĆE POGREBNE OPREME PO
NAJPOVOLJNIJIM CIJENAMA
-PREVOZ UMRLIH I ESHUMACIJE NA TERITORIJI
BIH I IZ INOSTRANSTVA SA SVOM PRATEĆOM
DOKUMENTACIJOM
-JEDINI U BIH IZNAJMLJUJEMO POKRETN
RASHLADNI UREĐAJ ZA POKOJNIKA
-IZRADA POSMRTNICA, VIJENACA, SUZA,
IKEBANA, BUKETA... SA DOSTAVOM NA
KUĆNU ADRESU**

- SVE NA JEDNOM MJESTU -

POGREBNO DRUŠTVO HIMEL-AG d.o.o. TUZLA

VI. Mišković Zoran Dežurstvo: 0-24

Biro Gradina bb Tuzla

Tel./fax 00 387 35 264 727

GSM: 00 387 61 151 482, 733 489,

00 387 61 739 515

Cvjećara

Hasana Brkića bb Tuzla

Tel/fax: 00 387 35 280 437 Mob.

00 387 63 894 444, 894 445,

00 387 894 446

franjevački samostan tuzla
hkd "napredak" tuzla

Orguljaški koncert

Frane Thomasa
Martinčevića

30. rujna 2007. godine u 19⁰⁰ sati

glasnikova SKANDINAVKA

AUTOR: ROBERT STRAUS	USPOSTAVLJATI RAVNOTEŽU	PRIJATAN MIRIS	KLJUŠE, ISLUŽENI KONJ	VRSTA NARODNOG PLESA	HRV. BLAŽENIK KANONIZIRAN 1995. god.	LATINSKI PRIJEDLOG	AUTO OZNAKA TAJLANDA	RJEKA U ITALJI	BILJKA IZ PO- RODICE TRAVA, KUNICA	GLAZBENA PREDIGRA LIM. POSUJE ZA VODU	DIVLJE PATKE	DOMAĆE GOVEDO	LJUBAVNA STRAST	SREDNJO- VJEKOVNI VITEZ	OZNAKA ZA "TAKSA"	JEDNAKI, ISTOVJETNI	TELEČAK, NAPRETNJAČA (množ.)	SPEČAVANJE KAZNOG ORGANIZMA
TLAKOMJER																		
UGASLI VULKAN U TURSKOJ							PODRUČJA KNJIGA (traga.)									DOŽIVALJAJ U VRIJEME SPAVANJA		
PRIVREMENO BORAVIŠTE, TABOR						HROM, ŠEPAV SLAVENSKA PLAMENA						PLEME DAIJAKA NA BORNEU			VRSTA EKSPLOZIVA PILA			
UZDAH NEGODO- VANJA				OTOČJE U MOLUCIMA RODJA, RESA				SREDSTVA ZA ANEST. MEZOPOTAM BOZANSKO										
KRAT. SAD DRŽAVE NEBRASKA			DODIR, VEZA									JELO OD KRUMPIRA POKAZNA ZAMJENJICA				"BIDEM"	OSOBNE KOJE KALEME	ITALIJA JEDINICA ZA OŽUJNU
KOJI JE JASNO ODREBEN								MORALIST, ETIČAR "TEMPO"							"SPORTSKI KLUB"			
TREĆI SAMO- GLASNIK		SVOSSTVO ISUSOV UČENIK								KUKAC SLIČAN PČELI				ONDIJE ONAMO RILJANSKI BLAGDAN BOM				
GRAD U UGANDI														KRIŽANAC, MJEŠANAC				
ZADAH, MIRIS				ZAD. SLOVO LATINICE HARMONA ZA OTKUP TRAVE										ŽENA FENICKOG KRALJA ALKINJA				
ROBENDAN- SKI KOLAČ														BUDISTIČKI SVEČENIK				PATVORINA
STARI GRAD U KILIKIJI			"RADNO VRIJEME" MORSKI GREBEN											KRATICA ZA "ANNO"		ZEMLJIŠNE MJEJE AMNESTIJA		
OGOVARANJE, SPLETKARENJE														DRUGI NAZIV ZA JEGULJU			"METAR"	GLASNICI NA KONJIMA
VLASNIK KAPITALA														POKUSI, EKSPERIMENTI				
ANKER, SIDRO														KRATICA ZA "SVOJERUČNO"			"ASTATIN"	MJESTO NEDA- LEKO ZADRA
ZNAM ZA ELEMENT ALUMINIJA			NUJMAČKI PRIJEDLOG UČESTALI GLAGOL															
KEMIJSKI ZNAM ZA FOSFOR		JEZERO U S. AMERICI ELEMENT "KRIFTON"					PREMA BIBLIJI ŽENA PRAOČA ABRAHAMA	UZBUDLJIV KRIMI ROMAN	EGIPATSKI BOG SUNCA	ŽITELJI AZIJE	MAKEDONSKA PJEVAČICA SPIROVA	"ALLIED TRAVEL OFFICE"		VRATARNICA, PORTIERNICA				
GRČU GRADITELJ U PERIKLOVO DOBA						STRIMNA DIZNIJEVA JUNAKINJA								KEMIJSKI ELEMENT PIRINEJSKA DIVOKOZA				
ČASAK, TRENUTAK						NAMETNICE CRKVENO PRAVILO								STRELJIŠTE NAJSJAJNIJA ZVJEZDA				KREDIT, POZAJMICA
ŠESTI TON GLAZBENE LIJEVICE		GROBARI DIO GLAVE							STVARANJE VLAKANA SPANJSKO ŽENSKO IME					SLJED, SERIJA PTICA TRKAČICA				
RJEKA NA SZ KONGA				JUDEJSKA KRALJICA RJEKA U BJELORUSJI								OTOK U ALEUTIMA PRIMORSKO ŽENSKO IME					"AMPER"	OTOK U OTOKU ARU
MORALNI IDEAL							GLUMICA BEGOVIĆ AUTO OZNAKA KRALJICA			JAP. SLIKAR TATSUO "ENIGMATIČKE NOVINE"							USKLIK DOŽIVANJA USKLIK TUGE	
MUŠKO IME, STJEPAN OD MILJA						SLABOUMNIK "ALT"							IVANOVA IMENJAKINJA "KJEMČKA"					
ŽITELJ TAVANA									DUHOVNI I SVJETOVNI SUD STARE JUDEJE									

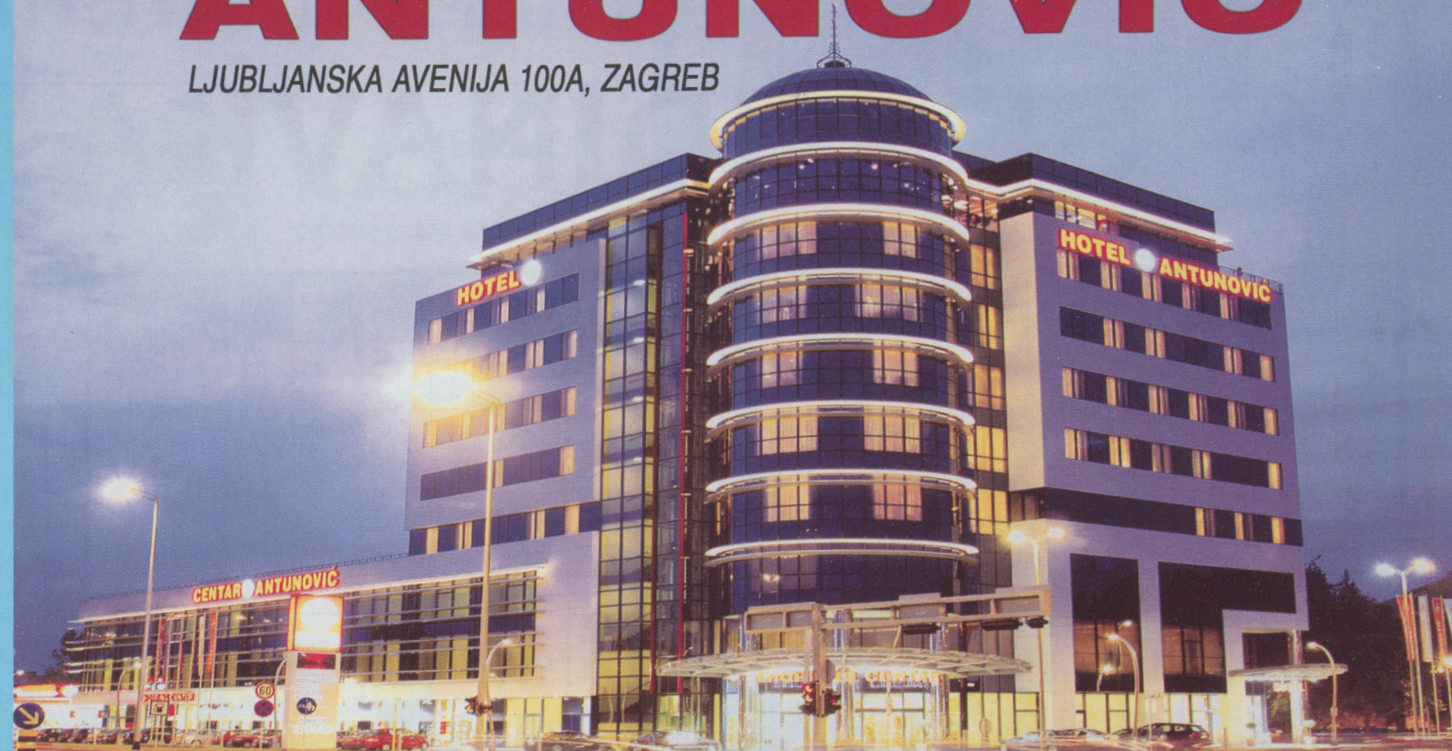

Glasilo
Hrvatskog kulturnog društva
"Napredak" Župe Soli
List za kulturu i
društvena pitanja

Osnivač i izdavač: HKD Napredak, Tuzla • Za izdavača: Dr. sc. Miroslav Petrović, predsjednik HKD Napredak • Glavni i odgovorni urednik: Juraj Novosel • Urednik: Ivica Kovačević • Lektor: Alen Matošević • Uredništvo: Zdravko Anđić, Nikola Čiča, Vlado Kerošević, Ivica Kovačević, Juraj Novosel, Ankica Stjepić - Čosić • Urednik fotografije: Martin Antunović • Unos teksta: Kata Čajić • Adresa: Tuzla, Kazan mahala 2/II • Tel/fax: 035/257-038 • E-mail: napredak@inet.ba • Tehnička priprema, repro i štampa: "PrintCom" d.o.o. Grafički inženjering Tuzla • Račun: 132-100-03108521-25 kod NLB Tuzlanske banke d.d. Tuzla - HKD Napredak, Tuzla - za Glasnik • List je upisan u evidenciju javnih glasila u Republičkom komitetu za informacije pod rednim brojem 05/93 - 15. 03. 1993. • List izlazi mjesečno • Tekstovi i fotografije se ne vraćaju.

ANTUNOVIĆ

LJUBLJANSKA AVENIJA 100A, ZAGREB

ZAGREB, S. KRALJEVEC, Kobiljačka 102, Tel.: ++385 1/20 47 111, BRČKO: Tel. ++387 49 216 031, ORAŠJE: Tel. ++387 31 713 160
E-mail: info@antunovic.hr, www.antunovic.hr

SERVIS I PRODAJA VOZILA

PRODAJA ORIGINALNIH REZERVNIH DIJELOVA

Mi prodajemo vrhunska vozila!
Vi zaslužujete vrhunku uslugu!

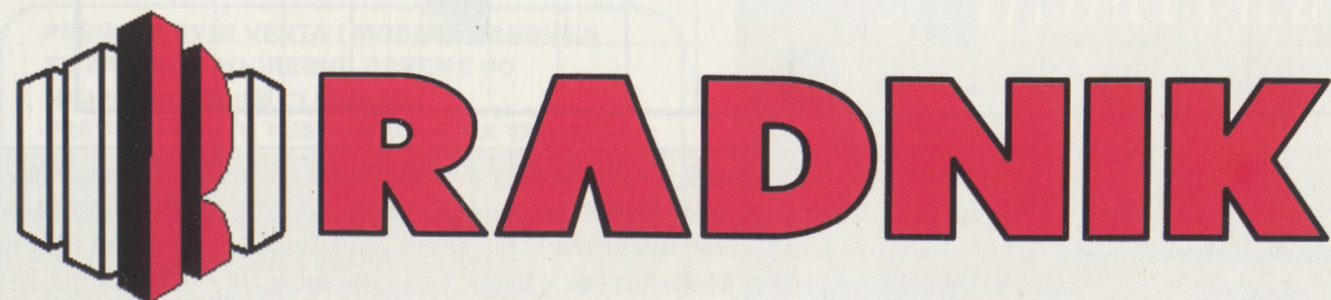
NIPEX
Kvaliteta koja pokreće.

Tuzla, Tel.: 035 384 384 i 384 385

www.nipex.ba

TRADICIJA I KVALITET U GRADITELJSTVU

GRAĐEVINARSTVO I GRAĐEVINSKA INDUSTRIJA D.D.

48260 KRIŽEVCI, ULICA KRALJA TOMISLAVA 45 TEL : (048) 279-300 FAX : (048) 279-333

www.radnik.hr e-mail: radnik@kc.htnet.hr

stuhli
motel tuzla
VI.: Branimir Stuhli

Ul. Bukinjska br. 60 • Tel. ++387-35-283-330 ; 061-13-10-13 • E-mail: stuhli@bih.net.ba

CVJEČARA FLORAMI

Vam nudi veliki izbor rasade, saksija, žardinijera, zemlje za cvijeće od 50 l, 20 l, 10 l, 6 l, 5 l, te zemlje u pakiranju od 1kg iz vlastite proizvodnje pod nazivom FLORATRES, rezanog cvijeća, lončanica, svijeća, lampinjona, lukovica svih vrsta, ruža sadnica i ukrasnog šiblja. Sve to možete nabaviti uz najpovoljnije cijene u gradu i dobiti stručne savjete. Vaše je samo da dodete na MALU PIJACU i da se uvjerite u našu ponudu.
FRANJO BOSANKIĆ

Osnovan 1992. godine

I ♥ FM RADIO Kameleon

INDEPENDENT
INDEPENDENT
INDEPENDENT
INDEPENDENT

Marketing: 250-261, 250-262, 250-263 http://www.kameleon.delta.com.ba
Centrala: 250-055 (tel/fax) radio_kameleon@delta.com.ba

SOL
HRVATSKI RADIO SOLI
92.7 MHz
103.4 MHz

Digital foto laboratorij

FOTO ŽUNIĆ

Tuzla tel/fax 0038735254594 Mobil 0038761135960
Tuzla 035257205 061142399
Tuzla 035251448
Gračanica 061772282
Tešanj 061251897
Doboj 053231554

www.fotozunic.co.ba e-mail: zunic@inet.ba

PrintCom
GRAFIČKI INŽENJERING

75000 Tuzla, Mije Keroševića 20
Tel: +387 35 282 000, 281 751
Fax: +387 35 311 210
e-mail: printcom@bih.net.ba

SLAVKO PAVIĆ - vlasnik

PODUZEĆE ZA VANJSKU I UNUTARNJU TRGOVINU
IZVOĐENJE ZAVRŠNIH RADOVA U GRAĐEVINARSTVU

Ljepunice 151, TUZLA - BiH
tel./fax. ++387 35 278 302, 384 255
mob. ++385 98 405 618, ++387 63 350 959

PLIVA

Članica Barr grupe

PLIVA Hrvatska d.o.o. Predstavništvo u Bosni i Hercegovini

Trg heroja 10, 71000 Sarajevo

Tel.: + 387 33 72 35 35, Fax.: + 387 33 65 39 86

Za sva vremena

ŽIVOTNO OSIGURANJE
MOĆNO A OBROČNO

CROATIA OSIGURANJE d.d.

tel: +387 39 839 100,

www.croatiaosiguranje.com, croatia-os.ljubuski@int.tel.hr

HOLDINA

**TRGOVINA NAFTNIM
DERIVATIMA**

Adresa:

Azize Šaćirbegović 4b

Tel.: 033 / 276-430

Fax: 033 / 658-616

**ŠIROKA MREŽA
MALOPRODAJNIH
OBJEKATA**

- Kvalitetno gorivo
svih vrsta

- Bogat izbor roba
široke potrošnje

VELEPRODAJA SKLADIŠTE PODLUGOVI

- Dnevna isporuka
naftnih derivata
bez ograničenja
u količinama

- Dostava loživog
ulja na Vašu adresu

HOLDINA

Od svih banaka,
samo je jedna
moja banka

Znam zašto.

NLB Tuzlanska banka d.d., Tuzla
Maršala Tita 34, 75000 Tuzla
T: 035 / 259 259
F: 035 / 250 596 i 250 597
E: info@nlbtuzlanskabanka.ba

www.nlbtuzlanskabanka.ba

NLB Tuzlanska banka

ISSN 1840-1260

9 771840 126007